

De ante Antre

Duplicarius. a duplex dicitur hoc duplicarius ry. qui duabus fuit partibus. s. fraudulentius.

Duplico cas. can. car. a duo et plico cas. vñ duplex cis ge. ois: et cor. du nonl. Et coparat duplex cior. cissimus. vñ dupl. cis. cissime. aduer. et hec duplicitas tatis. et cor. pli. ouplico; et etiam primam. naturaliter.

Duplus pla. plum. componit a duo et plica ce. vnde duplo plas. aui. i. duplum facere: et cor. du. naturaliter.

Duran idecl. et fine accetua: qdā flum? iuxta quē gigantes edificauerunt turrim. vide in sennar. Item sicut dicitur Duran. Duran est campus in quo Nabuchodonosor posuit statuam arietam.

Dureo. a duro ras. dicitur dureo res. rui. eē verbi fieridux. et opo nius. vt idureo res. adureo res. a quibus inchoa. duresco scia. iduresco scis. adduresco scis. Dureo et eius cōposita neu. sunt: et pdicunt du. Vide in duro ras.

Duribuccus dicitur ille qui nunquis vult aperire os: et a durus ra. rum. et bucca componitur.

Durities cic. fe. ge. idem quod duritia: a durus vel a duro dures deriuatur.

Duro ras. rati. rare. i. duxi facere. et durare. i. pmanere proferare sufficeret: vt iste diu durauit. et durare. i. patiēter ferre. vñ hoc hec duralis et hoc durale. Duro cōponit: vt adduro adduras. i. valde durare. Conduro ras. i. silentio duxi re. et deduro ras. i. valde durare. vel duritie remouere. i. mollificare. Eduro ras. i. valde durare. Induro ras. i. in interiora durare. Un*n* in Eodo. Induratū ē cor pha raonis. Preduro ras. i. valde durare vel ante. Perduro ras. id pfecte durare vel fortiter. Obduro ras. i. ñ durare. vel quodā velamine durare. Reduro ras. i. itez durare vel retro durare. s. dedurare. Duro ras. pro duxi facere est actiu: et cōposita ab eo fm quod redolēt hoc significationē actiu: sunt. aliter duro et cōposita ab eo neutra sunt: sic oureo et ab eo cōposita. Item duro et oureo et ab eis cōposita. pdicunt hanc syllabā du. Un*n* Qui. de arte. Certius et logico type duret amor. Itē a duro duras durus dura duxi. Et paraf: vt durus rior. simus. vñ dure rio. simus. aduer. et est suriter aduer. inueniti. et hec duritas tis. et hoc duritia tie. Durus cōponit: vt pdurra. rū. pdurra. rū. quodurus ra. rū. edurus ra. rū. i. valde durra. et pdu. du. Durus ra. rum. in duro ras. exponit.

Dusius sy. mas. ge. demonstratio quod hoies dicit a sensu: verbi quod ducit eos verbi ad morte. et dicitur a duco cis. fm Hug. Pap. verbo dicit Dusios noiant: quos romani faunos vicarios dicunt.

Dura duco cis. xi. deriuat hoc et hec duxi cis. cois ge. quod designat dignitatē et offm. dicitur enim duxi: quod sit ductor exercitus hoc non statim quod principes vel duces sunt: et reges dici print. In bello verbo melis est ducē noiare quod regē: non hoc nō mē experit in plius ducentē. Dux cōponit: vt hoc et hec reduxi reduc: et hoc hec tradux traducis: et deriuat a reduxi cis. et traduco duxi. et tenet tunc non preterito predicto verbo. s. deduxi traduxi reduxi: quod non aliter corripitu du. tradux cis. et redux cis. dux duci: et duco cis. producat du. Vide in duco cis. et que desinunt in ux naturaliter cor. fm Propril. Vide etiam in tradux.

Dux est preteritū de duco cis. et cor. du. nonl: sic pbani i duco cis. Hic nota quod hoc verbo duxi vel aliquod sile construit cu noie principiali desinēte in duis. Psidera ut prescēdata verbo habitu obstructionē ad actiū: quod tunc grue ponit hoc verbo duxi cu illo noie in acto casu: vt Duxi tuaz amicitia rogitādā. Duxi vos attētius deprecandos. Si aut verbo non obstruit cu acto: tale verbo descēdes ab eo cu hoc verbo duxi obstrui non valebit. vñ incōgrue dicitur. Amiciam tuaz duxi attētius supplicādam: imo debet poni gerūdum loco eius cum sui verbi obstructiōe: vt Duxi yestre gratia attentius supplicandum.

E ante Antre et B

Prepositio est ter in propositio ne est priuatiū: vt eneuia: vel intētiū: vt enarro: vel pro extra ponit: vt educo. Quibus aut̄ letras proponit e. et quibus ex in cōpositiōe di xi supra in prima pte in tractatu de syllaba: in ca. de x. littera.

Excedes penul. cor. i. eaci nepos. i. achilles. Un*n* quidam. Aio te eacida romanos vincere posse. Exatenus sunt due partes: et sub duobus accētibus proferrunt. vide in secunda parte de accentu in ca. de tensus.

E basis huins ebasis est euagatio per mām. vide in qua ta parte in ca. de coloribus rhetoriciis.

Ebdooas ebdoadis penl. cor. ē spacū septē diez. et dicitur ab be prota quod est septē: et doas quod ē dies. et silentio dicitur ogdoas huins ogdoadis spacū octo diez: et dicitur ab octo et doas dies.

Ebdomades cōceptiōes sunt quod fiūt in metē quod partim note sunt oibus: vt si de equilibus equilia demas quod relinquuntur sunt equilia. partim nota sapiētibus ter ter scripsi: vt scorporeia in loco non ee. et debet scribi prob. Non ab ebdomadas habebdomadis. et plalus he ebdomades habebdomadū. Itē hec ebdomas adis. pro septi mana ponit. Dan. 9. Ebdomas vna: et cor. penul. siue do. Ebdomada ēt pro septimana prime declinatiōis ē: et scribi deberet proprie propri. Non dicitur ab hepta grece. i. septem latine: h. in s. mutata: sed quod apud latinos propri dicitur dicitur transit p. in b. et dicitur per b. ebdomada. et cor. penul. ebdo. mades et ebdomada: sed infra in h. melius ponit.

Ebdomas madis. in ebdomades vide.

Ebriolus la. lum. dimi. aliquātūlum ebris. Un*n* Plaut. Tristes ac ebrioli incedunt. et cor. o.

Ebris. ab e. et bria quod est mensura proponit ebris ebris. i. extra mēsūrā bibens. vñ ebriosus sa. sum. quod sepe et multū bibit. et hec ebrietas tatis. et hec ebriositas tatis. ebris: quod ebriosus quod sepe et multū bibit. vñ ebrietas aliqui ebriositas: frequēs vini temulētia. Itē ab ebris ebrio as. are. verbo: quod non ē in verbo. Arist. ter posuit simplex dices. Mulieres quod raro ebriantur cito senescūt. Dic no. in ebrietate duo attendi prit. s. defectus oīs et tactus peccedēs. Ex parte aut̄ defectus cōsequētis in quo ligatur verbo rōnis ebrietas habexcusare pectin inquestiū causat suo luntariū pro ignoratiā. sed ex pte actus peccedētis videfēt ēē distinguedū: quod si ex actu illo peccedētē subsecuta ē ebrietas sine pecto: tum pectin sequēs excusat totaliter a culpa: sicut forte accedit de Loth. Si aut̄ actus peccedens fuit culpabilis: sic non totaliter excusat aliquis a peccato sequenti: quo. s. redditur voluntariū ex voluntate peccedentis actus inquestiū. s. aliquis dans operam rei illici te incidit in sequens peccatum. Diminuit tamē sequēs peccatum sicut diminuit ratio voluntary. Un*n* Aug. xtra faultum dicit quod Loth culpando est: non inquestiū ille icestus: sed quantum ebrietas meruit.

Ebullio ebullis ebulliū ebullire. i. valde bullire: verbus neutrū per geminū. et cōponit ab e. et bullio bullis.

Ebur eboris os elephantis: et deriuatur ab eo eburneus eburnea eburneum illud quod est de ebore: vel quod est can didum sicut ebur. Unde in canticis canticoz. Lollus tuum sicut turris eburnea. Inueniti etiaz eburnus eburna eburnum in eadem significacione. Virg. in. 6. Enei.

Prosequitur dictis portaque emittit eburna.

Ecclesia vocatio interptat: quod oēs ad se vocat: et est fide liū: sed synagoga quod interptat aggregatio proprie ē indeoz: quod ecclesia dicta sit: sed nostrā apli nūnquis synagogā dixerūt: sed semp ecclesiā siue discernēdi cā: siue iō quod in ter aggregationē et synagogā et vocacionē: vñ ecclia no-

men accepit distat aliqd: qr. s. agregari pecora solēt: quo
rum greges p̄rie dicimus. uocari aut̄ est magis vten
tium rōne: si sunt boies. Ut aut̄ notaref indeoꝝ ifide
litas dicta est hōꝝ synagogi. i. gregario: q̄si pecoꝝ id
sceretꝝ. Et vt fidelitas nostra ipso vocabulo noiaref di
cta est nostra ecclesia. i. uocatio: q̄si rōnabiliū t̄ discre
toꝝ: q̄ ecclesia dī catholica. i. v̄lis: nō enim siū p̄ticula
hereticorū in aliquibꝝ regionibꝝ coartat: s̄ p̄ totū
orbē terrarū dilatata diffundit. Et hinc ecclesiola le. di
mi. t̄ ecclesiasticū c. i. cū. Ecclesio as. i. uocare vel cōcio
nari: qd̄ ecclesiariāre iuēnit. H̄z v̄ q̄ ecclesia sit no
mē collectiū: qr̄ ecclia dī uocatio fidelii: t̄ sic signat
in singulāri numero multitudinē: q̄ poterit dici. Ecclia
dei sit in celo. Ad hoc dico q̄ ecclia nō ē nomē colle
ctiū: qr̄ collectiū sapit diuersitatē: s̄ ecclia tātūmō
vniatā. sunt enī oēs fideles q̄d̄ mēbra charitatis vin
culo coniuncta in uno corpe: cui caput est xp̄s: t̄ sic non est
dōm ecclesia sunt vel ecclesia militat vel triumphant. ne
videat in ecclesia dei esse diuīsio q̄ vniitate sp̄ualiſ firmi
ter est vniata. Vide in pax: t̄ in charitas. Et scias q̄ Sa
lomō dīc. V̄stigiu nautis nō iuēnit in mari. vbi dīc. Re
mi. in Mattheo. V̄stigiu nautis in mari nō iuēnit: qr̄
uersatio sancte ecclie nō est terrena s̄ celestis. vnde
vn̄ remex eī dicebat. Nōstra aut̄ uersatio in celis est.
Et q̄nū sc̄a ecclia terrena officia exercere videat: ve
rūtū eī intēcio semp̄ sp̄ualis ē in celis. In Job ēt dī. Nō
iuēnit in terra suauiter vniētū. Abyssus dīc: nō est in
me. t̄ mare loquif. i. p̄ opa loqui se oīdit: nō ē in me. Su
perb̄ dicit: nō est in me: qr̄ s. nec carnales imūdi: nec au
ri: nec sup̄bi sunt de ecclia dei merito: s̄ i. ecclia sint nū
ro. Vide in bigam: t̄ ēt in p̄scriptio: t̄ in v̄tus.

Ecclesiastes grece: hebraice coelech: latīe x̄cionator dī. i.
Salomō. q̄ si dicit Hiero. trib'noibꝝ vocatū fuisse Sal
omonē: scriptura manifestissime docet: pacificū. i. Sal
omonē. t̄ ididā hoc est dilectū dñi. t̄ q̄ nūc dī coelech:
ecclesiastes aut̄ greco finone appellat: qr̄ cetū. s. ecclie
ſā ſagreget: quē nos nūcupare poſsum⁹. ſciatorē: eo q̄
loquaf ad pp̄lm. t̄ fino eī nō ſp̄aliter ad vñū ſ̄ ad vñi
uersos gñalr dirigit. Porro pacificus t̄ dilectus dñi: ab
eo q̄ in regno eī pax fuerit t̄ eū dñs dilexerit salomon
appellat⁹. Vide in salomon. Itaq̄ iuxta numer⁹ vo
cabuloꝝ tria volumina edidit. s. puerbia: ecclesiaste. t̄
canticūtāticoꝝ. In puerbis parvulū docēs q̄si de offi
cys p̄snias erudiēs. vñ t̄ ad filiū crebro sermo repetit.
In ecclesiaste v̄o mature virū etatis instituens: ne q̄cō
in mūdi reb'putet eē p̄petuū: sed caduca t̄ brevia vñ
uersa q̄ cernimus. Ad extremū iā ſummatū virū t̄ cal
cato ſeculo p̄paratiū in cātīcōtāticoꝝ ſpōle iūgit ample
xibus. niſi enī p̄s reliquerimus vitia: t̄ pompis ſeculi
renūciātes expeditos nos ad. aduētū p̄paraauerim⁹: nō
poſsum⁹ cātare cātīcōtāticoꝝ. Et scias q̄ p̄t declinari
Ecclieſtāſtē ſtis. t̄ ſic nō accētuaſt in fine: vt volūt qui
dā. Alijs v̄o videſ q̄ p̄hoſe nō accētueſt in fine: vt Va
nitates vanitatiū dixit ecclieſtāſtē. ſ̄ pro libro accētuaſt
in fine: vt In ecclieſtāſtē ita legit. t̄ hoc magis mihi pla
cer. T̄iſi vide q̄ p̄t declinari hoc ecclieſtāſtē b̄'ecclieſtāſtēs:
t̄ ſic cū declinatio ſit greca accētuaſt ſemp̄ in fine:
vt Verba ecclieſtāſtē: ſicut penthecoſte coſtē. coſtē.
Ecclieſtāſtē librū ielus fili⁹ ſyrach nepos ielu ſacerdotis
magni hiersolymitani cōpoſuit: qui liber apud latīnos
ppter eloqu⁹ ſimilitudinē titulō Salomonis prenotatur.
Dic̄tus aut̄ ecclieſtāſtē quia de totius ecclieſtē di
ſcipliна religioſe cōuerſationis magna ſit edictus cura
t ratione. hic apud hebreos reperitur: ſed inter apocri
ſos habetur ab eis.

Eccum componit ab ecce t̄ eum, t̄ ita fm̄ v̄ſum declina

tur accusatiuo eūcum eūcam eūcum. t̄ pluraliter accusa
tūo eūcos eūcas: quāsi ecce eos vel eās. t̄ eū p̄nomē. ſi
militer eūlū componit ab ecce t̄ illū: quāsi ecce illū:
t̄ ita declinat actō eūlū ellam: t̄ pluraliter accusatiuo
ellos ellās ecce illū vel illām: vel ecce illos vel illas.
ebinus in hechinus vide.

Eclipſis ſis. ſe. i. defectus ſolis vel lune v̄l alterius rei. In
dictamine v̄o ſi ſiat defectus dictionis vel orationis vi
citur eclipſis. ſed defectus littere vel syllabe non dicit
eclipſis: ſed aferēſis vel syncopa vel apocopa. vnde ecli
pticus ca. cum. i. defectiuus: vnde linea zodiaci p̄ quam
ſol diſcurrit dicitur eclipſica. Ad hoc enim q̄ ſol v̄l lu
na patiatur eclipſim oportet vt in illa linea ſit ſol t̄ lu
na. t̄ bin. eclipſico cas. i. eclipſim facere: obscurare. De
hoc etiam dixi in qua rā parte in cap. de v̄tis annexis
barbarismo t̄ soloecismo. t̄ differt eclipſis ab apoſtole
ſiſtunt in qua rā parte dixi in tractatu de coloribꝝ rhe
to. vbi egi de apoſtoliſti.

Eclipticus in eclipſis eſt: t̄ cor. penul.

Eco ideclī. ge. neu. dī ab icō: t̄ dī eco q̄ ſi ſon⁹ aeris vel
vallū vel rupiū v̄l mōtiū: q̄ ſi ſon⁹ redditū: q̄ ū imago
t̄ reputatio vocis. Dicūt tñ gdā ſi ſoſ ſaxū ē: q̄d̄ buane
vocis ſon⁹ captā ſyba loquetū imitā. t̄ dī ſi q̄ ſi v̄o
cē r̄ndēs alieni efficiſt imago ſimonis: ſi poti⁹ t̄ veri⁹ vi
def̄ hoc euēnire a nā locoꝝ ſic quallū ſi bō fm̄ h̄ug.
Quidā tñ ſcribūt echo cū aspiratiōe. P̄ap. v̄o dicit. Eſt
vox aeris: ſonus in ſilua vel i cauenis resonās. P̄ap. 17.
Aut resonans de altissimis montibus eco. t̄ accētuaſt in
fine: t̄ pdu. primam ſcribūt tñ per vnum c.

Economicus. ab ecomus dicit economicus ca. cum. penl.
cor. i. dispēſatū. vñ hec economicā ce. i. ſcia qua iſtrū
mur in dispēſatione proprie familie.

Econom⁹ mi. penl. cor. i. dispēſatō p̄ prie familie. vñ hec
economia mie. i. dispēſatio talis. t̄ dī econom⁹ ab eco q̄d̄
est ſon⁹ redditū: q̄d̄ ad eī ſon⁹ ſyocē tota familia dī ſo
dinari. Ul' poti⁹ dī ſonom⁹ ab icō q̄d̄ ē imago v̄l ſignū:
t̄ nomā q̄d̄ ē lex v̄l normā q̄d̄ ē regula. idē ſonom⁹. i. ſi
gnatilis lex v̄l regula: q̄d̄ ad eius ſignū v̄l regulā tota fa
milia dī ſp̄efare. Et idē b̄'economia mie. dī fm̄ h̄ug.
P̄ap. v̄o dicit. Econom⁹ grece latine dispēſatō: dom⁹ mu
nifex: q̄d̄ aduocat⁹ dī. Vide etiam in iconomus.

E contra aduerbiū ordinādi acuit penul. ſicut decōra.
E corecordis oī ſi generis: quāsi ſine corde: ab e. t̄ cor. test
idem quod excors. Vide in excors. Inuenit etiā ſic
t̄ hec ecordis t̄ hoc ecorde.

Equis cōponit ex en aduerbio t̄ quis mutata n. in c. vt
ecquis quāsi ecce quis. De hoc etiā vide in tertia pat
te in tractatu de figura compoſita nominis: in ca. de ſyl
labicis adiectionibus.

E cubi cōponit ab en t̄ vbi mutata n. in c. quāsi ecce vbi.

E ante

E daculus la. lum. aliquantulum edax: vorax: ab edax di
citur. t̄ cori. cu.

E dax. ab edo es est dicit edax cis. omnis gene. qui multū
t̄ ſolidū comedit. t̄ cōparat edax cior. ſimūs. vnde eda
citer cīns. ſime. aduer. t̄ hec edacitas tatis. t̄ p̄ducit pe
nul. in grō edacis: ſed cor. p̄maz vbiq; tam in recto q̄d̄ in
obliquis. Qui. de remedio amoris. Rūpere litior edax

iā magnum nomen habemus.

E decimo as. aui. are. i. excerpere. ab e. t̄ decimo as. p̄po
niſ. vñ t̄ Macrobius de saturnalibꝝ. Inuenit inḡ lo
cus veterum viroꝝ decumatos ex multis libris.

E den hebraice dicit paradiseſ terrestris: t̄ interp̄taſt de

litie. vel edem dicit p̄ eiden q̄d̄ est videre. t̄ fm̄ hoc p̄t

etiam illi loco conuenire. est enī ibi viſus diuinus quo

dāmodo t̄ delicioſus: t̄ accentuatur in fine.

De

E

Edētā ta.tū.i.extra dētēs:q;dētib⁹ caret:ab e. t dētatus
Edētō tas.tau.tare.in dētō tas.est. **C**ōponit.
Edentulus la.lum.i.extra dentes qui dentibus caret:ab
e. t dens. t vt dicit **H**ecis. **D**ente carens edētulus est: s^z
natus habere: qui dentes habuit: nec habet dentes nec
habebit: est edentatus prior est infans: vetus alter.
Edepolit.p edē pollucis aduer.aditūdī:t acutū in fine.
Edera ab edus di. dī hec edera re.penul.cor.qz edis supra
lactis abundātiā in escā a veteribus prebebat: vel dicit
sic ab hereo: qz arborib⁹ rependo adhereat. vnde ederi-
nus na.nuz.penul.pdu.q autē dicit edera quasi edita
petens: vel editis herens: etymo.est.
Edes edis se.ge.i.dom⁹: t dī ab edo es est: qz p fuit scā ad
edēdū. In euāge. autē dī de zacharia: qz perit iter altare
t edē:t dī h̄ edē.i.tēplū. t scribis aedes p ae diphthōgū.
Edico cis.pi.ctum.pdu.di.vide in dico.
Edicū cti.ge.neu.i.pceptū: t proprie regū: vel imperatoꝝ
ynde in Luca. **E**cūt edictū a cesare Augusto.
Ediculus li.dim.i.paru⁹ edus. t cor.cu.vii Aug.i.z.li.de ci-
ui.dei. Ne ai malis qz cipice cauēda sūt mores corrūpā-
tur humani: nulla sacra edicula dignū putauerūt: tē.
Edifico cas.edes cōponit cū facio: t dī edifico cas.i.edez
facio. t hinc edificās tis. t hoc edificū cu. i.ediū effectio
vel ipsa edes. **E**cōponit vt coedifico cas.reedifico cas.
Et ē edifico neutrū cū suis cōpositis: t cor.fi. t ē edificās
figure decōposite. **C**hic nota dīam iter participiūz t
alias dictiones casuāles: qz nomē t pnomē cōponunt
etiā p obliquos: vt aliismodi: t istiusmodi: t h̄. s^z parti-
cipia nō p̄t cōponi teste **P**ris. nisi p ntūm: t hoc habent
a līis verbis: qn̄ vba yim habet ntōꝝ t nō obliquoꝝ. g
si aliquid participiū yideat in obliquo casu ad cōposi-
tionē venire: dicēdū ē q amittit naturā participy: t cō-
positione trāst in nome: vt doctificus.i.dicēdū faciens:
Cōz si obyciāt de edificās. Dico qz facies nō h̄z hanc
cōpositionē a se: amo a vbo: qz est figure decōposite.
Ediliciū.ab edilis dicit hoc ediliciū cu.honor vel officiū
edilis t hec edilitas tatis. illud idem. t ediliciū cia. cū.
i.res pertinens ad edilem.
Edilis.ab edes dī hic edilis: huīs edilis penul.pdu.i.cu-
flos edis: q custodiebat de dignitate t officio erariū t ca-
pitoliū: vel curā regis: vel iperatoris: ne morbosā aialia:
vt capre t porci t bōs itraret t aerē ibi corrūperent.
Edilitas tatis.in ediliciū est.
Edillus li.dim.i.paru⁹ edus.
Edissa se.vrbs Mesopotamie quā condidit **N**embroth:
que antea dicta est **A**ret.
Eddissero ris.edissertū cōponit ab e. t dissero ris.
t est edisserere: valde dissere: vel apire: narrare: expo-
nere. ynde in euāgelio. **E**ddere nobis parabolam hanc
t hinc edisserto tas.frequentatiūm verbum.
Editio onis.fe.ge.i.expositio:ab edo dis.ditū. t dicit edi-
tio quasi extra datio fm p̄p.
Editus ta.tū.penul.cor.i.altus: vel manifestus: vel natus:
vel emensus:cōpositus:expositus. t deriuāt ab edo dis. t
cōparatur editus tio. simus.
Editus tui.tuo.idem est qd edilis. s.custos edis. t cōponi-
tur ab ede t tecor. ide editus quasi edē tenēs t custo-
diens. vnde boni poete dicuntur editui: qz per carmina
sua fortia facta virorum custodiunt.
Edo es.i.comedere. Antiqui dicebant:edo edis edit regu-
lariter. sed postea differētie causa correpta est secūda p-
sona: t pro edis dictū ē es. At vt in sumā dicāt: quecūqz
voceis huius verbi sequunē secundā personā per forma-
tionez corrupte sunt: sed que formantā p̄ma psona non
sunt corrupte. vñ dicit **P**ris.in.9.li. **E**do es est. est anorma-
lū: t pluriā numero seruat regulā tertie coniuga-

ante

F

iz⁹

tionis: edimus editis edunt. Similiter in preterito. im-
perfecto t futuro: edebā edā. t in oībus que solēt in hac
cōiugatione a p̄ma nasci psona: hoc est in tertia psona i-
peratiū modi: edat. t in futuro optatiū: qui est etiā sub-
iunctivi presens: edā edas edat. In oīb⁹ vero que solēt
in hac cōiugatione a scđa nasci psona: corruptā inuenies
regulā tertie cōiugationis: es.tñ pdu. quā a scđa accepe-
rūt psona seruat vbiqz: vt es est: cōtēt: esto essent es
se. vñ qdā. **S**anus vis esse: nō de fructibus esse. Ne mi-
reris si nō vbiqz dīam faciat: vel defectionē anceps si-
gnificatio. nō solū enī est in v̄bis: sed etiā in noīb⁹ t alijs
partib⁹ orōnis. qn̄qz faciūt dīam: vel accētū: vel littera-
rū mutatione autore. qn̄qz nō faciūt: hec **P**ris. **E**do p̄po-
nit: vt adedo is.it. vel ades adest. i. iuxta vel valde cor-
rodere: vel edere. **I**tē comedo is. exedo dis. dit. i. corro-
dere vel extra v̄l valde edere. **I**nde exesus sa.suz. pedo-
dis. i. pfecte edere: corrodere: cōsumere. **E**do neutru ē t
sili cōposita eius oia: p corrodere tñ inueniunt actina.
Itē edo corrūpit secundā psonā: t que ab eo descendūt.
cōposita vero omnia regulariter declināt. quedaz tñ
ex illis sequunt qn̄qz corruptionē t irregularitatē sui
simplicis: vt adedo ades. facit etiam adedo dis. **I**tē oia
cōposita t simplicia faciūt p̄teritū in edi tñ fm regula-
ritatē sui simplicis t sup. in elsum vel estū: t p̄cipia pos-
sui in elsum vel in estū. t oia cōripiūt hanc syllabā e. in
p̄nti t q retinet litteraturaz p̄ntis. in p̄terito v̄t ab eo
formatis eandē syllabā. s.e. pducit. **G**z edo edis edidi
i. manifesto pducit e. vñ v̄sus. **H**z dape vescor edo: ser-
monē dū loquor edo. **S**epe bibes t edes si dapsiliū co-
lis edes. **I**tē scias qz edo es est v̄bū anormalū facit p̄te
ritū edi edisti dit. t ifinitiūm esse: t supinū elsum vel
estū: vt actū est: qn̄qz tñ regulariter iuentur fm anti-
quos: vt edo edis edit. i. comedo: t tūc sili facit p̄teritū
edi t supinū sili elsum vel estū: infinitiūm tñ facit ede-
re. sed edo edis. i. manifesto facit edidi geminatum: qz
cōponit ab e. t do das. vide in edo edis.
Edo edis edidi edere editū p̄p̄t ab e. t do das. t ē edere
dicere. māifestare: emittere: p̄ponere: exponere: parere:
p̄ferre: pducere: dare. vñ qdā. **E**do p̄pono pario loquor
t māifesto. **I**normalū fit edo: tertia fuit edo. **I**nueniē
ēt apud antiquos edo edis regulare. p̄ comedo: sed tūc
est simplex t facit p̄teritū edi. yde in edo es est supra.
Edorso sas. i. dorsum scindere: t p̄cipue ab anteriori p̄te.
vñ edorsatus ti. dī equis ab anteriori p̄te per dorsum
scissus t cōponit edorso sas. ab e. t dorsum si.
Educo cas.caui.care. i.enutrire. t p̄ponit ab e. t duco cas.
t corripit du. vide in duco cas. vel fm p̄p̄. **E**ducare. i.
enutrire. iſtituere: legere. educere v̄o est. p̄trahere: erue-
re: subiurere.
Edulis.ab edo es ē deriuāt h t hec edulis: t hoc le. i.babi-
liū lī. i.cibus ab edo es ē deriuāt. vñ dīc p̄p̄. **E**du-
liūz ab edendo dictuz q̄si p̄gustatiua cōmestio vel elsa
edulia cibi alimenta apū ad manducādūm.
Edulus li.dim.i.paru⁹ edus. edulis etiā dī estor vel v̄o-
rator qui multum comedit ab edo es.est.
Edis edi.mas.ge. dī qd edo es.est. qz tener sit t cōmesti-
bilis: t pdu.primam. vide in fascino.
Effabilis.ab effoz faris. deriuāt h t hec effabilis t hoc le.
qd aptū est vt quis loquaī illud. t cōponit cū in. t dī h
t hec ineffabilis t hoc le. t ambo comparantur.
Effamen minis. vide in effamino nas.
Effamino nas. cōponit ab ex t famino t mutat x. in f. t ē
effaminare idē qd loqui. vñ hoc effamen minis. i.loque-
la locutio. t pdu.penul.in ntō: sed in grō cam cor.
Eflectiūs ua.uum. in efficio cis. vide.

F

ante

F

Effabilis.ab effoz faris. deriuāt h t hec effabilis t hoc le.
qd aptū est vt quis loquaī illud. t cōponit cū in. t dī h

t hec ineffabilis t hoc le. t ambo comparantur.
Effamen minis. vide in effamino nas.
Effamino nas. cōponit ab ex t famino t mutat x. in f. t ē
effaminare idē qd loqui. vñ hoc effamen minis. i.loque-
la locutio. t pdu.penul.in ntō: sed in grō cam cor.
Eflectiūs ua.uum. in efficio cis. vide.

D

Feminatoriū ry. dom' meretricū: et dī ab effemino nas.
Femino nas. in femino feminas vide.
Fferatus ta. tū. dī mente ferina effect' sine rōne: ab effe-
 tor aris. sīm. papi.
Fffero ras. rau. ratū. rare. i. crudel' agere: vel ferū faceř: et
 deriuat ab efferus ra. rū. fīz. bug. dī ēt efferoz aris. vñ
 dicit. papi. **E**fferoz. aris. ratus. suz. efferař' mēte feria ef-
 fect' sine rōne. sed effero ras. magis est in vñ: et cor. se.
Fffero fers. extuli elatū. ab ex et fero fers: et ē efferre extra
 ferre: et ppe cadauerū. et efferre. i. extollere: eleuare: sup-
Fffer' ab ex. et fer'. cōponif. C(bire. vñ hec elatio onis.
 efferus ra. rū. i. valde fer': crudelis: et imāstet'. et cor. se.
Fffeta. i. adaptio vel adapire: sicut Marcus euāgelista ex-
 ponit: et accētuat in fine. dī ēt effetus ta. tū. sed aliud si-
 gnificat: et tūc pdu. pe. sed effeta eaz cor. vñ in Aurora di-
 cit. **E**ffeta sic audit: sic homo verba sonat.
Ffer'. fēt' ta. tū. cōponif. cū ex. et dī effet' ta. tū. i. debilis:
 q̄si sine fetu. i. sine fortitudine viriū. fīz. ppe dī de muliere
 effeta q̄si extra fetu posita: q̄ iā parere nō pōt: et hinc scā
 ē trāslatio: vt ille dicat effet' q̄ iā enacuat' est a virib': et
Ffficacia ab efficac. dī hec efficacia cie. i. potē. C pdu. fe-
 tia: perfectio: vigor: agilitas.
Ffficax. caxis. ge. ois dī ab efficio cis. et ē efficax potē: q̄ nl-
 lā difficultatē bīz i q̄libet re facienda: fīz. eā ad effectū du-
 cit. vñ et cā medicinā dicim' efficacē q̄ efficit illō pp qd
 data ē. et paf efficax cior. sim'. vñ efficaciter cius. simē.
 aduer. et paf vñ efficac. i. n̄ efficac. s. g nō p̄t deducere
 ad effectū qd itēdit: et sīl paf et cor. fi. fīz. bug. papi. vñ
 dicit. Efficax effect' capax: q̄ facile pōt iplere qd vult.
Ffficio. ab ex et facio cis. cōponif. efficio cis. cītū. et ē effi-
 cere pfecte facere: q̄si pficere: leuiter adiplere. et īde effe-
 ctus. tū. i. finis rei qd a cā effici: vt dies ē effect' so-
 lis. vñ effectiu' ua. uū. qd bīz vel pōt bīe effectū et dī effe-
 ctui' ab efficio cis: q̄ efficit: vt medicina ē effectua. san-
Ffigies. ab effingo gis. qd cōponif. ab ex et fin'. C(tatis.
 go gis. dī effigies gieci. i. imago. et hinc effigo gias. gianii. i.
 effigiē facere: vel effigiē repsentare: et ē actuum.
Ffrontio tis. tū. tire. i. venenose log vel foras emittere. et
 cōponitur ab ex. et fons fontis.
Fffor aris. fatus suz. fari. i. eloqui. et cōponif. ab ex et for-
 ris. et pdu. fa. vel effor. i. extra vel aperte loquor.
Fffraim filius Joseph dictus ē: q̄ augerit eū deus. et ex eo
 vocabulo in lingua nostrā transserē augmentum.
Fffrateus tea. tē. penul. pdu. ab effraim: scribitur per ge-
 minuz ff. Ephratus ab ephrata per ph. euphrateus ab
 euphrates p eu. ita dicē in historijs in. i. Regū quasi in
 pncipio: et dī grauari effra in penul. et vltima.
Fffregi penul. pdu. preteritū de effrin go gis.
Fffrenatus ta. tū. dicit ab effreno nas. et cōponif. ab ex.
 et freno nas. sīm. papi. effrenatus dicit: q̄ precep̄s et pro-
 nus: et sine freno rationis sit.
Fffrenis. Frenū cōponif. cū ex. et dicit hic et hec effrenis et
 hoc ne. et effrenus na. nū. i. sine freno: et pdu. fre.
Fffringo gis. gi. ctū. gere. i. valde vel extra frangere: et com-
 ponitur ab ex. et frango frangis.
Fffrons tis. communis ge. i. inuerecundus: sine fronte et su-
 ne verecundia. et dicitur ab ex. et frons frontis.
Fffugiu' gy. i. fuga: effectus fuge ab effugio gis. dicit. Job
 ii. Et effugium peribit ab eis.
Fffugis ga. gū. ab effugio gis. et dī effugis penul. cor. i. fugi-
 tiuus: vel extra fugiēs: qui. s. cōtinue et sepe fugit.

ante C

Ega grece: latine dicis capra: et ē tertia littera a.
Egeato in egens vide.
Egens tis. ois ge. i. necessaria nō habens: vel opus habēs.
 ab egeo eges derivatur. q̄ autem dicitur egens q̄si sine

A

gente vel genere etymologia est.
Egenus na. nū. pdu. penul. derivatur ab egeo es. et dicit
 egenus. i. egens: inops. pauper. q̄ autē dicit egenus q̄si
 sine gente vel extra gente: etymo. est.
Egeo ges. gui. eo mutata in ui. diuisas. i. nō bīe vel op' ba-
 bere. et ita differt a carere: q̄ carere ē nō bīe: fīz. multotū
 ens egen' rei quā habem'. Egeo zponit cū in. et dī indū
 geo ges. iterposita d. et e. in i. mutata. Egeo cū oibus suis
 cōpositis ē neutrū: et facit pteritū i. gu. et caret supi. et cor.
 ge. vñ Prosp. paucop' exigui tps vñs egēt. Et fīz papi.
 Egeo illi' rei: vel illa re: vel illa rē dicimus. Et vñ dīc
 papi. Egere et idigere. i. paupitate pati. necessaria nō bīe
 ger gra. rū. dicit ab egeo ges. q̄ egeat virib' vel leticia
 .i. tristis vel infirmus. et cōparatur vt eger egrior rim'.
 vñ egre egrinus rime. aduer. vñ hec egrinudo dinis. i. tri-
 stitia vel infirmitas. et hec egrinomia nī. illud idem. et
 egrotus ta. tū. i. eger: fīz. eger. ppe aī: egrotus cope. Itē
 eger. i. tristis et infirm' ad tps: sed egrot' tm̄ infirmus et
 diu et sepe: sicut iratus et iracūdus differunt. et pdu. e. vñ
 quidā. Ingemit egrotus: q̄r lāguet corpore totus. Eger
 languescit mentis vitium q̄r crescit.
Egere pōt ē īfinitius de egeo ges. gui. Itē potest ē pre-
 teritum perfectuz de ago agis egi egerūt vel egerē: et in
 vtraq significatione produ. ge.
Egero ab e. et gero ris. zponit egero ris. egesi stū. et ē egerē
 re digerere: foras emittere: et ppxie malā substātia ven-
 tris p secessū vel anū. et hinc trāslatiue dī pro enacuare.
 zponi' ēt pro vomere: et cor. ge. vñ qdā. Qui bene dige-
 rit. egerit angerit est homo sanus.
Egesco scis. inchoariū. i. incipio egere: et formāt ab egeo
 eges addita co.
Egestas ab egeo es. dī. et ē egestas peior q̄r paupas: paup-
 tas. n. honesta pōt ē: fīz. egestas ip̄ est turpis. vñ egestuo-
 sus sa. sū. i. egestate et miseria plen'. Itē egestas pōt esse
 actus plalis fe. ge. b' nois adiectiu egest' sta. stū. et tūc
 deriuat ab egero ris. et ē egestas euacuatas vel foras p
 anū missas vel domitas. vñ qdā. Post res egestas mul-
 gestuosus sa. sū. in egestas vide. C(tos affixit egestas.
Egeus egei penul. acuta pater fuit Theſei: postea de' ma-
 ris factus q̄si in illud se p̄cipitauit. vñ egeū dicitū ēma-
 re illud in quo se p̄cipitauit. et hinc egeus gea. geu. et hic
 egeator toris. i. horator nauis in mari. ab egeo mari.
Egilopa in egilopium est: et cor. lo.
Egilopicus in egilopium vide.
Egilopiu' py. ge. neu. et hec egilopa pe. i. vlc' vel caro q̄na-
 scit in angulis oculoz. vñ et Macer de virtutib' herba-
 rum. Egilopā curat sigs cōmasticat illā. vñ egilopie ca-
 cum. penul. cor. g. talē infirmitatē patitur vel curat.
Egyptiacus dies: in egyptus vide.
Egyptius in egyptus est.
Egypt' ti. ē qdā regio fe. ge. vñ egypti' tia. tū. et iterant
 egypty lingua hebraica affligentes: q̄r afflixerunt pplm
 dei pīlq̄z dīmio auxilio liberare. et egyptiac' ca. cu. pe.
 cor. vñ in quolibz mēte dīr duo mali dies egyptiaci: q̄
 ab egypty fuerūt īrōucti fm quosdāz. Et vñ dīc glo-
 bus illud Ila. 19. ca. Trādaz egypti ī manu dīoꝝ ernde-
 lium. Multis ingt glosa dīnis egypt' est tradit. Prio
 assyrys: postea nabuchodonosor: tertio ale xādro: ad vñ
 tūm romanis. Anthonio et Cleopatra sub augusto supra
 tio. Saldei crudeliores: romani potētores. vide i pena.
 Dic nota q̄ in quolibz mēte sūt duo dies egyptiaci: hoc
 est ab egypty deprehensi. In egyptyō erant pitissimi
 astronomici: et inuenerunt quādam cōstellationes esse
 nocivas actibus hominū in his dieb'. i. aliq̄ hora horū
 die p. et iō notauerūt hos dies: fīz. nō obēt obfueri: q̄r scā
 mater ecclesia. phibet fidē talibus adhiberi fīz quodā.

B ante I

Vel dicunt predicti dies egyptiaci: qd̄ dñs in illis diebus misit plagas in egyptios: et scribunt in Kalendario: nō qd̄ aliqd̄ sit scipiēdū vel desinēdū his dieb' porti? qd̄ i alio: s̄ vi dei miracula in memoria teneant: et hoc magis placet. **C**uotus aut̄ dies sit egyptiacus a principio velā mēsis sine quolibet mēse istis v̄sib' explanaſ. Augurior decies auditio lumine clāgoz. Linguit olos abies coluit colūs: exerceat gallū. In his duob' v̄sib' sunt duodecim dicitōes duodecim mēsib' seruētēs. p̄ma p̄: et scđa scđo: et sic de alio p̄ ordīnē sūpto initio a Januario: ita qd̄ quo ta ē p̄ma l̄ra p̄me syllabe alicui' istarū dictionū tot' d̄ies est egyptiacus ifra mēsez cui deseruit illa dictio: cōputādō a mēsis principio v̄sus finez: et quota ē p̄ma l̄ra scđe syllabe dictiōis: tot' d̄ies ē egyptiacus a fine mēsis v̄sus principiū cōputādō. Vbi grā. Augurior qd̄ ē p̄ma dictio de seruit ianuario: qd̄ ē p̄m' mēsis: et a. qd̄ ē p̄ma l̄ra p̄me syllabe huius dictiōis augurior ē p̄ma littera in alphabeto. qd̄ p̄m' dico ianuary ē egyptiacus. Itē g. ē p̄ma l̄ra scđe syllabe ciudē dictiōis. 7. in alphabeto. et ē septim' dies ianuary ē egyptiacus: cōputando a fine v̄sus principiū: et sic de alio. **A** deinde accipe scđaz dictionē p̄ scđo mēse faciendo s̄lēr: vt dictū est: et sic deinceps: tc.

Egloga ge. dō qd̄ ē egaloga. ega. n. grece: capra latine: logos smo: ide egloga. i. fmo de capris: vel qd̄ ē de rusticis vel viliorib' reb'. **V**el dō egloga. i. capn' fmo: vel pp̄ secūdātē et turpitudinē materiei: vt ap̄d satyricos: vel qd̄ ibi sermo habeat de capris p̄cipue: vt ap̄d Virg. in bucc. et cor. pe. Virg. egloga. 9. Verbenasq; adole pingues et mago onis. et egona ne. i. seculū: vel vt dicit **C**seula thura. p̄ap. Egonē pent. pdū. sunt sacerdotes rulici.

Egoceron. Ega qd̄ ē capra cōponit cū ceron: qd̄ ē cornu: et dō egoceron ontis. qd̄ ē aīal qd̄ ē noīe dr capcornus: et p̄tē dici p̄ eodē aīali egoceron vel egoceros: et acutū in fine. vñ qdā. Et tibi saturne domus egocerōtis et vrne.

Egomet. i. ego et nō ali'. vñ dīc p̄ris. in. iz. li. de casib' pno minis. Dicēdo: ego dico vel possūz et solus: et cū alio itelli ḡ: solet tri met addita plerūq; significatiō vel discretiōnes ostēdere: egomet. i. ego et nō ali'. Necnō ego ipse vel egometipse. Et scias qd̄ syllabica adiectio īmutat speciē: sed nō figurā. vñ egomet est spēi derivatiōne ab ego. s̄ figure simplicis. De syllabiciis adiectiōibus aut̄ que adiungunt pnoib' dicitū est supra in tertia parte: vbi agit de figura noīis in ca. de syllabiciis adiectiōibus in fine.

Egona ne. in ego egonis exponitur.

Egre aduer. i. diffūcūlter: acerbe fm̄ p̄ap.

Egredior eris. egressus s̄lēr. i. exire: extra gradī. et cōponit abe. et gradior deris. vel egredior: dicit̄ de uno loco ad aliū locum exeo.

Egregi'. ab e. et grec cōponit egregi' a. uz. i. nobilis: maximus: p̄cipiuſ: qd̄ ē extra gregē alioꝝ: et p̄ sup̄plementationē p̄parat̄ egregi' magis egregi' egreyssim': et hic egrégie magis egrégie egreyssime aduerb. et hec egrégietas tatis. talis proprietas. i. nobilitas.

Egreo es. cgrui ere. i. eē vel fieri egrū: et dō ab ager: et ē v̄bū gresco scis. ichoa. i. cipio egrere: et formāt ab **C**neutrū. egreō es. addita co. fit egrēco.

Egrimonia ab eger dō hec egrimonia nie. i. tristitia vel in groto tas. tau. tare. i. infirmare v̄l' frequē. **C**firmitas. ter egrere. Lz eni egreō es. cgrui fz v̄suz caret supio. fit tñ ab eo egroto tas. frequē. qd̄ ab egroto supi. et pdū. o. v̄ora. in ep̄isto. Qd̄ mihi dabis egrōtare volēti.

Egrotus ta. tum. penul. produ. in eger est. Gui trissyllabum preteritum de egeo es.

E ante I

B ante L

v̄erēsim proseritur causa differētieſei interiectionis: sic igī ſi: eidē eisdē p̄ dierēsim p̄ferunt fm̄ p̄ap.

i. age proprie aduer. hortandi.

Lecto ctas. verbū frequē. i. frequēter eyceret: et formatur ab eycio cis. eeci. eiectū eti. u. in o. cōuersa.

Euio cis. ieci. eti. eycre. i. extra iacere: euellere: euidēter iacere. et p̄ponit ab e. et iacio cis. et mutat̄ a. in i. et fit cycio cis. et scribis p̄ duo y. et p̄mū i. sonas: sedm vocalis. vñ dicit p̄ris. in. iz. li. qd̄ p̄p̄ositione in cōpositione iuenit an te. et i. loco consonantū positas: vt eueho et eycio is.

Eiuulath indie regio sic dicta: eo qd̄ possessa sit ab eiuloth filio iectā post diluuiū fm̄ p̄ap.

Iulor. Julius multū fleuit in morte patris: ideo a iulo et e. p̄cōpositionē dē eiulor laris. latus. sum. i. flere: voce dolorē manifestare: voce p̄fusa pre dolore clamare. vñ qd̄ dixerūt ēē cōpositū ab e. et iubilus: qd̄ est vox cōfusa pre gaudio: qd̄ extra iubilū ēē: et ē eiulari p̄p̄ feminarū. **I**nuenit etiā eiulor las. vñ dicit p̄ap. **E**iulare plorare alta voce. vñ hic einlat' tus. tui. i. ploratus vel clamor pre dolore cōfusus. et hec eiulatio onis. idēz qd̄ eiulatus.

E ante L

Eloy et eloe noīa dei sūt opūd hebreos: et ieruptā ſel deus vel chiros qd̄ est fortis fm̄ Hng. p̄ap. vñ dicit. **E**l deus vel fortis dō qd̄ nulla ifirmitate opprimat. est aut̄ fz hebreos el. p̄mūm dei nomē: sedm cloy. tertium eloe.

Elabor beris. lapsus s̄lēr. ab e. et labor beris p̄p̄it. et ē elabi valde vel extra labi: euadere: d̄currere: effugere: et pdu.

Elamite penl. pdu. vñ p̄ se ab elam filio sem. **C**it la.

Elate sūt palmaꝝ folia qd̄ surſū eleuant̄: nec pēdet dorsuſ sīc aliaꝝ arboꝝ elate et palmaꝝ sūt p̄ductiores rami et excellētiores iterduſ aurei coloris crispates v̄l circūſtātes: et sp̄ad excelsa tēdētes: nūq; viroꝝ amittit. **Q**uidā elatas abieites dīt: ita dīc p̄ap. et fm̄ bō dō elata: qd̄ ele nata ab effero fera: et pdu. la. vñ qdā canticop. s̄. vbi dō. Come ei' sīc elate palmaꝝ. pdu. ibi mediā de elate. **H**z bō nō v̄r. qd̄ ibi dīc glo. Alia trāslatio crines ei' abietes: abies grece elates vocat. vñ ibi elate vel elates nō ē lati nū: s̄ grece yideſ: et iō mlti coripiūt hanc syllabā la. ad dīaz de elate. p̄ rame palme: et p̄ ipsa palma adiectiue elat' ta. tu. et v̄l dīt elate ē nomē arboris s̄lēr palme altitudine v̄l folys.

Elatus ta. tu. i. extra lat' qd̄ eleuat̄ sup̄bus: ab effero fera.

Elbidus da. dum. penul. cor. in elbus exponitur.

Elboe in elbus vide.

Elbus ba. bum. siue elbidus da. dum. est color medius in ter nigrum et album: ab albus dictus. vnde elboe: qd̄ alboe dicunt̄ vites vel v̄ue: neq; purpuree: neq; nigre: neq; albe: quas quidam varias appellant.

Eleadaberim hebraice: deutonomiū grece qdā liber ē.

Eleazar interptāt̄ dei adiutoriū: et pdu. penul. positione.

Electo ctas. i. frequenter elicere: foras emittere. et est frequentatiūm huius verbi elicio cis. elicui electum ele. eti. u. in o. fit electo ctas.

Electrū. ab elios qd̄ est sol dict̄ est electros. vñ dō hoc ele.

et tri. qd̄ ad radiū folis claris auro argētoꝝ reluceat.

Et sunt tria genera electri. vñ genū est gūni qd̄ fluit ab arboribus et durescit in lapide: qd̄ et succinū dō. **E**cū dū genū electri est qd̄ ex auro et argēto fit: auri. s. tribō partibus: et argēti yna. **T**ertiū est metallū qd̄ nāliter in tenuit: et precio habet. Et scias qd̄ Grego. in. z. homel. eze cbi. exponēs illud. **D**e medio eius qd̄ spēs electri. dicit.

In electrū dū aut̄ argētūq; miscent̄: argētū ad claritā. et̄ crescit: aurū v̄o a suo fulgore pallescit. qd̄ ḡ in vñige.

nito dei filio nature deitatis vñita est nā hūanitatis in qua adunatiōe hūanitatis in maiestatis glīaz excreuit.

hūanitas v̄o a sui fulgoris potentia humanis ſe oculis.

tēporauit: sic p̄ illa expositione qualiter nos deus exaltauit per hoc q̄ humana nā clarior facta est: quasi per aurū creuit argētū: t̄ q̄ diuinitas a fulgore suo n̄is est aspectib⁹ tēporata: q̄si aurū nobis palluit: argētū excreuit q̄si electru. ergo in igne ē d̄ hō factus in p̄secutiōe. Lectuariū ry. ab electione rerū quibus cōficiū dicitū. vñ de ab eligo eligis dicitur.

Alect⁹ cta. ctū. i. splēdidus: excelsus: clarus: ex alys elect⁹: ab eligor cris. d̄. vñ hec electio onis: quū gs de multis lefrōs grece d̄ mōs: t̄ accētuat in fine.

Elegas tis. ois ge. d̄ valēs: excellēs: nobilis: egregius: decens: pulcer: bon⁹: t̄ d̄ ab eligo gis. Hona enī t̄ pulchra sunt eligēda. t̄ coparā elegas tioz. sim⁹. vñ elegater ti⁹. sime. aduer. t̄ h̄ elegātia tie. p̄stātia: excellētia: pulchritu do: valitudo. t̄ d̄ elegāter v̄bane nobilr. t̄ cor. le. p̄dcā. Legia gie. in elegus est.

Elegus. a. um. i. miser. ra. ruz. t̄ d̄ ab eleysōn q̄d̄ ē misereri vñ vīri sci de miseria dicunt elegi. vñ h̄ elegia gie. i. miseria: t̄ hic elegiac⁹ ca. cū. i. miser vel de miseria cōposit⁹ cor. le. vñ Doe. Et veris elegi fletib⁹ ora rigāt. Elegi ē ē p̄teritū de eligo gis: t̄ tūc pdu. pe. t̄ vt dicit p̄p. elegia. cu carmē dictu: q̄ modulatio eiusdē carminis misericōdī cōueniat: q̄d̄ metrū p̄stat p̄ vñu heroico: scđo p̄temēmeri: p̄ma heroico: scđa dactilica: vt Larmina q̄ quondā studio florete pegi. Flebilis heu mestos cogoz inire mōlemētaris. in elementū vide.

Elemētū. ab ile d̄ hoc elemētū ti. q̄si elemētū: qr̄ de p̄ lo co de nibilo creauit ile: t̄ ex ile fecit elemēta: t̄ ex elemētis oia alia. vel d̄ elemētū q̄si elicitamētū: qr̄ oia ex elemētis elicta sūt t̄ extracta. vel d̄ elemētū: q̄si eleuamētū: qr̄ vñu sup̄ aliud est eleuātū. s. aq̄ sup̄ terrā: aer super aquā: ignis sup̄ aerē. vel elemētū q̄si elemētū: qr̄ oia alia. alia alia in elemētis: qdā ī terra: qdā ī aq̄: qdā ī aere: q̄dā etiā vīnētia in igne. Et nō p̄ elemētū q̄si q̄d̄ ip̄s elemētū: vt terra quā videm⁹ t̄ calcam⁹: t̄ aq̄ quā vide mus t̄ potam⁹: t̄ sic de ceteris. Mūq̄ ē ē ipsuz verū elemētū: cui q̄libz ps ē eiusdē gn̄is cū ip̄o toto: vt elemētū terra d̄ illud corp⁹ cui q̄libet ps d̄ terra: t̄ sic de alys. s̄z hoc poti⁹ ad phiaz p̄tinet. Et ab elemētū d̄ h̄ t̄ b̄ elemētaris t̄ b̄ re. i. res elemēti: vñ q̄d̄ p̄tinet ad elemētū. t̄ qr̄ elemētū ē p̄ma ps corporis in cōpositiōe: t̄ vltia in resolutiōe: id ē p̄ quodā mō loquēdi: q̄cqd̄ ē p̄ma ps alicui⁹ in cōpone: t̄ vltia in resolutiōe d̄ elemētū: vt l̄ra est elemētū vocis l̄rate: t̄ dictio ē elemētū vocis significatiue. Et vt dīc Damas. i. z. li. ca. iz. Oz seir qm̄ q̄tuor elemēta sī: terra sicca t̄ frigida. aq̄ frigida t̄ huīda: aer huīdus t̄ calidus: ignis calidus t̄ sicc⁹. t̄ s̄l̄ q̄tuor huīores p̄portionē huīites cū q̄tuor elemētis. Nigrā cholera. i. melan cholia q̄bz. p̄portionē cū terra. c̄. n. sicca t̄ frigida. Phlegma p̄portionē cū aq̄ bz. frigidū ē. n. t̄ humidū. Hāguis p̄portionē bz cū aere. humidus. n. est sanguis t̄ calidus. Rubea cholera p̄portionē bz cū igne. calida enī ē t̄ sicc⁹. Vnde ēt in terra fm̄ Ambrosiū de q̄tuor elemētis. Itē vide in estas de q̄tuor t̄pibus anni: t̄ in etas. Itē vide in mare. Et nota q̄ sup̄iora elemēta sūt mal. ge. vt ignis t̄ aer. iferiora vñ fe. ge. vt terra t̄ aqua. nā sup̄iora elemēta sunt q̄si mares: t̄ inferiora quasi feminine: qr̄ illa agunt in inferiora: t̄ hec patiuntur in illis.

Elemon grece: misericōrs latine: fin p̄p. Elemenysna. ab elemētū q̄d̄ ē misericōrdia: t̄ syna q̄d̄ ē mādatū cōponit hec elemētū ne. i. mādatū misericōrdie: t̄ fm̄ hoc scribis per e. in scđa syllaba: s̄z meli⁹ scribis p̄ y. t̄ tūc d̄ elemētū ab ely q̄d̄ ē de⁹: t̄ syna mādatū: inde elyna q̄si mādatū dei. i. p̄e. n. mandauit eā fieri. vñ Lūcas. Date elemētū nā: t̄ oia māda sūt vobis. Et quod paupi daf̄ deo daf̄. Vel d̄ elemētū ab ely q̄d̄ ē de⁹: t̄

moys q̄d̄ est aqua: ide elemētū q̄si aq̄ diuina. sicut enī aqua extinguit ignē: ita elemētū extinguit peccatū. At scias q̄ septē sūt elemētū corporales: q̄ stinē in hoc vñu. Visitō: poto: cibo: redimo: rego: colligo: cōdo: Visitō. infirmū. Poto. s. sitiētē. Libo. s. esurītē. Redimo. s. icarceratū. Tego. i. vestio nudū. Colligo. i. recolligo hospitē. Cōdo. i. sepelio mortuū. Itē septē sūt elemētū spūales q̄ in hoc vñu cōtinēt. Lōsule: castiga: solare: remitte: fer: ora. Lōsule. i. doce ignoratē: t̄ dirige uitatē. Intelligit enī i. hoc duplex spūalis elemētū. s. doctrina: t̄ filiū. Castiga delinquentē. Solare. i. solare tristē. Remitte delinquentib⁹ in te. Fer. i. porta ifirmatales alioz t̄ grauamīa. Ora. p. oibus. Et ab elemētū nārī: t̄ hec elemētū nārī: t̄ mobilis de clinatū iūnīt elemētū nārī: ria. rū. Vel elemētū d̄ alimōn grece q̄d̄ ē misericōrs latine: ide elemētū q̄d̄ est mā. vide i. for. Nic p̄t q̄ri an de illicite acquisiti possit fieri elyna. Ad h̄ dōz q̄ aliquid p̄t esse triply acquisitū illicite. Uno° qñ id q̄d̄ illicite acquisitū ab aliquo debet ei a quo ē acquisitū: nec p̄t ab illo retineri q̄ acquisitū illicite: sic p̄tingit in rapina: in furto: in vñuris: t̄ de talibus cū hō teneat ad restitutōe elemētū fieri nō p̄t. Alio vñ mō ē aliquid illicite acquisitū: qd̄ gdē ille q̄ acquisitū retinere nō p̄t: nec tñ debet ei a quo acquisitū. q. vñ. Iustitīa accepit: t̄ alter ī iustitīa dedit: sic p̄tingit in simonia: in q̄ dās t̄ accipies ī iustitīa legis diuinē agūt. vñ nō dā fieri restitutio ei q̄ dedit: sed deber in elemētūs erogari: t̄ eadē rō ē in silib⁹ in qb⁹. s. dario: t̄ acceptio ī legē. Tertio mō ēt aliquid illicite acquisitū: nō q̄ ipsa acquisitio sit illicita: s̄z q̄d̄ ex quo acquisitū ē illicitū. sic p̄z de eo q̄d̄ mulier p̄meretriciū acgrīt. t̄ hoc p̄pē vocat turpēlū crū. q. n. mulier meretriciū exerceat: turpis agit t̄ legē dei: s̄z i. eo q̄ accipit nō iūste agit nec ī legē. vñ qd̄ sic illicite acquisitū ē retineri p̄t: t̄ de eo elemētū fieri. Circa illa vñ q̄ aleas acgrītū vides ēē aliquid illicitū ex iure dīno. s. q̄ aligs lucrē ex his q̄ reūna alienare nō p̄t: sic sunt miores: sui: furiosi: t̄ b̄s. t̄ q̄ aligs trahat aliu ex cupiditate lucrādi ad ludū: t̄ q̄ fraudulentē lucrē ob eo: t̄ in his casib⁹ tenet ad restitutōe: t̄ sic de eo nō p̄t elemētū facere. Aliquid autē vide ēē vñtē illicitū ex iure positivo ciūli qd̄ phibz vñtē tale lucrē: s̄z q̄ ins ciūli nō obligat oēs: sed eos solos q̄ sūt his legib⁹ subiecti: iterū p̄ dismetudinē abrogari p̄t: id apud illos q̄ sūt bz legib⁹ astricti: tenent vñtē ad restitutōe q̄ lucrātū: nisi forte cōtraria consuetudo preualeat: aut nisi aligs lucrātū sit ab eo qui traxit cū ad ludū: in quo casū nō tenetur restituere: q̄ ille qui amissit non est dign⁹ recipere: ille q̄ lucrātū est non p̄t licite retinere tali iure positivo durante. vñ debet de hoc elemētū facere in hoc casū. Itē nota q̄ ille ludū est turpis t̄ reprobat vñtē. q̄ est cōtra deū t̄ oia iura. vñ ppter lucrē nullus p̄t aliquid acquirere nec titulū nec bona fidē habere. In iustitīa enī titulū pro nō titulo est habēdū: t̄ malefidei possessor d̄ q̄ cōtra legū interdicta mercatur. Elenç⁹ ci. mas. ge. i. titulū libri: qr̄ torū op̄ illuminer. Un in enāgelio Luce sic ititulat. Elenç⁹ Luce. i. titul⁹. binc̄ ēt elencos vocamus p̄ciosos lapides i. superficie ornātū: qr̄ illuminat illud: t̄ q̄cūq̄ p̄ciosi lapides in loco nota bili ponunt dīr elenci. vñ Iumental. Aurib⁹ extēsis magnos cōmisit elencos. Elenç⁹ ēt d̄ in dialectica qd̄d̄ ge nus argumentatiōis. s. syllogismus dīctiōis. t̄ tūc componit ab en q̄d̄ ē i. cōtra: t̄ lexīs q̄d̄ ē sermōvel dictio. inde elencus. i. cōtradictio. t̄ diffiniſt sic. Elenç⁹ est syllogismus cōtradictionis ynius t̄ cōnsidem non nominō solum: sed rei t̄ nois: non synonymi sed eiusdē: t̄ exp̄ bis que data sunt de necessitate accidere: non cōnumerato

C De

quod erat in principio f3 idē: et ad idē sūr: et i eodē tēpore.
hec autē diffinitio magis ad logicum pertinet.
Elephātus.elephon grece dī mōs latine. vñ hic elephan-
tus.ti. et elephas.qd̄ b3 n.in obliq̄ elephātis phāti.s̄ nō
in ntō: et dī a magnitudine corpis sui: qz formā mōtis p-
ferat.vñ hic elephātia tie.qd̄ sp̄s leprie: qz sic elephas
est maior oib⁹ aliib⁹: ita passionib⁹ ceteris b⁹ ma-
ior: est. Et scias qz dī elephātus ti. vel elephātos: et o.mu-
tata in u. dī elephātus ti. Elephas mire castitatis credi-
turita vt si pdat iugē nulli copule: iter silua cōmora-
tur solus.bienio aut̄ portat fet⁹: nec ampli⁹ qz semel gi-
gnit: s̄ nec plures: s̄ tñ ynu. viuit aut̄ trecētis annis: et
lephas.in elephātus exponit. **C**or.pe.elephas.
Elephant.libet qui dicit exodus. et accentuatur in fine.
Eliachim interpretatur resurrectio domini.
Eliades.ab elios qd̄ sol dī h̄ eliades de.fili⁹ vñ nepos so-
lis: et subiracta de syllaba diciū hec helias dis. filia vel
Elias dis.in eliades vide. **K**neptis solis.
Elicio cis.cui.ciū.ab ex et licio cis.cōponit: et elicere ex-
trahere extra vocare et deducere. vide in licio cis.
Elicon onis.mas.ge. e ynu de duob⁹ cacuminib⁹ parnasi
in quo solebat eē olim studiū: et dī ab elicio cis. qz olim
eliciebat inde sapientia. vñ et elicio dī qz eliciēs cuncta: et
est etymo. et inde eliconius nia.nu.teriuatur.
Eliconis nidis.fe.ge.dicis musa que i parnaso habitabat
vel femina illino loci: et dicitur ab elicon.
Elido dis.si.siū.penl.pdu.ab e. et ledo dis.cōponit. et eli-
dere valde vel extra ledere. et inuenitur pro tentare.
Eligo gis.cgi.ciū.ab e. et lego gis. cōponit: et est eligere exer-
cere. qz extra aliqd̄ legere. vñ dī alijs elect⁹ in ep̄m q
nōdū secrat⁹ ex alijs iā exceptus est. et ide hec electio
onis. et est eligere pprie de duob⁹ ppositis ynu accipe: et
alterū dimittere. nō enī eligit qui nil accipit: vel qui oia
accipit. vñ qd̄ sp̄s iūctiōis dī electina qz de duob⁹ p-
positis ynu eligere: et alterū refutare ostendit. **E**ligo cōpo-
nit vt pēlico gis.i.pre alijs eligere: et cor.li.
Elimas iterptat magus: et sic ē nomē maleficioz: et appro-
patū ē elime mago in actib⁹ aploz: et cor.penl. vñ in au-
torā dī. **O**stat eis climas magus vñs arte receti.
Elimino nas.nau.i.nare.ab e. et limino nas.cōponit: et cor.
li. vide in limino liminas.
Elimo mas mani.ab e. et limo mas.cōponit: et est elimare
purgare. vñ elimat⁹ ta.tū.i.clarus vñ purgat⁹. et eliminat⁹
aduer.i.clare purgate. et b⁹ elimamētū ti.i.purgamētū:
Elinguis ab e. et lingua cōponit. **C** pducunt hec oia li-
bic et hec eliguis: et hoc elinguere.i.sine lingua vñ mutus.
Elinguo quas.guau.i.cōponit ab e. et lingua: et elinguare
linguā extrahere vel auferre.
Elyon apud hebreos nomē dei dī: et iterptat excelsus.
Eliotropiū herba nomē accepit: eo qz estinō solsticio flo-
reat: et qz solis motib⁹ folia circūacta puerat. vñ a lati-
nis solsequiū dī: qz sole sequat̄ apīēdō florē suum.
Eliotropiū lapis ē viridis coloris sanguineas habēs venas
missus in argētā pēliu aq̄ plenā: radios solis in sangui-
neū et obscurū vertit colorem. et splēditus cū ortu et occa-
su solis colorē mutās. in Aphrica iūenī. vide i solsequiū.
Eclipsis est quedā metaplasmi figura: de qua supra dixi i
quarta parte in ca.de metaplasmo.
Eliquo quas.penl.cor.in liquo quas.est.
Eliqua qua.quam.i.purus: liquidus vel liquore plenus.
et dicitur ab eliqueo eliques.
Elyzaberb. iterptat̄ dī mei saturitas vñ dī mei iuramētū.
Elistus.listis cōponit cū e. et dī elisi⁹ sia.siū.i. valde solut⁹:
vel extra solutionē posit⁹. vñ et elisi⁹ in inferno dicūtur
capi ubi regescut ase bōp. fm fabulas poetarū: et dicū-
tur illi capi elisi⁹ qz solutop: vel quasi extra solutionē

ante

L

iz 7

positop. sunt enī ibi cōmorātēs beāti: et nunq̄ parium
dissolutionē. vel dicunt̄ elisi⁹ qz extra lesionē positi: ab
e. et lesio. f3 enī veritatē sancti qui sūt in vita eterna sūt
elisi⁹. i.extra oēm penā et lesionē positi. Absterget enī dī
omnē lachrymā ab oculis sanctoz: et iā nō erit amplius
illie: neq; luctus: neq; clamor: sed nec ullus dolor.
Elistus fa.sum.penl.pdu.ab elido dis.elisus sum. et ē eli-
sus valde: vel extra: vel euidenter lesus.
Ellixū xi.vocat̄ qd̄ in aq̄ solū decogē. **L**ixa enī aqua dī eo
qz sit soluta. vnde mēbra loco mota lixa dicuntur.
Elleborus fluius ē: et hec elleborus et hoc elleborop: et ē qz
dā herba qz circa illū fluiū plurimū nascit̄. hāc romani
veratrū vocat̄: qz sūptū in potu mētē in iānā dedit̄.
Esta aut̄ ellebor⁹ pabulū nocēs. esca tñ ē coturnicū: et ple-
rūq; tempā ad salutē bois: et cor.pe. **M**acer de virib⁹
herbarum. Qualiter elleborus sit nobis accipiendus.
Ellum.in ecum est.
Elluo onis. qz geminū l.mas.ge. dī glufo vel leccator: qz oia
bina sua elluit: dissipat: et dissipat: et derinat̄ ab eluo.
Elogiū.logiū vel logos cōponit cū e. et dī hoc elogiū.i.p.
uerbiū et responsiū diuinū: et ignominia: et ordo: et textus
carmiū: et pprie malorū vel criminū: vel text⁹ malor⁹
gestoz: vel deoz mysteriū. vñ hic elogi⁹ versiculus.
Eloy vel eloē in oly exponit.
Eloquo ab e. et loquo cōponit eloquo queris. elocut⁹ sū.
et cor.lo. et ē elog valde vel ornate v̄ apte: et expedite log
et māfeste enūciare et ē oratoris. vñ eloquēs tis. ois ge.
.i. disertus facundus expedite et euidenter loquens.
Eluco ces.xi.valde vel extra vel euidenter vel pre alys
lucere: ab e. et luco lices: et pdu.lu.
Eludiani quidā heretici ab eludio victi qui dicūt post na-
tūritatem xpi **M**ariam alios filios de viro Joseph pe-
risse: et produ.penl.
Elul nō ebū vt qd̄am legunt fm **S**edam dī september.
vel fm alios elul october: et accentuatur in fine. nullus
enī mensis ebū vocat̄ ita qz b. sit scđa littera.
Elumbis.lumbis cōponit cuz e. et dī hic et hec elumbis et
hoc elubē.i.debilis qz extra lūbos.i. extra fortitudinē.
Eluo is.elui.tū.cōponit ab e. et luo luis. et est eluere lauare
purgare vel lauādo destruere corrodere vel effundere:
et dissipare. In luo luis vide infra in lra l.in suo loco.
Eluitus ta.tū.nomē est: et derinat̄ ab eluo is. et pdu.penl.
et dī elutus mundus madidus insipidus. et cōparat̄ elu-
tus tioz.simus. vñ elute tioz.sime. aduer. **H**ora.in ser-
monibus. Irriguo nihil est elutius horto.
Eluiuies ab eluo is. dī b̄ eluiuies ei. et b̄ eluiuū iuy. et b̄ elu-
tuo onis.i.nimia aq̄ pēndatā: vel dīstructio ex aq̄rum
Eluiuio onis.in eluiuies vide. **C**abūdantia.s.oiluiuū.
E ante **M**

Emac vel emas vel emath grece: latine sanguis. et accen-
tuantur hec tria in fine.

Emacitas tis.fe.gen.i.emendi quiditas: et dī ab emax cis.
Emaculus la.lum.aliquantulū emax. et cor.penl.

Emanceps.manceps cōponit cū e. et dī h̄ emanceps pis. q
cū pmo fuisse maceps: iā ab illa seruitute et ptate ē libe-
ratus. vñ emācipo pas.pare.i.a fuitute liberare. sed iāz
iōleuit cōsuetudo vt fili⁹ de ptate patria liberat⁹ dicat̄
emācipat⁹: s̄ seru⁹ a seruitute liberat⁹ dicat̄ manumis-
sus: iā pprie pdicta vocabula cōueniat̄ captis in plio: et
fuitute redactis f3 Hug. Pap. vo dī. Emācipare iūris
ppri dī statuere: qz extra manū.i. ptate suā facere.

Emancipo pas.in emancipes exponit: et cor.ci.

Emano ab e. et mano nas. cōponit emano nas.nau.i.natū. et
ēemanare extra manare ebullire: pcedere: et pdu.ma.

Emāuel hebraice qd̄ i latio fmō significat nobiscū dī. s.

qr p vñgē de nat⁹ boib⁹ i carne appuit: et acuīt in fine.

Be

E

Emarceo es.emarcui.ab e. et marceo es.cōponit vbiu nēt.
et caret supio. et emarcere euideat marcere. elāguere.
Emasculo.ab e. et masculus cōponit emasculo las. et emasculare:eneruare:debilitare:vel castrare:et cor.penul.
Binath. sanguis grece. ide emathia.i. sanguinolēta ppter
Emaus ppriū nomē castel. **C**ontra bella: et acutū in fine.
Emax.ab emo mis.dicēt hic et hec emax cis.i.emptor auti-
dus: vel qd f. facile emis: et cōparat.vñ emaciter tuis.ad
Eemblema matis ge.neu.i.eminēs. **C**uer. et pdu pe.grī.
sculptura: vel ornamētu vasorum: vel varietas paumēti:
siue diuersitas coloz in paumēto qui dī lichostratos
vel frustū auri: vel argēti.vñ "Pudēti" de sicomachia.
Ambolismi mi.mas.ge.i.supaugmētu.vñ hic et hec embo-
lūmalis. et hoc le.i.supexcrecēs: vt annus embolismalis
dī qst supexcrecēs. qz supat duos annos pcedentes: vna
lunatione. **B**abz.n.annus embolismalis.iz.lunationes. i.
.iz.sicut et ali⁹ anni cōes. et illa tertiadecimā supadditaz
que nullo mēsi tribuit. vide de hoc in epacta.
Emēbris.ab e. et membz. zponit hic et hec emēbris. et hoc
bre.sine mēbro: qst extra mēbra.i.extra fortitudinem.
Ememor.i.oblitus. et cor.me. et est cōmuni⁹ ge.ab e. et me-
mor memoris componitur.
Emensus fa.sum.participium de emetior tiris. et est emen-
sus:quasi extra mēsus:vel euidenter mensis.
Emeras interpretatur dies. et accentuatur in fine.
Emergo gis.si.sum.ab e. et mergo gis.zponit. et est emer-
gere extra venire exurgere.
merito.in emeritus vide.
Emerit⁹.merit⁹ zponit cū e. et dī emerit⁹ ta.tū.i.iz extra
merit⁹ posse:qz nō pot iā mereri et exercere officiu suū:i/
mo liberat⁹ et solut⁹ ē a labore offici⁹ sui:sicut miles olyz
post.lx.annos nō cogebat militare:sz soluebat a labore so-
lito: et dabat ei ager vel villa vel aliud. vñ vineret. et tūc
erat emerit⁹:qst extra merit⁹ positus. qz nihil postea la-
bore solito merebat. vñ hec emeritio nis.tal p̄petas:vñ
tal liberatio sz Dug. p̄ap. et dī. **E**merit⁹ valde merit⁹
Jē emeriti milites veterani. quā soluti a militia sunt.
Emerita ciuitas quā postqz cesar edificauit: veterans
Emetior iris.tit⁹. vñ emēsus su.ab e. et metio. Cibi zstituit.
et emetior qst extra metior: vñ euiderat vñ apte metior
Ematic aduerbiu.i.splendenter ab emico cas.
Emico cas.ab e. et mico cas.zponit. et cor.mi. vide in mico
Emigraneus vermis capitis: vnde et dicimus. **C**micas.
dolorez capitis emigraneum esse.
Emina ab emo emis. deriuat hec emina qdā mēsura me-
diū sextariū. tñnes ad emēdu vinū vel annoqz: vñ dī
ab emetior tiris. vel ab emis qd est dimidiū.
Emineo nes.nui.i.extra manere appere supincubere:sup-
stare. vñ eminēs tis.ois ge. et zparaſ eminēs tior.simus.
vñ eminēter ti.sime.aduer. et hec eminētia tie. **E**t zpo-
nis emineo cū sup. et dī supemineo nes. et cū pre. et dī pre/
emineo nes. qd p̄syncopā iuenit p̄mineo nes. **E**mineo
aut zponit ex.e. et maneo nes.a.in.i.mutata. et cor.mi.
Eminulus la.lui.i.aliquilu eminē penl.cor. et dī ab emi-
min⁹ zponit ab.e. et man⁹.i.pcl qst extra. **C**nens.
man⁹:sz cōminus.i.ppe.a.cō. et manus. et sunt aduerbia
loci vñ Pris.in.iz. **E**minus et cōminus localia sunt. vnde
qdā. **E**minus ad lōge:sz cōminus ad ppe spectat.
Amissarius. ab emito dī emissus fa.suz.vñ.emissari⁹ ria.
riū.i.valde ad emittēdū apt⁹: sic sunt cursorē regū vel
alioz diuitū q frequēter emitunt ad nūcia fereda. itē
hīc apompei⁹ dicebat emissari⁹. qz emittebat i deser-
tū apompei⁹ grece emissari⁹ latine. Jē hī emissari⁹ sari.
dī equus fortis et velox. qz extra alios eligit. et ad equas

ante

D

mittit ad coitū. idē et admissarius dicis. de capro admis-
sario habet Leui.16. **J**ē emissarius dicis p̄cissor gladia-
tor: vel flagitior. et luxurie satelles.
Emissarius cia.ciu.qd sepe et cito in diuersa loca emittit
vt oculus. et derinatur ab emitto tis.
Emo emis emi emptū. et emere ex alieno meū facere.i.
dare suū. et alienū accipere. **E**mo zponit vt adimo mis.
ademi adēptū. i.auferre coemo mis.coemī cōceptū:qst
sil.enio. vel cū alio emo. ex con. et emo emis. **J**ē dirimo
mis.i.videre: separare. eximo mis.i.auferre v̄l extrahe-
re. perimo mis.pem.i.occidere:redimo mis.redemi re-
dēptū.i.liberare. **E**mo emis. cū oib⁹ suis zpositis acti-
ū. et cor.e.in p̄senti.sz in p̄terito pdu. **O**ni.epist. Turpi
ter igeniū munera corpus emūt. zposta tū e.i.p̄stimum
tant in i.cor. **J**ē oia faciū p̄teritū in emi. et supinū iem
ptū. et haber p.in supino cā euphonie:deberet.n.formari
a p̄terito emi:i. mutata in tū. vñ dicit Pris.in.io.li. **E**mi
emptū facit: qd iō aslumpsit p.qz nō pot m. ante tū. sine
p.ueniri causa euphonie: vt sumptus: p̄mpitus: compus.
Chic nota qz circa rem que emittit et vendit triple
defectus cōsiderari pōt. vñus siquidē fin speciem rei:
hunc qdem defectū: si venditor cognoscat in re quā vē-
dit fraudē cōmitit in vēditō. vñ venditō illicita red-
dit. **E**t hoc est qd dī qz quodā Ia.i.Argētū tuū vñz est
in scoria: vñ tuū mixtū est aq. qd. n. p̄mītū est patit
defectū c̄tū ad spēm. **A**llus aut defectū ē fin cōstatēq
p̄mētū cognoscit. et iō siquidē scīter vrat deficiēt me-
sura in vēdēdo:fraudē cōmitit: et est illicita vēditō. vñ
dī Heute. et. **N**on habebis in sacculo diuersa pondera:
mai⁹ et min⁹ nō erit in domo tua:nec modi⁹ maior et mi-
nor. **E**t postea subdif. Abominabī. n. dñs cū fæb⁹:
et aduersari oēz iustitiā. **T**erti⁹ defecēt ē ex pte q̄litatis:
puta si aliquā aial ifirmū vēdat qst sanu vel p̄ sanu
sigs scīter fecerit: fraudē cōmitit in vēditō. vñ ē illici-
ta vēditō. **E**t in his oib⁹ nō solū alijs peccat iniustam
vēditionē faciēdo. sz et ad restitutōnē faciēdā teneſ.
Si vñ vēditore ignorāte alijs p̄dictoz defectū i revē-
dita fuerit: vēditor qdē nō peccat: qz iniustū faci mālū
ter. nō tñ ei⁹ opatio est iniulta: vt ex p̄dictis p̄z:renet in
cū ad ei⁹ noticiā p̄uenir dānū recōpensare emptori.
Et qd dīm est de vēditore itelligēdū ē et ex pte empō-
ris. **L**öttingit.n.qñqz vēditōz credere suā rē esse minus
preciosam c̄tū ad speciem: sicut sigs vendat aurū loco
auricalci:emptor si id cognoscat iniuste emit: et ad resti-
tutionē teneſ. **E**t eadē rō est de defectū cōstatēt et qua-
litatis: sicut de defectū speciei substancialis.
Emola le.vas coquinariū sicut caldaria vel coculū. **C**ocu-
la aut dīr vasa coquine a coquēdo dicta. oia nāg vasa
cā coquēdi parata cocula dīr fin Ia.vñ in.z. **B**efare
vbi nos dicim⁹. Hostias coixerūt in emolis et ollis:greci
hūt. Hostias coixerūt i eneis ollis. **E**t dī emola qst imo-
la ab imolādo: qz ibi hostie imolabāt. i.coquebantur.
vel dī emola qst enea olla. et tūc ponit ibi m. p̄o n.tab
olla subtrahatur vnuz. qz emola cor.penul.
Emolior liris.tus.sum. valde vel extra moliri acquirere
niti ab e. et molior liris.componitur.
Emolimentū ab emolo lis. dī hoc emolimētu ti. p̄pē lu-
cruz molēdini. i. qd habet ex molēdino p̄ molitura. sz
ponit p̄ quolibet lucro vel p̄ qz cōmoditate. **M**ach.
3. **A**t qd emolimentuz. qz custodimus precepta eius.
Emorrogius glia.gium.in emorroiis vide.
Emorrois emac vel emas vel emath.grece: latine dī sanguis.
vñ hec emorroiis roidis. qdā sfirmitas qn̄ aligis pa-
tit̄ fluxū sanguis. vñ emorroiis fa.suz. q talez infirmi-
tatez patit̄. vñ in euangelio dicit. **Q**uia dñs mulierem
emorroiissam sanauit. i. fluxuz sanguinis patientemqz

B

Etiam emorogius dicit. vel dicis sic: qz sanguinē mingit per vrinā. **I**te emorrois dī qdā serpēs qst̄ sanguinolēta: quia quē mordet totū sanguinē effluere facit.

Empbasis est expositiō loquēdi. yde in quarta parte i trāciatū de coloribus rhetoriciis.

Emphiteosis osis. fe. ge. i. melioratio siue h̄c melioratio nis. vii cū qz dat agrū alicui vt excolat et meliorat illuz: iste dat agrū i emphiteosis; et ille accipit in emphitheosim: i vide p̄positū ab en. qd̄ ē in. et phitos. qd̄ ē fides: et thesis qd̄ ē positio qst̄ i fide positio: et ide hic et b̄ emphitheota vel emphiteotheca: qd̄ re accipit i emphiteosim: et emphiteoticus ca. cū. qd̄ p̄met ad emphiteosis et h̄ emphiteoticari⁹ ry. v̄l emphiteoticari⁹ ria. riū. idē qd̄ emphitheoteca vel emphiteoticus.

Emphiteoticarius in emphiteosis est.

Empicus sic dī pap. Empici dicunt illi qb̄ collectio fa-
cta ē i pulmōe: vel torace et crepuit: et sanuerit yde sunt
saniosi. Empicus ē dī sp̄es sanguinē et pdū. pe. vii ma-
cer de beronia. Empicos tussimqz iuuat: suspiria sedat.
Empireū celū facū fuit p̄ma dic cū angelis. vñ dī Stra-
bus. In principio creauit dī celū et terrā. Celū igt̄ nō visu-
ble firmamētū h̄ scriptura appellat. H̄z ep̄ireū. i. ignētū
vel itellectuale qd̄ nō ē ardore: s̄ a splēdere dī: qd̄ sta-
tū factū repletū ē angelis. Celū inḡt̄ in quo posita sūt
luminaria i principio: h̄ scđa die factū ē. H̄z q̄r̄ p̄t
an celū empireū sit imobile et incorruptibile. R̄silio: quū
omnis res determinat a fine: oī adiotiones celi empirei
accipere h̄z p̄uenit statui b̄tōp̄: ppter quos factū est.
qz illi sūt in plena p̄cipiatōe eterne lucis et getis et eter-
nitatis. iō decet celū empireū ēē lucidū: imobile et incor-
ruptibile ēē. Estaūt celū empireū qdā copius p̄ncipa-
liter ordinati: vt sit habitatio beatoꝝ. hoc magis ppter
boies: quoz corpa ēt glorificabunt: qb̄ locis et debet
qz pp̄ angelos q̄ loco nō idigēt: et qz illa gloria excedit in-
uestigationē humāna: iō ēt celū empireū. dī aut̄ celuz
ep̄ireū loc⁹ x̄platiōn: nō qz̄ ad necessitatē: s̄ qz̄ ad
agritatē: s̄c et ecclia dī locus ofonis. Ph̄i aut̄ hoc celū
nō cognouerūt: qz nec motui nec visui stabiacer. vñ celū
empireū rōne iuestigari nō p̄t: qz qead de celis cogno-
scimus: hoc ē aut p̄ visui aut p̄ motui. Et scias q̄ celū em-
pireū dī luciduz: nō qz radios emitat sensui nō visibi-
les: s̄z qz in nā sua luce h̄z: eo q̄ maxime formale est.

Empirici penul. cor. sunt medici: qui solā experientiā siue
practicam sectant̄ vel sequuntur.

Emplastrū stri. dī ab en. qd̄ est in. et plastes forma: eo q̄
sup formā morbi iducit. p̄t et dici iplastrū: sicut dicam
Emporus in emporium est.

Cin energiā.

Empos. empo grece: latine forū: vel mercatu. et b̄c h̄ et b̄c
empos tis. i. patiēs empor. **I**te empos p̄t ēē cōpositus
ab en. qd̄ est in. et protis: et dī inde empos quasi empos. i.
nō potens: cui adimēt̄ potestas: quasi adempta p̄tate i/
minutus: et mutat̄ n. in m. sequēte p̄.

Empirici cia. cium. i. empr̄us: vel facilis ad emendū. vñ
de serui emp̄t̄c dicebant̄ illi qui in seruitute emebā-
tur: et dicitur ab emo emis.

Emptorium in emporium exponitur.

Emptoriū ab emo emis dī hoc emporiū ry. i. locus vbi
emis: qd̄ et hoc emporiū ry dī. vñ Josephus in. 9. Ad por-
tū nauigare ad emptiria nequaqz p̄ualuit. Et dī empto-
riū vbiqz negotiatiōes exercēt̄. **I**te iuenit b̄ empto-
riū ry. qd̄ deriuat̄ ab empo grece: qd̄ latine dī forū vel
mercatu: et dī emporiū p̄p̄e locus iuxta mare ybi nego-
ciatiōes vel mercatiōes exercētur. vñ emporicus ca. cū.
qz ḡriet ad emporiū. hic ep̄onica charta dī qdā gen̄bar-
te: qz in ea merces iuoluunt̄ cū sit i scripturis min⁹ ido-
mo. mulor. moles cōponit̄ cū e. et dī emulor laris. la. **C**nea.

A

iz 8

tus suz. lari. i. diligere. z. Lor. ii. Emulor. n. vos dei emu-
latiōe: vel emulari. i. iuidere. Ro. i3. Nō i x̄tētēe et emu-
latiōe: et cōponit̄ ab e. et malo lis. **I**te emulari. i. p̄seq p̄ū
uidiā v̄l amore. **P**rouerb. 3. Nō emuleris boiez malū. et
tūc cōponit̄ ab e. et molior liris. vñ gdaz. **E**mulor inflat̄
amat iuidet ac imitac. **I**te Ezech. 8. vide p̄poni p̄indi,
gnatiōe ybi dicitur. **E**rat statutū idoluz ad puocādam
emulatiōe. Ab emulor deriuat̄ emulor la. lū. i. diligēs
vel iuidus. v̄l seqz: v̄l eiusdē rei studiosus. et i codē sensu
et eisdē cōpositis iuenit̄ demulor laris. vñ demulor la:
mūctoriū. ab emūgo gis. dī b̄ emūctori. **C**lū. i. emulor.
uz ry. i. purgatoriū. s. ferrū cū quo cādelā emungimus: et
emūct̄ cta. cū. vel emūxus ra. xū. i. purgatus. **E**xo. 25.
Emūctoria quoqz ybi de ea q̄ emūcta sunt extinguit̄.
Emungimus ra. xū. i. purgatus: et deriuat̄ ab emūgo gis.

E ante

N

Hn. i. in. vide in energia.
Hna. idest ynitā.

Hnarro ras. rau. rare. cōponit̄ ab e. et narro ras. et est enar-
rare euidenter et aperte narrare. vnde hic et bec enarra-
bilis et hoc enarrabile.

Hncastū. caustos cōponit̄ cū in. vel cū en. qd̄ ē in. et dicit̄
hoc encastū vel scaustū qst̄ inustū. s. tinctura scribēdi.

Hncenia nioꝝ. dñr initiatōes vel initia siue noua festa siē
dedicatiōes eccliaz: ab en qd̄ est in: et cenon qd̄ ē nouiz.
vñ encenio nias. i. initiare: vel aliqō p̄mo exercere v̄l v̄
duere. vñ vestē nouā enceniat q̄ p̄mo cā iduivyl portat.
et silr̄ eph̄ eccliaz enceniat cū cā dedicat. Encenia ḡ siē di-
cit b̄tūs Hiero. dedicatiōis tēpli festiuitas dicebat̄ qd̄
ter legif̄ dedicatū. **P**riā dedicatio fuit in autūno qñ rex
Halomō dedicauit tēplū dec̄ia die septēbris. **I**te qñ re-
edificatiō fuit tēplū a redeutib⁹ Babylonē: edificatiō ē
in v̄e duodecima die marty. i. duodecima luna. cū āt An-
tioch⁹ epiphaneis polluiss̄ tēplū sordib⁹ idoloꝝ: et pphā-
nasset ytefilia ei⁹. Judas machabe⁹ mūdauit tēplū: et re-
stituit ytefilia ei⁹ in locis suis: et qst̄ dedicauit illud. z5.
die decēbris ista dīdicatio obfūtab̄ tpe Epi. vñ dī Jo.
io. **S**acta sunt encenia in hierosolymis: et hyems erat.

Hnciridion. i. liber manualis. et dī a ciros qd̄ ē man⁹: et en
qd̄ est in. **I**te enciridion dī instrumentū medicop̄: sic di-
ctū: qz manu astringat dū plura cōtineat ferramenta.

Hnclesis. cleo qd̄ ē iclinare cōponit̄ cū en qd̄ ē in: et dī hec
enclesis sis. i. iclinatio. vñ encletic⁹ ca. cū. i. iclinati⁹: vt
encletica iūctio dī illa q̄ iclinat se sub accētu p̄cedētis
dictōis remittēdo suū accētu in illā et iclinat accētu illi⁹
supra se: vt qst̄ sub accētu illi⁹ p̄ferat̄. vñ encletico cas
i. sic iclinare h̄z Hug. et fit enclesis in principio et fine: sic
dixi supra in scđa pte vbi eḡ de ipedimentō enclesis.

Hncleticus ca. cum. penul. cor. in enclesis exponit̄.

Hndecas. deca vel decas cōponit̄ cū ena: qd̄ ē ynitā: et dī
hec endecas dis. i. vndeci: et cor. penl. in ntō et in obligis.

Hndecasyllabus ba. bum. i. vndecim syllabarūz ab ende-
cas et syllaba.

Hndelicia cie. fe. gen. fuit mater s̄ches. i. aſe: et interpretaſ
intima etas. vel absoluta p̄fectio: vel delicia h̄z calcidiū
p̄fecta etas: qst̄ endos lechia. i. intima etas. fm Aristo.

Hndiadis dis. fe. ge. penul. cor. qdaz figura de qua dixi in
quarta parte in ca. de coloribus rhetoriciis.

Hndogenia. i. nā. endogenic⁹ ca. cū. i. nālis. et hic endogeni
ndor grece: aries latine.

Hndromides dis. ab endor qd̄ estaries dī hec endromis:
vel endromides. i. vestis villoſa de arietinis pellib⁹ ſea
q̄ idueban̄ romani oſtra frig⁹: vel endromis dī duplex
vestis: duplex palliū: forte et villoſum et yfemale.

Hndromis in endromides est.

Eneades.ab enea dī,hic eneades de,fili^o v'l nepos Eneet
ēt qūq descēderit ab Enea dicunt eneades:vt romā:
z inde subtracta de,syllaba dī h'neas adis,filia vel ne/
ptis ene. Itē iuenīt hene^o enei:t idē hic eneides de ,z
subtracta de,syllaba ab co qd̄ b̄beret dici eneides fit h'
eneis dis,i,filia vel neptis enei,s; iā hoc noīc magis vt/
mū p historia facta de enea,z cor.penl.enade. vñ li/
ber Virgily sic intitulat. Incipit eneis virgily,z cor.pe.
eneidis gtūs de eneis:hūus eneidis vel eneidos.

Eneator.ab eneū vel es,dī heneatororis,i,cornicē corni
crepa:lyricen:lyricitor,s.cere canēs:vel i eneis istris ca/
neis encidis,in eneades yide,z cor.penl.

Energia ab energumin^{dī},z ē energia vis:z efficacia effe/
ctus,vñ Piero,i,epla ad pau.ca.y. Dī nescio gd latē
energie viue vocis act^o:z i aures discipuli de autoris ore
trāfusa sorti^o sonat. Energia ēt dī agilitas:z rep gestaz
aut qsi gestaz sub oclis iductio. Dī ēt ai axetas,vñ Sul
gē. Demōes p energiā n̄ credim illabi aie. Et nō q i/
uenit iergumin^o z iergia scriptū pī,z idē valz:qr tātu va/
let en.apd grecos quātu in.apd nos,vñ h̄ noīa greca si/
ue notba q̄ pdictā ppōne h̄st i sui spōne p̄nt scribi:z scri/
būn̄ idifferēter mō p en.mō p in,vt encaustū z caustū:
entimema vel itimema:emplastrū vel ipalstrū:energu/
min^o vel iergumin^o:energia v'l iergia:z sic i ɔsilb^o:sicut
dicit P̄u.tractas de erge. Vel dī energia iteror labor:
v'l iteror opatio ab en qd̄ ē i:t erge qd̄ ē opatio v'l labor.
Energumin^{dī} ab en qd̄ ē in:z erge qd̄ ē opus vel labor:z
mene qd̄ ē defect^o vel luna,idē energumin^o.i,demonia/
cus a demone possessus:z rexat^o.z dī sic qsi iefficax:nō
laborās:nō operās:z in ope deficiēs:vel en.sit augmetā/
tiū:qr singulis lunatiōib^o valde mēte laborat.vel ener/
gia dī vis vel fortitudo:mene luna:idē energumin^o for/
tis in luna:vt sūt lunatici,v'l en.i.in.erge,i,labor:mene,i.
defect^o:noys,i,mēs,idē energumin^o qsi laborās in cor/
porē:dficiēs i mēte,viō i energia:z cor.mi. energumin^o.
Eneruis.neriuus cōponit cū e,z dī hic z hec eneruis z hoc
enerue,i,sine neriuus:solutus:debilis:effeminatus,z dici/
tur eneruis quasi sine neruo,i,sine virtute.

Eneruitus,ab eneruis dī eneruitus:z eneruiter aduer,i,so/
lute:debiliter.vel eneruitus,i,vsq ad eneruos.

Eneruo uas,uaui,cōponit ab e,z neruo uas,z est enerua/
re:dissoluere:dmolare:debilitare:qsi extra neruos pone/
re. Quid,de reme. Eneruat aīos citharecq: iociq: lyrcq.
Enēus nea,neū,penul.cor,in eretus vide.

Engadi indeclinabile accētuāt in fine:locus vbi finit ma/
re mortuū:z interpretat hebraice fons,i,baptismus v'l
oculus celi aut vitulorum.

Enigma ē gdā tropus,quere in q̄rta parte in ca.de tropis.
Dug,sic dicit. Enigma matis,ge,neu,ē sermo figuratus:
vel obscura locutio siue silūtido vel q̄stio occulta v'l ob/
scura q̄ difficile intelligi nisi apia:vt illud Judicū. De
comedēte exiuit cib^o:z de forti egressa ē dulcedo signifi/
cans ex ore leonis famū esse extractū:inde hic z hec eni/
gmatista ste,g vel q̄ obscure z figurāt loqui^o.z enigma/
ticus ca,cum,i,obscurus ad exponentdū:vel q̄ penigma/
log^o.z enigmatio cas,z enigmatisas,i,penigma log^o.
Enigmatista enigmatiste,in enigma vide.

Enigmatiso enigmatisas,in enigma est.

Enim uero cōponit ab en i vo:z acuē in penl,z dīc,p̄p.
z Dug. Vide ēt in verus ra.rū,z eniuero idē qd̄ certe:
coniunctio affirmatiua.

Enito es,iui,vbū neutrē:z caret supio:z ē enitere valde
nitere:fulgere splēdere:micare,vñ enitēs tis,pticipiū:z
cor.ni,vide ēt in nitēs,z cōponit ab e,z nitēo nites.

Enitor teris,ensis,vel enixus sum,eniti,i,valde niti:vel
foras mittere:vel parere,z cōponit ab e,z nitōr toris,z

pdu.ni,vnde enitēs tis,participiū ois ge,z tūc pdu.ni,
sed quādo descendit ab eniteo:cor.ni.
Enixa,i,conata ad sufficiēdum aliquid:vel partu liberata
fim p̄p,vide in enitor.

Ennoyaticus in ennoyan exponitur.

Ennoyan cōponit ab en,qd̄ ēt in,z noys qd̄ ēt mēs:inde
ennoyan,i,in mēte,i,accidēs qd̄ dī ēt i mēte:qr nullō cor/
pozo sensu cōprehēdīs:z solo itellectu mētis,vel iōga
per accidētia z formas rerū noticia fit rerū:que a sensu
trāsser ad mētē:t iō accidēs t̄ esse in mēte:z inde en/
noyaticus ca,cu,i,accidētalis,vñ Isto,accidentales
diffiniciones vocat ennoyan,vel ennoyaticas:qr non
substantia*lia*:sed accidētalia declarantur.

Ennos iterptat habitatoz vel,pfundū:z acuē in fine,
E nnosigeus,ennos iterptat habitatoz quo i signū qd̄
qd̄ mōs iuxta Troiā:vñ dictus ē Neptūnus annosige/
us,i,habitatoz signi illi^o,pmotory i quo habebat tēplūz
iuxta Troiā,vel ennosigeus iterptat pfundū silētū.
E nnos eni pfunde dī:sige silētū vel latibuluz,z vocā
neptūnū sic a pfūditate maris:z a silētio qd̄ ēt p̄fūdū
maris,vel ennosige^o dī ab ennos qd̄ ēt habitatoz:z siche
qd̄ ēt pfundū:qsi ennosigeus,i,habitatoz,pfundū.
E no nas,naui,natū,nare,i,cuidēter natare vel extra nata/
re,z cōponit ab e,z no,nas,z cor,enatum supinū penul,
similiter enato tas,eius frequentatiuum.

Enoth interpretat edificatio,ipsius eni nomine ciuita/
tem edificauit Cain filius Adam.

Enodis,nodus cōponit cū e,z dicis hic z hec enodis z hoc
de,penul,pdueta,i,sine nodo:vel extra nodu.

Enodo das,dau,i,dare,cōponit cū e,z nodo das,z testeno/
dare,i,exoltere de nodo tollere:declarare:planum sol/
uere,z produ,no.

Enormis,no:ma me,i,regula cōponit cuze,z dī hic z hec
enormis z hoc me,s,ōformis,turpis,anānis,grādis,arre/
gularis,illitteratus,crassus,sine mensura vel forma.
E nos leticie locus interpretatur.

Ens tis,ge,ois p̄t ēt nomē vel participiū de sumes est.

Ensatus ta.tū,i,ense armatus ab ensis dī,z pdu,penul.

Ensicium cu,ge,neu,occisio facta cuz ense ab ensis dī.

Ensiculus li,mas,ge,parius ensis penul,cor.

Ensifer ra,rum,penul,cor,qui fert ensim.

Ensis sis,mas,ge,i,spata,a secando dicitur.

Enteria enteriorum,i,intestina,penul,acuit.

Entheca,theca cōponit cu:en qd̄ ēt in,z dī hec entheca
ce,i,repository rei copiosa substātia qsi in theca repository
vel entheca ce,i,peculiū vel pprii,vñ enthecarius ria/
riū,z hec enthecarius ry,i,negociator,z pdu,penul,cu/
theca sic apotheca. Inuenit ctiaz hec hec entheca:de quo
dicam in b,qr p̄ma syllaba z secunda aspiratur.

Entimema,timo qd̄ ē mēs p̄ponit cū en qd̄ ē in,v'l ena qd̄
est vnitatis:z dī hoc entimema matis,qd̄dem gen^o argu/
mētatiōis,i,festina cclūsio,z dī sic qsi in mēte vnicūq
in entimemate vñ ex yno ifer^o:vel p̄ponit ab en,z tu/
mos vel tāme qd̄ ē mēs:z monos vñ qsi in mēte vñ:
qr vna p̄positio in mēte retinet v'l tace^o. Entimema ēt
est sylogism^o iperfect^o,i,ōrō in q̄ nō oib^o p̄positiōibus
antepositis festinata ifer^o cclūsiovt oē aial currit,ōis
hō currit,in hac,n,dicta argumētatiōe subintelligit hec
p̄positio,ōis hō ē aial:z nō apponit ibi:z si apponere
p̄fectus eslet sylogismus,z pdu,penul,entimema.

Enucleo,ab e,z nucleo as,au,i,cōponit enucleo,z testen/
cleare extra testam nucis nucleū deponere,z ponit pro/
opire enodare:expire,maifelare:declarare,vñ enucle/
tus ta.tū,i,apertus,manifestus,encodatus,expedit,te/
claratus,z cōparat enucleatus tior,tisiū^o,vñ enucle/
tus qd̄duer,vel enucleate tis,sume aduer,z cor,nu

De **E** ante **D**

Enulum vide in enum.
E num. ab es dicitur hoc enum eni. unde hoc enuluz li. di-
mii. i. parnum enum. s. caldarium.

Enicio as. xponit ab e. et nūcio as. et enūciare valde nun-
ciare: v'l de aliquo nūciare; v'l enidēter nūciare. vñ hec
enūciatio onis. et enūciatio nia. vñ vñ o'i dialectica. o'ō
enūciatio est vox significativa d' eo qd aliquid d' v'l nō ē.

E ante **D**
Eois. iui. iti. vñ hec itio onis. et h' iu. tui. et hoc iter iti-
peris. Eo is. p'ōis cū ab. et d'r abeo is. iui. ire. i. ambulare.
Itē cū ad: et d'r adeo is. i. ad aliquid ire. Itē xponit cū am-
esterponit b. et d'r ambo is. i. circuare et cupe. et p'ōe bo-
norē. Itē cū aii et d'r ante eo is. Itē cū circu et d'r circu eo is
et v'z m. scribi s. nō p'ferri. Itē cū con et d'r coeo is. subtra-
ctio. Itē cū ex: et d'r exeo is. iui. iti. Itē cū inter et d'r inte-
re eo is. i. mori. Itē cū itro et d'r itro eo is. vñ h' itro it' tu.
tui. Itē cū s: et d'r ineo is. iui. iti. vñ h' initiu tu. i. p'ncipiū.
Itē cū p: et iterposita d. d'r p'deo dis. d'i. dire: ditu. Itē cū p: et d'r p'crito eo is. iui. ire. i. iuxta ire v'l trāsire. Itē cū p: et d'r p'ereo is.
Itē ob: et d'r obo eo is. Itē cū re: et d'r redeo is. et iterponi-
tur d. Itē cū trās et d'r trāse eo is. Itē cū sub: et d'r subeo is.
Itē cum venū: et d'r veneo nis. i. v'edor. Nota. q' eo is. et
oia cōposita ab eo sūt neutra: exceptis illis dece. s. adeo:
ambio: ante eo is. circu eo: in eo: p'ereo: obo eo: p'fice
re: et frequenter circuare: subeo: trāse: q' oia sūt actua. Itē
oia xponita ab eo retinent l'staturā sui i simpliciis: excepto
ambio qd trāst ad l'staturā alioz v'boz q'rtē siugatōis
mūrād e. cui simpliciis v'bq' s. vñ v'l s. Ambio suat io
retinet vestigia q'rtē. L'etera sūt i eo q' veniut ab eo. Itē
eo et ei' xponita oia faciūt p'teritū i iui. v'l u. p'syncopaz. et
sup. iui. cor. penl. vñ ineo inui v'l inu initu. peo giui vel
peru giui: sic de aliis: excepto veneo qd Oberet facere
venitū s. facit veni: vt veni uui. Itē excipit ambio: qd
q' nō suanit l'staturā sui simpliciis id p'dicir penl. ad mo-
dū alioz v'boz q'rtē siugatōis desinētū i io et in sup. et i
principio. vñ Qui. Jussit et ambele circuare litora terre.
In noīi n' v'balis q'rtē declinatiōis cā d'r ad p'cipiūm
cor. penl. v'l h' ambi' t'us. Et attēde q' ambio fa'c futu'z
idicatiūi nō i bo s. in am: sic audiā: ambiā bies. s. g' inue-
ni in bo fit s. antigatē. Dia. n. v'ba q'rtē siugatōis oliz
faciebat futu'z idicatiūi i bo et in bor. vñ adhuc in theo-
logia et psalmis iuenit partibor: metibor, s. h' antigatas
absolut: et soli duo v'ba q'rtē siugatōis faciūt illōd futu'
rū in bo. seo et queo: et xponita ab eis: excepto ambio. In
cōposito tñ ab eo iuenit et illōd futu'z q'rtē in am: vt in
Lu. euāge. Celu et terra trāsibūt v'ba aut mea nō trāsiet
et p'ribit et p'ier. Itē scias q' p'cipiū p'ntis. et p'pteriti impse-
cti p's nasciā p'ma p'nta p'pteriti ip'sfecti idicatiūi modi
i oia siugatōis bā. mutata i ns: vt amabā amā: exceptis
in eo desinētib' q'rtē siugatōis v'bis q' mutat bā in ens:
vt bā iens: qbā quies: p'teribā p'terites. b'. n. p'cipiū bñt
p'bligios casus p. ie. eu: vt iens cūtis: quies queutis: p'
terites p'terentes: trāstis trāsētis: ambiētis: ambeūtis: re-
dies f'decit. De h' ifinitu' ire dixi i. 3. pte i. c. d' geridio
E oseoy grece dicitur sol oriens vel primus splēdor aeris
clarefentis qui aurora dicitur.

Eous. ab eos eoy d' eos eoy p'mus equus solis: et adiecti-
ue declinat eos coa eoum. i. orientalis.

Eous q. i. intantum fm. p'pam.
E ante **P**
Epacta ē numeri' invariabilis dat' anno ad sciendū quota
sit luna i kalēdis cuiuslibz mēsis. et d'r epacta ab epi qd
est supra et aueta qd ē augmētū. i. excessus āni solaris su-
pra lunare. Cōpotiste. n. notauerūt q' p'mus ann' seculi
nullā habuit epacta: qz nō p'cesserat alioz annus a q' ac-

De **E** ante **P** 129

cepisset vndecl. secūdus v'habuit illos vndecl. p' epacta
ca q' sūt excessus anni solaris supra lunare: vñ sp addē'
do vndecl. forma p' pacta. vbi grā. Epacta p'mi āni ē nul-
la: epacta v' seculi ē vndecl. Addam' g' vndecl. et erūtv
gitiduo: q' sūt epacta tertii āni. Quib' addam' vndecl. et
erūt trigitatria: quo p' trigita faciūt vñ embolismus: et
tria remanēt p' epacta q'rti āni. Est autē embolism' luna
tio trigita diez collecta d' excessu āni solaris ad annum
lunare. vñ addē vndecl. epactis p'cedentis anni et hēbis
epacta āni seqntis: nisi summa illa excedat trigita: qz tunc
abyce trigita: qz trigita sūt embolisim': qz remanet est
epacta illi' anni: et h' v'sq' ad decē et nouē annos. in viceſt
mo āno reuertit ad caput: et ē epacta nulla: et postea p' or
dinē p'cedit: sic vñ ē v'sq' ad decēnouē annos inclusiue.
vñ appellat cicles decēnouēnalis. Hanc vultis scire
quot sit ann' cicles epactas: accipite ānos xp' i. t'is adiū
cite vñ annū: qz tūc tot p'cesserat iste cicles: et a tali sū
ma s'atrabit decēnouē quois potestis. et quota remā
serit tot' est ann' cicles epactalis. si nibil remāserit: d'ci
mus non' ann' erit: h' tñ ē v'ez s. a kalēdis ianuary v'sq'
ad kalēdas septēbris feceritis bāc p'putationē: sed si p'
kalēdas septēbris v'sq' ad kalēdas ianuary p'dictā cō
putationē feceritis d'betis addere duos ānos: qz in kalē
dis septēbris mutat ann' epactalis. āni at xp' nō mutat
v'sq' ad nativitatē dñi: v'l poti' ad kalēdas ianuary. vñ a
kalēdis septēbris v'sq' ad nativitatē dñi ad sumā ānoz
xp' debet adiūdere duos ānos. Hug. at sic dic. Epacta. i.
adiectio. Cōpotiste gdā ad cogscēdiu quota sit luna i q'l
feria p'stuerūt duo g'ia nūeroz: quo p' vñ reglares lu
nares: alib' v' epactas vocauerit. i. adiectōes. et d'r ab epi
qd' supra: et thesis qd ē positio: qz reglares adiūcunt' lu
narib' ad iueniēdū etatē lune. et h' ēt p'ot d'ci: alio tñ re
panaleſis est spēs scematis: de q' dixi supra in (spectu.

Epar epatis ge. neu. i. ficutu. et d'r ab epi qd est supra: qz sui
prapositū sit: et hinc epaticus ca. cū. penul. cor. qui patiē
in epate: et facit g'tus epatis p. t. penult. cor. Fm v'lam: tñ
Hug. facit epatis vel epatis.

Epatis ria. rium. qd p'tinet ad epar. Plautus. Cum te
moribus agitat epatis rē. Et dicitur ab epar.

Epaticus ca. cū. in epar vide. (in ca. de metaplastmo.

Epenthesis est qdā spēs metaplastmi: de q' dixi i q'rtā p're
p'hebia ē p'ma p's adolescentiē fm p' ap'. Ephelia ēt d'r iu
uenū eminēs pulchritudo: v'l collectio epheboz. et deri
uaf ab epheb': v'l yt dicit Alexāder. Quo p'stant pueri
loc' est ephebia dictu's. et sic ponit p' ephebian.

Ephebian fe. ge. et ideeli. accētu' i fine: et d'riua' ab ephe
b': et ephebian loc' p'stitutiōis ybi iuuenes meretrica
banf et p'stituebant. Mach. li. z. ca. 4. Sup hoc p'mit
tebat talia. cl. si p'rati ei' p'cederēt gymnaſiū et ephēbiā

Ephebioliis li. dimi. in ephebus est. (sibi iſtituere.

Epheb'. ab e. et p'heb'. cōponit h' epheb'. et valde lucid'. s.
iuuenis pulcher. et iberbis. vñ hic ephebioliis li. dimi. et
mobili p' d'clinari epheb'ba. bñ. et ephebiol'la. lñ. p'e.
cor. s. ephebus p'du. penl. Uñ Lucan' i tertio. Brāde
uosq' senes mixtis armarunt ephebus. Itē in Aurora dici
tur. Ecce fugit dicere senex hic pulcer ephebus.

Ephei q'dam mensura est. l. triu' modioz. et acuitur in fine.

Ephimera re. qdā p'ficio q' uno die oriz' et eodē morit'. ide
d'r epiphimera re. penl. cor. febris simplex et nō molesta: q'
in uno die affigit hoiez' et eodē die perit q' si supra d'ē nō
excedē: qz v'ltra vñ d'ē nō soler durare. et ide h' epheb'
meris idis. gen' est histoz. s. vñi' diei digō. vel vñi' diei
regularis abbreviatio: p'putatione: calculatio. Ephimerio
ēt d'r tabula manual' vel liber i quo quotidiani act' scri
bi solent. et sonat epiphimera apud nos viurnū vel quoti

dianū. Nā qd latini oīcūt diurnus; greci epimerda dñt.
 Uel dī ephimeris ab epi. i. supra t mero res. qd ē dole-
 re. idē ephimeris ridis. dī tabula vel liber i gb vñsurary
 scribunt denarios quos mutuo dant ad pignora q recipi-
 piunt p qd cognoscāt si lucran̄ vel nō; si damnificant̄
 volent super damno qd ipsi crescit.

E phot. ab epi qd ē supra dī ephot ideclī. vestis sacerdotal' qd latine iterptat supindumentū. erat. n. palliū supbume-
 rale quo tota sacerdotal' abitio tegebat. t erat duo gnā
 vñ lineū t simplex qd sacerdotes hēbat: aliō ex diuer-
 sis colorib' auro gēmīsc' textū: hñs in vtroq; humero
 lopides duos. i. linaragdinos airo zelulos: i. qb' sculpta
 erant noīa patriarchaz: quo oīm pōtifices vrebant.

E phrata te. penl. cor. ciuitas ē q dca ē bethleē. t nō dī vlti-
 ma accētari i ephrata. idē ephrata tea. teū. penl. pdu.
 Inueniēt et effrata tea. teū. p. f. ab effrata. Vide supra i
 pi grece latine dī supra.

E pialtes dī ab epi qd ē supra t tales qd ē pmēs. idē epial-
 tes qsi supra pmēs: qz suo pōdere videt suffocat t grana-
 re dozmēte. t ē qdā spēs fātōsimatis qtingit lōnys.

E pibata. Epi zpōit cū batō qd ē nauis: t dī h' t b' epibata-
 te. grece qd latine dī laic' v'l supuenies. h' nihil b' nego-
 cy i nau: f'z nauilo darto alias terras trāfis dispōit. t cor.

E picaustorii. epi zpōit cū caustos qd ē icēsuz: t dī ba.
 hoc epicaustorii ru. istm qd fit sup ignē cā emittedi fu-
 mū. Itē epicaustorii dī locus vnguētōz ybi sevngebat
 ad ignē. vel vbi vnguēta siebat ad ignē. Epicaustorii ēt
 dī locus discernēdi causas. t in qlibet istaz significatio-
 num accipit cōpēterē in passione sancti hōme.

E picenus nā. nū. penul. pdu. i. supra cōe. vñ qdā noīa dñr
 epicena: vt aquila: de quib' dixi in tertia pte in tractatu
 de genere noīum. in ca. de epiceno genere siue pmēcuo.

E picelius. ab epi. t ciclus qd est circulus zponit h' epiciel'
 cli. penl. pdu. i. parvus circulus posit' sup maiore circu-
 lum: ita vt epiceli centrū sit in linea maioris circuli.

E pictasis. stasis qd stas v'l stat' dī: cōponit cū epi qd est su-
 pra t dī hec epictasis sis. v'l epictasis. nā. c. repītat zima
 grecōz: t epictasis adiectio l'rey' syl. sup statū dictōis.

E picureus penul. pdu. vide in epicurus.

E picurus. epi cōponit cū curavel cutis: t dī h' epicurus ri.
 qdā gen' phoz: qz curā sup cutē corporis hēbat. dicebat
 enī voluptatē ec' sumū bonū. ignorātēs g' alia ec' volupta-
 tē pter carnalē: dimissa aia tñ corpori curā ipēdebat. tio
 dicti sūt epicuri. t idē epicure' rea. reū. vt dī h' u. Ul' f'z
 alios epicurei dicti sūt ab epicuro quodā phō amator
 voluptatis vvanitatis: nō sapie: quē ipsi phō porcū noīa
 uerūt pp voluptatez: qz vanitatis t voluptatis amator
 nō sapie: sumū bonū voluptatē corporis asterebat: cui' tra-
 ditōes epicurei seq'ban̄: vñ dicebat deū ex puidētia ni-
 hil agere: i mūdo oia stare ex corpib': aiaz nihil aliō ecē
 qz corp'. vñ t dixisse fer̄. Nō ero postq; mortu' fero.

E pic'. ab epos qd est laus dī epic' ca. cu. i. laudabilis. Ul' Martialis. Epica vulgo liricaq; pagia sonaret. vide tñ
 h' epica ponit p dactilio. Dactil'. n. iuēt' ē ad describen-
 da gesta heroū: ex gb' secuti sunt landē. vel epic' cōpo-
 nit ab e. t pede. i. psaic'. pōt g'ibi legi epica. i. psaica.

E pidioecis est quedā figura de qua supra dixi in quarta
 parte in ca. de coloribus rhetoriciis.

E pidrom'. epi cōponit cū dromos qd ē nauis: t est qdāz
 gen' nauis. t dī epidromos v'l epidrom' velū scđe am/
 plitudinib'. s. ad puppim. t cor. penul. siue dro.

E pisora. epi zpo. cū foras qd ē ferre t dī h' episora. i. lippi
 tudo oculo: qsi. s. pellicula supducit oculo: t pdu. fo.

E pigrāma. grāma qd ē linea v'l ira zpo. cū epi qd ē supra:
 t dī h' epigrāma. tis. i. supscriptio. s. titul' v'l breuis anno
 tatio eoꝝ q diffusi' vñt i seq'nti ope. t epigrāma dī ēt il-

la suprascriptio q supponit tumulo. s. epitaphiu: v'l q sup-
 ponit imagini alic' ad signādū cui' imago sit: vel ad su-
 gnādū aliquā p̄petatē illi' cui' imago ē. t pdu. penl. epi
 grāma. vñ Theodolus. Grecos p'm' vñtigat grāma
 cadmus. t scribis per duo m. vi quidam dicunt.

E pigrus. epi zponit cū agros qd est tract': t dī h' epigrus
 gri. i. clavis quo lignum adheret: qz suptrabat.

E pilema. lemos. v'l lema. grece latine dī vorago. t zponit
 cū epi qd ē supra t dī epilema tis. i. emplastrū: qz sup
 lema. i. vulneris vel vñceris voragine ponat.

E pilēs sie. est qdā passio sic dcā: qz metē ap̄phēdēs par-
 ter t corp' possideat. greci. n. ap̄phēsionē epilesiā vocat.
 h' passio dī caduca: t als lunatio: t morb' comitialis: qz
 ap̄d gētēs cū comitio: die cui'dā accidēt: comicia di-
 cebant. vel qz ex tiore vel vñcēdūe v'l repulse in comi-
 cys sepe illū morbū incurribat: cui' tāta vñs est h' va-
 lēs cōcidat t spūnet. hos vulgus lunaticos vocat: qz p
 lune cursus attingat eis: t hinc epilesiacu: ca. cu. q tales
 ifirmitatē patit. t epileti' ca. cu. penl. cor. in eode sensu.
 pilētic' ca. cu. penl. cor. i. epilesiā ē. C. in. c. d. colo. rhero.

E pilog' ga. guz. idē ē qd ē renolutio. vide supra in qrtā pte.

E pilemas of gēma cum in cādida gēma supnigrescit cor-
 lor: vñ t nomē b' ab epi t melan quod est nigrum.

E pimēnia. epi zpo. cū mene qd ē defect': v'l luna mēsis. t
 dī plāt h' epimēnia orū. i. expēit: v'l xenia: v'l tributaq;
 dan̄ t singulos mēses p' dfectū lune. i. post nouilunū.

E pinane i qrtā pte vide i ca. de colo. rhero. t acut' i fine.
 pinicia orū. dī festiuitas t grāz actio p'victoria phabita
 vñ Mach. z. c. s. dī. Et cū epinica agetē h' hierosolymis
 t cor. pe. f'z vñl epinicia. t dī ab epi qd ē supra t nicos qd
 ē victoria. vñ dī ibi i glo. Pro epinicas legū i alia edino
 ne dies victoria: supatlis g' hostib' Judas festū celebrat.

E piniriō: sic dī glo. iterlinearis. Paral. i. c. i. s. In citbaris
 p octaua canebat epiniriō tē. t iterptat victori deo trū
 ph' t palma. p octaua. n. i. p mysterio īsurrectōis qd ce-
 lebrait die. s. canebat epiniriō. alia l'ra dī epinichiō: qd
 vt dīt iterptat victori dī palma: v'l victoris dī triūph'.

E piphanes pdu. penulti. vnde in Aurora dī. Antiochus
 cornu significatur hoc epiphanes.

E piphania zponit ab epi qd ē supra t phanias qd ē appari-
 tio: qsi epiphania. i. supna apparitio. Ul' or ab epi. zpho-
 ne son': inde epiphania. i. supn' son': vel dīn' son': qz co-
 die vox pris sonuit de celo. Hic ē fili' me' dilect'. V'l
 pleni' t clari' sic pōt dici. Epiphania qduplici vocabu-
 lo nūcupat f'z qduplici miraculo ista dies decorat.

D oc. n. die magi xps adorat. C. n. xps eēt tredecī diez
 magi ad eū stella duce venerūt. t idē ppe dī epiphania
 ab epi. qd ē supra t phanos qd ē apparitio. t qz tūc dīr/
 sum stella appariuit: siue ipse xps pstellā qdursū vīla
 est magis ver' de' dīrāt. Eadē ēt die renolutis. z. an-
 nis cū iā ānū. zo. attigisett: qz vt dīc Lu. Erat iesu inci-
 piēs qsi ānōz. zo. hēbat. n. z. an. t dies. 13. t tūc inquā
 iordane baptizat' ē. t ob hoc vocat theophania a theos
 qd ē de' t phanos apparitio v'l phonos son': qz de' trini-
 tas tūc appuit: p' in voce: fili' t carne: spū scū i colubē
 spē. ipso itez die āno renoluto: cū eēt xps ānōz. zo. 13.
 diez aqz i vīnu mutauit i nuptiis. Et iō vocat bethphā-
 nia a beth qd ē dom' t apparuit. Redē tria miracula tāgū
 tur in qdā atiphōa q cātat ad bñdīt'. P'odie ingt cele-
 sti spōs iucta ē ecclia: qsi in iordane lauit xps ei' crimi-
 na: currūt cū muneribus magi ad regales nuptias: t ept
 aqz facto vino letāter 2uiue. Ipsi i sup die renoluto āno
 eu eēt ānōz. zi. t. 13. diez satianit quin' qz milia beīuz de
 grē panib' sic dīc Beda. t ob hoc vocat phagiphania
 a phage vel phagin qd ē bucca vel māducare t phanos

E apparitione: et acuit penitul. epiphania sua ni.
Epiphia ouu. nueri plalis ge. neu. sunt ornamenti equorum:
ut frena vel pectoralia. **H**ora. Optat epiphia bos piger.
optat arare caball. id est epiphia. i. equum totaliter ornare.

E pirendi. epi cōponit cū reda et dñm hoc epirendi dñ. et dñm

epipedia proprie parua et minora vehicula.

E piscop. scopus qd̄ est itēdere v̄l speculari cōponit cū epi
qd̄ est supra: et dñm h̄ epis pi. qd̄ sup̄speculator et supintēdes:

cur s̄bitor p̄ gerēs. **V**l dñ ab epi et copos qd̄ est labor: qd̄
sup̄ labořas. s. sup̄ gregē suu. t̄ est nomē operis et oneris: ut

vult. **B**ap. f. illud apli. Qui epatū desiderat bonū op̄ dñi
derat: s̄z nūc magis videt eē honoris qd̄ oneris. **E**t est qd̄

driptit' ordo epoꝝ. s. priarchas. archiepos. metropolita
nos: et i epoꝝ. **P**riarcha sum. et p̄nceps patru iterp̄iat: qd̄

p̄mū. apli retinet locū: sic priarcha roman. atioche
nus: alexadrin. vide ēt de h̄ i priarcha. Archieps dñ qd̄

sum. et p̄nceps epoꝝ. **T**enet. n. vice apli et p̄sider tas
metropolitanis qd̄ ceteris epoꝝ. **M**etropolitanus a mēsu
ra ciuitati vocāt: singul. n. puicis p̄sider: quoꝝ auctori
tati et doctrie ceteri sacerdotes subiecti sūt. sine ḡb reli
ḡsepiis nil ageſ licet. sollicitudo. n. toti puicie ipis p̄mis
sa. **O**nes at supi assignati ordines uno et codez vocabulo
epinoiant: et i p̄nuo noie qd̄a vtunq̄ distinctionē p̄ta
tis: quā singuli acceperūt. **A**b epis at deriuat h̄ et b̄ epal
et b̄. vñ epali aduer. **I**te ab epis h̄ epat̄ tus. tui. et hoc
episcopii p̄. dignitas v̄l offiū epi. et epoꝝ paris. i. epatus
bre. v̄l regere. et cor. sco. **V**ide ēt i metropolis. **C**hic p̄t
q̄ian religiosi p̄mouen i epes reneant ad obfūtiās
regularēs. **A**d h̄ dico qd̄ stat̄ religiosi ad pfectoēs p̄tin
qd̄ qd̄a via i pfectione tēdēdi. stat̄ at epal ad pfectoēs
p̄inēr tāq̄ qd̄a pfectoēs magisteriū. vñ stat̄ religiosi
cōparat ad epale statū: sic disciplina ad magisterium: et
dispo ad pfectoēs. dispo at n̄ tollit pfectoē adueniente ni
si forte qd̄ ad id f̄ pfectoē repugnat: n̄ qd̄ ad id qd̄
pfectoē agruit magis p̄firmat: sic discipulo cū ad magi
steriū puenerit n̄ agruit qd̄ sit auditor: agruit tñ sibi qd̄
legat et mediteſt ēt magis qd̄. **C**ic igū odm ē qd̄ siq̄ sur
in regularib̄ obfūtiās qd̄ n̄ ipediat pōtificale offiū sed
magis valēt ad pfectoē custodiā: sic ē x̄tinētia: paupertas
et alia h̄ ad h̄ remāet religiosus ēt fact̄ epis obligat: et
p̄ns ad portadū habitū sue religiosi: qd̄ h̄ obligatōis
signū. **S**ic v̄o sūt in obfūtiās regularib̄ qd̄ offo pōtifica
li repugnet: sic ē solitudo: filiū: et alia abstinentie v̄l vige
lie graues: ex qd̄ ipotēs corpe reddere ad exequēduz
pōtificale offiū ad h̄ seruanda n̄ obligat. In alijs tñ p̄
dispētatione vti s̄z qd̄ regrit necessitas p̄sonē v̄l officiū: v̄l
oditio hōiūz cū qd̄ moraz: p̄ modū quo ēt plati religio
nū i talib̄ secū dispētāt. **L**estim aut nullo: facere pōt: qd̄
sola dispētatione i m̄itit̄ rez ecclesiastica: qd̄ morte fi
nit: ex qd̄ cōp̄testi testiū valere: ut apls dīc ad Deb. 9. **S**i tñ
ex p̄cessione dñi pape faciat testiū n̄ itelligit ex p̄po fa
cere testiū: s̄z aplica auctoritate itelligit eē ap̄liata p̄s
sue dispētatione: vt ei dispētatio posit valer post morte:
sic dīc frater Thomas. vide ēt i honoro: et acceptio.

Epistolar. ab epla dñ h̄ et b̄ epilaris et b̄ re: qd̄ ē epla: v̄l qd̄
p̄tinēt ad eplaz. et b̄ epilaris. et b̄ epilaris liber eplaz.
Epitaphiū. taphos qd̄ est tumulū v̄l sepulchru p̄ponit cū
epi. et dñ b̄ epitaphiū phu. qd̄ sup̄scribit tumulo mortui.
Epithalamium. epi p̄po. cū thalamū et dñ b̄ epithalamium my
. i. cāt̄ qd̄ sup̄ thalamū. i. spōsū v̄l spōsa. vñ epithalamū
us mia. miū. f. **D**u. **B**ap. vñ sic dīc. **E**pithalamia sui car
mia nuptiaz: qd̄ decātan̄ et scolasticis in honorē spōsi et
spōse: b̄ p̄mū **S**alomō edidit in laude xpi et ecclie: ex qd̄
gētiles epithalamū sibi yēdicauerūt. **D**cī ēt eo qd̄ in
thalamis decātēt. **D**iero. i. epla ad **P**aulinū. c. 7. **H**alo
mō pacific⁹ et amabilis dñi mores corigit: nāz docet: ec
clesiā iūgit et xp̄z. scāz nuptiaz dulce cāt̄ epithalamū.
Epithematic⁹. epi p̄pōit cū thesīs et dñ epithematic⁹. cū.
. i. sup̄posit v̄l apposit⁹. vñ ipa ipē ipm dñ epithematic⁹. i.
appositū: qd̄ appōit. i. iungit cū p̄. et z. p̄sona et z. vt ipse
lego: ipē legis: ipē legit: ipsi legitim⁹ ipsi legit: ipsi legūt.
Epithetū. epi p̄pōit cū thesīs et dñ b̄ epithetū ti. adiectiū
qd̄z: qd̄ supponat. s̄z p̄p̄e epithetū dñ illud adiectiū qd̄
quenit oī rei alic⁹ māerie: s̄z n̄ soli: vt cigni ē epithetū
albus: corui niger. **I**te epithetū dñ accīs qd̄ est p̄priū s̄z

Epistoliū p̄ponit ab epi et stilo: et capitellū qd̄ supponit
colūne: qd̄ supponat stilo colūne: vñ epistolia dñr qd̄ sup
stilos. i. sup̄ colūnas. **E**t scias qd̄ tres sūt ptes colūne. s. ba
sis. i. fūdamētū. stilo. s. illud rectū qd̄ sup̄ basim erigūt.
Epistoliū vñ dīc illud qd̄ stilo superponit.

Ep̄la dñ ab epi qd̄ est supra et stolon qd̄ ē missio: qd̄ supra
missio: qd̄ supra intērōne mittētis gerit offiū nūcū: v̄l qd̄
epla ē dignitate p̄mier simplici missioī. **E**t d̄scribit sic.
Ep̄la ē ligatio l̄ral absenti p̄sone vel absentib⁹ mittētis
plene significās volūtātē. **L**egatio l̄ral dñ ad dñā nūcū
qd̄ si p̄ solū nūcū sine l̄fis aligd itimam⁹ nō epla s̄z qd̄a
stola. i. simplex missio nomiāt. **A**bsenti p̄sone ponit ad
dñāz fūmonis qd̄ p̄tinet ad p̄ntes. **N**ā et si cā pudoris qd̄z
p̄nti eplaz destinam⁹: tñ ei nō scribim⁹ vt p̄nti. mittētis
plene significās volūtātē: iō subiūgit: qd̄ p̄t qd̄q̄ p̄alic⁹
p̄tis subtractionē epla decurtāt qd̄ tollerādū est: dūmō
plene mittētis affect⁹ expīmat et d̄claret. **P**artes vñ epla
a plib⁹ p̄nūt qd̄q̄. s. salutatio: exordiū: narratio: petitio
et clūsio. **E**t l̄z ptes sic nāl̄ ordinēt: tñ exordiū: narratio
et petitio p̄nt nāl̄ ordinēt p̄mitare: s̄z n̄ salutatio nec
clūsio. qd̄ illa p̄z sp̄ ē: v̄l v̄ltima dñ eē. **N**ā petitio p̄e
poni p̄t exordio: vt si dicā. **A**mititiaz tua rogo qd̄tenus
equū mibi accōmodes v̄sg romā: cū oia qd̄ babeo sint ex
posita semp ad tuū bñplacitū et mādatū. **G**l̄r narratio
p̄t p̄mitti exordio: vt si dicā. **G**ciatis me sine v̄ro auxi
lio nō posse i studio p̄manere: qd̄ mibi estis spālis dñs et
bñfactor p̄yssim⁹. **P**etitio ēt qd̄q̄ narrationē anticipat:
vt si dicā. **R**ogo dñationē vestrā qd̄t̄ mibi pecūia trās
mittatis: qd̄ illā totā quā meū detuli ī expēdi carioze
bononie t̄p̄ p̄sistēt: **C**uius etiā epla ex qd̄q̄ p̄tib⁹ intē
gret: p̄t tñ ex pauciorib⁹ qd̄q̄. **S**tare: s̄c ex salutatioē et
narratio. p̄t ēt i sola narratio v̄l p̄petitio et stare oib⁹
alib⁹ p̄tib⁹ relegate: vñ narratioē subtracta non vñ peti
tio remoueri: v̄l ecōmerso. subtrahit tñ qd̄q̄ salutatio cā
idignatiōis: tñ tūt̄ m̄ sufficiūt noīa p̄sonaz. **Q**d̄q̄ tace tñ
exordiū: qd̄ rei dignitas p̄ se p̄z. qd̄q̄ narrationē: vt i l̄fis p̄
ceptris. **I**nterdū petitio: vt freq̄nter i eplaz remissiūs
qd̄q̄. **C**lūsio: qd̄ cōmoditas v̄l icōmoditas p̄ se p̄z: v̄l qd̄
epla ē nimis lōga. verūt̄ iuenit qd̄ i salutatioē sola qd̄a
abbas eplaz delinuit in hūc modū. **B**. talis ecclie di
ct̄ abbas dilecto i xp̄o filio. **B**. bñfactor: bñ icipe: meli
p̄sequi: et optime terminare. **Q**d̄ bñ fieri potuit qd̄ p̄ ta
le eplaz volūtātis mittētis plenarie satisfecit. **D**oc. n. dñ
eplaris dictominis v̄ltimū cōplētū. vñ v̄sus. **P**ic sa
tis est pars vna due treo qd̄t̄ oēs. **V**ide in exordium.
Epistolar. ab epla dñ h̄ et b̄ epilaris et b̄ re: qd̄ ē epla: v̄l qd̄
p̄tinēt ad eplaz. et b̄ epilaris. et b̄ epilaris liber eplaz.
Epitaphiū. taphos qd̄ est tumulū v̄l sepulchru p̄ponit cū
epi. et dñ b̄ epitaphiū phu. qd̄ sup̄scribit tumulo mortui.
Epithalamium. epi p̄po. cū thalamū et dñ b̄ epithalamium my
. i. cāt̄ qd̄ sup̄ thalamū. i. spōsū v̄l spōsa. vñ epithalamū
us mia. miū. f. **D**u. **B**ap. vñ sic dīc. **E**pithalamia sui car
mia nuptiaz: qd̄ decātan̄ et scolasticis in honorē spōsi et
spōse: b̄ p̄mū **S**alomō edidit in laude xpi et ecclie: ex qd̄
gētiles epithalamū sibi yēdicauerūt. **D**cī ēt eo qd̄ in
thalamis decātēt. **D**iero. i. epla ad **P**aulinū. c. 7. **H**alo
mō pacific⁹ et amabilis dñi mores corigit: nāz docet: ec
clesiā iūgit et xp̄z. scāz nuptiaz dulce cāt̄ epithalamū.
Epithematic⁹. epi p̄pōit cū thesīs et dñ epithematic⁹. cū.
. i. sup̄posit v̄l apposit⁹. vñ ipa ipē ipm dñ epithematic⁹. i.
appositū: qd̄ appōit. i. iungit cū p̄. et z. p̄sona et z. vt ipse
lego: ipē legis: ipē legit: ipsi legitim⁹ ipsi legit: ipsi legūt.
Epithetū. epi p̄pōit cū thesīs et dñ b̄ epithetū ti. adiectiū
qd̄z: qd̄ supponat. s̄z p̄p̄e epithetū dñ illud adiectiū qd̄
quenit oī rei alic⁹ māerie: s̄z n̄ soli: vt cigni ē epithetū
albus: corui niger. **I**te epithetū dñ accīs qd̄ est p̄priū s̄z

De E ante P

Epithetū est qd̄uenit oī rei alic⁹ materiei s̄z nō so
li: vt eē nigrū uenit oī coruo s̄z nō soli. **P**ropriū vō oib⁹
vni maneriei reb⁹ r̄ sol̄ uenit. vñ epithetō d̄ qd̄a figu
racū tale accidē v̄l adiectiuū addit̄ tali rei imediate
bz̄ h̄ug. **H**ec hoc ēt̄ dixi supra ī q̄rta pte: in ca. de tropis.

Epithoma matis. ge. neu. v̄l epithome mes. acuta vltia. i.
abbreviatio fmōis: d̄ ab epi r̄ thom⁹ v̄l thomos diuisio
pc̄sio: q̄si pc̄fectio fmōis. **C**ui h̄iero. d̄c ī epila ad pauli
nū. c. 7. **P**aralipomeno liber istri veteris epithome tāt⁹
ac talē z̄c. **D**icit̄ epithoma abbreviatio veteris testam̄
ti: qd̄ d̄ istim⁹: q̄r̄ istruit̄ ī doctrīa fidei r̄ mox. r̄ ponit̄ hic
absolute p̄ abbreviatōe: q̄r̄ breuiter tāgit̄ p̄termista. **A**b
epithoma āt̄ d̄ epithomatic⁹ ca. c. i. breuiter dices vel
dice. r̄ epithomor maris. breuiter log. vide ī Paralip.

Epithomiu. epi cōponis cū thim⁹ qd̄ grece ē flos. r̄ d̄ hoc
epithomiu. i. flos thimi. r̄ ē tūmbr̄ silis. r̄ d̄ sic: q̄r̄ soleat
supponi a medicis alijs adiutorijs pc̄cedētib⁹. vñ epithi
micus ca. c. i. occupiscibile. r̄ epithom⁹ ēt̄ d̄ thuribuluz.
qd̄ alio noie d̄ thimiamaterium a suppone thimiam/
thū: qd̄ alio noie d̄ thuricremul⁹. vñ d̄. **P**one thimia/
ma in thuricremulo. r̄ corripit penul. epithimum.

Epilēsis est qd̄a figura seematis: de q̄ dixi supra ī q̄rta pte
pos grece latine laus. **C**in ca. de seemate.

Eptimemeris. meris v̄l memeris qd̄ diuisio vel ps cōpo
niū cū hepta qd̄ est septē: r̄ d̄ b̄ eptimemeris q̄si diuisio
sup septimā syllabā: r̄ ē qd̄a spēs cēsūre q̄ septima syllabā
nāl̄ corrept̄ pd̄ncit̄. **S**eptima dico respectu trium
spōdaicōz pedū: vt h̄. **T**ātalus r̄ seue peryt iniuria mē
se. r̄ fit in p̄ncipio q̄rti pedis siue lug septimā syllabā: vt
dixi. **E**t̄ p̄ponis cū post r̄ d̄ b̄ post eptimemeris. **V**ide ī
p̄thimemeris. r̄ cor. penl. s̄z meli⁹ scribit̄ pb. p̄ma syllā.
pto onis. i. memoria.

Epudorat̄ ta. tu. extra pudorē posīt⁹. **V**ide in pudorat̄.
Epudor⁹. ab epudoris: qd̄ ē pudore plen⁹. r̄ p̄ponit̄ vt epu
doris ra. rū. i. extra pudorē. i. verecūdā impudēs.

Epule. epulū li. i. singulari nūero: r̄ he epule ī plali: r̄ sic est
ethroclitū ḡnē r̄ declinatiōe. r̄ d̄ epulū: q̄si opulum ab
opulētia rez. r̄ d̄ fm̄ quosdā epulū p̄ corpali. sed epule
laz. p̄ spūali. i. p̄o refectiōe scie vel vtutis. vñ **P**lato in
Thi. Uenistis ad epulas hesternas. Ab epulū d̄ epulor
laris. lat⁹. sū. i. epul⁹ v̄ti. hic v̄balia. r̄ b̄ epulatōriū. i. loc⁹
pulo onis. i. epulon⁹ est.

Epulon⁹. ab epulor laris. d̄ h̄ epulon⁹ ni. i. gluto epulis de
dir⁹: q̄ alr̄ d̄ h̄ epulon⁹ lonis. vñ **A**ug. de ci. dei. **E**pulones
ēt̄ deos ionis parasitos eē dixerūt̄. r̄ pd̄cūt̄ etiā lo.
Epulus. i. lux.

ante Q

Eq̄bilis. ab equo eq̄s d̄ h̄ r̄ b̄ eq̄bilis r̄ b̄ le. r̄ p̄ syncopā
h̄ thec eq̄lis r̄ hoc eq̄le. ide eq̄liter: r̄ b̄ eq̄litas tatis. r̄ p̄
cōpositionem ineq̄bilis vel ineq̄ualis: ineq̄uale: ineq̄ua
litas: ineq̄liter: ineq̄ualitas: ineq̄abiliter.

Equanimis. equis eq̄ equū cōponis cū aius: r̄ d̄ h̄ r̄ hec
eq̄nimis r̄ hoc me. r̄ eq̄nimis ma. mu. i. equi r̄ patientis
ai. r̄ binc eq̄nimis tatis. i. ai eq̄tas r̄ patientia. r̄ cor. mi.
E quarius. ab equis equi hic equarius ry. custos equorū.
r̄ hec equaria rie. similiter.

Eques. ab eq̄s d̄ h̄ r̄ hec eques eḡtis. i. miles. vñ h̄ r̄ b̄ eq
tissima femina equitās. r̄ cor. e. sicut equis substatiū. **V**n̄
quidā. **E**t̄ modo vadit̄ eques qui solet̄ ire pedes.

Equester. ab equis d̄ h̄ r̄ hec eq̄ster v̄l eq̄stris r̄ hoc stre.
Ūl̄ poti⁹ fm̄ modernos h̄ eq̄ster hec eq̄stris r̄ hoc stre.
qui vadit̄ ī equo. **M**ach. z. li. ca. ii. Apparuit̄ pc̄dēs eos
equester. **E**quester etiā fm̄ p̄ap. sumit̄ p̄ illo q̄ certami
nib⁹ medys iteruenit: p̄ quē v̄traz̄ pars equū fidē secta
tur. r̄ tūc videt̄ dici ab equis equa equum.

Equidē. i. certe: p̄iūctio approbatuā v̄l expletuā: l̄z r̄ alia

De E ante Q

Possit eē. r̄ cor. penl. **U**si in Aurora d̄. **N**ō egdē sc̄tōs vt
me saluēt̄ p̄cor illi. r̄ est figure simplicis. **V**n̄ dicit̄ pris.
in. 16. li. **Q**uidā equidē cōunētōe p̄positā esse estimat̄
ab ego r̄ quidē sed errant̄: simplex enim est. **V**ic̄. 33.

Equidē semen iacob r̄ dauid serui mei r̄c.

Equidiū dy. **E**quū eq̄ equū siue eḡtas p̄pōt̄ cū dies r̄ fit h̄
egdiū dy. idē qd̄ egnocitiū q̄si eḡtas diez cū noctib⁹. vñ
h̄ r̄ b̄ eq̄dialis r̄ b̄ le. i. egnocitalis. **C**rus ri. r̄ cor. fe.

Equisfer̄ ri. mas. ge. i. ferus equ⁹ r̄ silvestris: ab equis r̄ fe

Egman⁹ na. nū. q̄ eq̄l̄ v̄traz̄ manu ad gladiū v̄l ad aliō
tenēdū yt̄. r̄ p̄pōt̄ ab equ⁹ eq̄ equuz r̄ man⁹. r̄ cor. ma.

Equinocitiū. equ⁹ adiectiuū siue eḡtas cōponis cū nox no
ctis. r̄ d̄ hoc egnocitiū ty. i. eq̄litas noctiū cū dieb⁹: r̄ fit

bis ī āno. s. in festo sc̄e crucis: r̄ idib⁹ marty. vñ v̄sus. **E**q̄
crucis festū dat̄ tpa martis r̄ id. **H**oc ē festū crucis qd̄
est dc̄moctaū kal. octobris dat̄ equa tpa. i. egnocitiū:
qr̄ illa d̄c̄tingit̄ egnocitiū autūnale. r̄ id. martis. i. mar
ty: dat̄ eq̄ tpa. h̄ ē egnocitiū: qr̄ tūc ē egnocitiū v̄nale. **E**t̄
est egnocitiū maxia diei artificiali r̄ noctis adeq̄tio. Ab
egnocitiū d̄ h̄ r̄ b̄ egnocitali r̄ b̄ le. r̄ h̄ egnocitali lis. taz
p̄ parallelo q̄. p̄ coluro ī quo fit egnocitiū. **V**ide ī solli.
Quinus na. nū. penl. pdu. in equis equi est. **C**itum.

Equipēsas. saui. sati. ab equ⁹ adiectiuū r̄ pēsas. p̄ponis.
r̄ est equipēsare equie cogitare v̄l eque iudicare.

Equiparo ras cōponis ab equ⁹ substatiōe r̄ paro ras. r̄ ine
nit̄ in trib⁹ significatiōib⁹. **N**ā equiparare. i. imitari. vñ

Virgi. in buco. Nec calamis solum equiparas sed voce

magistrū. **I**tē equiparare. i. eq̄revēl cōparare: vt equips
ro hoc illi. i. equo: vel cōparo q̄si ondo eē equū illi. Item

equiparare. i. pare fieri: vt iste ī breui tpe doctores suos

equiparauit̄. i. par factus est illis.

Egpolleo. equ⁹ adiectiuū p̄ponis cū polleo les. r̄ d̄ egpol
leo les. r̄ cuī valeo: r̄ d̄ egaleo les. in codē sensu. i. pac
ificari: **F**errari: asilari. vñ egpollēs: equalens ge. ois. r̄ ide

equipollentia: equalentia. i. similiū rez: equalitas.

Egricia cie. armētū equo v̄l v̄ccaz̄. r̄ d̄ ab equ⁹ equi.

Equistatiū ty. ge. neu. stabulum vbi equi stant. r̄ cōponi
tur ab equis equi r̄ sto stas.

Equitania nie. d̄ ab eḡtate aq̄ cuiusdā flumy: qr̄ fere vndi
q̄ eā cingit̄: vel p̄ d̄riū: qr̄ oblique eā cingit̄: vel d̄ ab aq̄
vnde equitanicus ca. c. alijs de terra illa penul. cor.

Equitatus in equito tas. vide.

Equito tas. i. equū facere: vt eḡto illi. i. rectus facio illi. **E**t̄

Ep̄ponis: vt ieḡto tas. nō recte: nō eq̄ agere: r̄ deriuāt̄ eg
to ab equ⁹ eq̄ equuz. **I**tē eḡto tas. p̄t̄ eē freqn. hui⁹ vbi

equo eq̄s: r̄ tūc tātū valet̄ q̄tū frequēt̄ eēre: r̄ tūc est

actiū: r̄ strūt̄ cū actō in pd̄ictiō significatiōib⁹. **E**qui
to. pdu. e. cū sit ibi ae diphēbōgis. **I**tē eḡto tas. p̄t̄ de
riuari ab equ⁹ eq̄: r̄ tūc eḡtare. i. militare: r̄ sic cor. e. vñ

bic eḡtatiū tūs. i. actus eḡtādi: vel multitudi eḡtū. **V**ñ

Canti. Eḡtari in currib⁹ phara onis assimilauit̄ te.

Equinaleo les. cor. va. r̄ exponit̄ in equipolleo.

Equinocis. vox p̄ponis cū equ⁹ adiectiuū: r̄ d̄ egnoc̄ca.

cū. qd̄ vna voce plura significat̄. **E**t̄ describit̄ sic equocū

Equinocis sunt quoz̄ solū nomē est cōc: r̄ bz̄ illud nomē

rō sube est dīversa: vt cuī aial significicer aial vernz̄ aial

pictū: nomē est eis cōe solū r̄ d̄ substatiōe vtriusq̄ fm̄ il

lud nomē ē dīversa. **P**icim⁹. n. de leone pictō in pariete

equocādo hoc nomē aial ad vtriusq̄. **E**quinocatio v̄o sic

describit̄. **E**quinocatio est eiūsdē dictiōis dīversa itētio

sue significatio. **V**el fm̄ alios equocatio est cū dīverso

rerū rōnes in eodē noīe simplicer vñiūnt̄. **I**n hac aut̄

descriptiōe res sumit̄ cōiter ad rē r̄ modū significādi.

Equo q̄s. qui. q̄re. equū facere: r̄ d̄ ab equ⁹ adiectiuū: r̄ cō

ponis cū ad. r̄ d̄ adequo q̄s. **I**tē cū con r̄ d̄ coequo q̄s.

Ante

R

Eb*e* obiecta n. **I**te cum ex t dī exequo q̄s. **I**te cum ob t dī obliquio quas. **E**quo quas. actiuū est cum oib⁹ suis cōpo sitis: t pdu. p̄imam. **N**ā scribi p̄ a diphthōgū: s̄ eques nomē per. solā t cor. p̄imā. **U**nde versus. **N**e sis solus eques: tibi me per equum precor eques.

Equor ois ge. neu. i. mare trāquillū: t dī ab eq̄litate. **U**n̄ v̄sus. **N**ū freat esse fretum: mare diccas cum sit amaz. pontus ponte caret: sed ab equo dicitur equor.

Equile⁹. ab equ⁹ eq̄ dī h̄ equile⁹ le⁹. p̄ quodā tornēto fcō ad modū e s̄. **P**ug. **P**ap. v̄o dī ab equ⁹ eḡ h̄ equilus vel equile⁹ dimi. parvus equ⁹: vel genus tornēti.

Equ⁹. ab equ⁹ eq̄ equ⁹ dr̄uit h̄ equ⁹ equi. i. caballus: q̄ eque currat. v̄l dī ab equo eq̄s: q̄ olim q̄n̄ eḡ q̄drigis iū gebant eq̄ban pares forma t siles cursus copulabāt. **E**t idē h̄ equē: t egn⁹na. nū. pe. pdu. res eq̄ v̄l ad equis p̄mīnes. t scribi p̄ e. solā: t cor. p̄imā. s̄ equ⁹ q̄. quū. scribi

reus. ab es dī erēis erea ereū: t enēis enea eneū: t i eo dem sensu. s̄. q̄d constat ex ere: per ae scribuntur.

Ergasterius dicit ab erge q̄d est op̄: t sterion q̄d ē statio. t dī hoc ergasterius loc⁹ ybi aliq̄d op̄: sit: q̄s̄ op̄aria sta

t. ergasteriū dī magisteriū q̄d sit in tali loco. **C**bryso. phoc ip̄m ergasterium hul⁹ artis apparuit.

Ergastulū. ab erge t stolon q̄d est missio dī hoc ergastulū li. i. carcer rustic⁹ t loc⁹ dānato p̄. s̄. ad quē rei ligati mit

tebant tibi opabant op̄a sibi iniūcta. **E**xo. 7. cap. de er

gastulo egyptioruz. **I**nuenit ē q̄s̄ p̄ carcere corpis in quo aia in hac vita teneat. q̄s̄ icarcerata. **I**te ergastula v̄t vincula t spedes: q̄b⁹ illi q̄ erant in ergastulū liga

ban. **L**ucan⁹ in. 5. li. Ut p̄mū fortuna redit fernilia sol

ut Agmina: s̄fleto seuas ergastulo ferro. **E**racuere: fm

Du. **P**ap. v̄o sic dī. **E**rgastulū carcer v̄l loc⁹ ybi dānati marmora fecāt aut aliqd opant. **I**te ergastulū duz op̄

Ergata te. cōis ge. i. operator: v̄el yicin⁹: t dī (aliqd dī. ab erge quod est opus).

Erge grece latine dicit opus: t accentuat in fine.

Erica. ab vro dī hec erica ce. q̄s̄ vrica: q̄ ignee sit v̄tutis.

Ericanus na. nū. penl. cor. cōponif ab es eris t cano nis.

.s. qui canit cum ere: idem dicit erisonus.

Erici⁹ v̄l irici⁹ ab erigo gis. s̄. aial spinis suis cooptū ide

dīm: q̄ erigit se q̄s̄ spinis claudit: q̄b⁹ vndiq̄ p̄tect⁹ est

h̄ istidias. **N**ā stariz vt aliqd p̄senserit p̄us se surrigit: t in

globū uersus se i sua recolligit arma: h̄ prudētia q̄dāz

est: q̄ v̄te aſcedit t v̄ua exaciat: v̄t acini cadat sup ter

rā: tūc supin⁹ volutat se sup illos ita v̄t acini figant i spi

nis suis: t sic portat escā filiis suis: idē aial ē erinaci⁹ t iri

rinaci⁹. **Q**uidā dicit q̄ sit diuersa aialia. dicit. n. φ eri

nacy sunt aialia de cavernis petraz aggregatum pcedē

tia vt dicit **P**ap. **I**rici⁹ figurā porcelli lactetis b̄z: s̄ de

foris spinosus est. **H**oc require in hechinus in h.

Eridanus. i. padus. vide in padus.

Erido gis. xi. ctiū. erigere. i. ex imo sursū regere. t p̄ponit ab

Erinaci⁹ in erici⁹ est.

Ce. t rego gis. t cor. ri.

D**E****ante****S**

suis. Necq; suberato mēdosum terminat auro.
Erodo dis. si. sum. ab e. et rodo dis. et est erodere extra vel
valde rodere. et pdu. ro.
Erogo as. gau. gare. i. dare: tribueret: proprie in elemosy
nas: et cōponit ab e. et rogo gas. et cor. ro.
Erpica ce. fe. ge. istm rusticoz ad terēdas glebas: et trahi,
tura a bob. vñ d̄ erpica q̄si arpica ab arpe qd̄ ē rage. v̄l
q̄si arapeta. i. arata petes. p̄us enī terra arat: et postea er
picat: et hinc erpicari? qui erpicā facit vel trahit. et adie
ctuē pot̄ declinari erpicariū ria. riū. et erpico cas.
Erraticus ca. cum. penul. cor. in erro ras. est.
Erro ras. rare. i. exorbitare: q̄si extra re ire. et h̄ic ȳbalia. et
errat' tus: et h̄ erratū ti. ambo. p̄ delicto. et h̄ error rozis.
vñ erronea nea. neu. i. errore plen'. **I**tē ab erro errabun
dus da. dū. et erratic' ea. cū. et h̄ et h̄ erratil' et h̄ le. oīa i eo
dē sensu. **E**rro cōponif. vt aberro ras. lōge a via. errare.
deerro ras. de alijs errare: v̄l d̄ uno loco ad aliū errare:
vel deo: suz. et inerro ras. valde errare. et pererro ras. i. p̄
fecte errare: v̄l p̄ alia loca errare. suberro ras. subr' vel
paꝝ errare. **E**rro t̄ oīa 2posita ab eo sūt neu. **I**t scias q̄
est duplex error. s. cognitiōis et electiōis. et sic errat' oēs q̄
opant malū etiā ex industria vel certa sciētiā.
Erro onis mas. ge. i. q̄libet vagus et instabil. ab erro ras. vñ
Horati' in sermonib'. **T**eip̄z vitas fugitiv' et erro.
Eruca ce. ab erodo dia. derinat h̄ eruca ce. modic' v̄mis
frōdiū: q̄si eroda. **I**tē eruca est qdā herba: et tūc derinat
ab vro ris: q̄si vrica: q̄ signe sit v̄utis: et in cibo sepe sum
pta veneris incediū cōmoneat. et pdu. penul. **O**ui. Non
te minus erucas in beo vitare solaces.
Eructo tas. in ructus est.
Eructio as. in ructus est.
Erudero ras. rau. rare. i. purgare: ruderā eycere: et cōponi
tur ab e. et ruderā vel ruderā ris.
Erudio dis. diui. dirū. ab e. et rudio dis. et est erudire istrue
re: q̄si extra rūdē vel rūditatem ponere. et cor. ru.
Erugino nas. ab erugo ginis. derinat erugino nas. penul.
cor. sīc a rubigo rubigō nas. erugie v̄l rubigine corrūpe
duastare. **E**xponit: vt erubigo as. derubigo nas. eru
gio as. druggio as. i. rubiginē v̄l erugine auferre. et sūt acti
rugo. ab erodo dis. d̄ b̄ erugo ginis. i. sanguisuga. **C**ua.
Ite erugo v̄titū rōdē ferrū et segetes. et nascit hec corū
ptio ex minutissima pluūa circa festū sc̄i Ioānis. et ponit
ur sepe p̄ amore pecuīe. et d̄ erugo q̄si erodo: q̄ erodat
v̄l erugo d̄ ab es eris: et h̄ b̄ p̄p̄ ē eris. vñ d̄ erugo q̄si
eris rubigo: sīc ferrugo ferri rubigo: vñ erugine nea. neu.
de erugine exs. et erugiosus sa. su. erugine plen'. et pdu.
ru. **M**att. 6. Vbi nec erugo nec tinea dmolit. **A**urora.
In terris vbi sunt erugo tinea fures. q̄ aut̄ erugo sit cor
ruptio segetū d̄ i glo. sup illō Amos. 4. **P**ercussi vos in
vēto vrēte: et i arugine mīlititudinē horzop v̄fōz et. aru
go ingt. i. rubigo v̄l erugo q̄ ap̄d iobel eruca d̄: q̄ ita fit.
cū nocte ros v̄l iber sup teneras spicas cadit iualescēte
soleytū i rubē colore: et canescēt grana adhuc tenera.
Aurugo etiā d̄ morbus qui in hoīe nascit ex abūdātia
fellis corrupti: qui corruīp̄t sanguinem et vertit in pallo
rem: et queq; dulcia vertit in amaritudinem.
Erumna. **A**umē cōponif cū e. et d̄ hec eruna ne. miseria:
inopia: calamitas: q̄si extra rumē. i. cibū. vñ eruno sis sa.
suz. i. miser: paup: inops: sic dicit: q̄ p̄ inopīa miser fact'
efuriat et stitat: et eruno nas. i. inopē et misēz facere.
Erunt dicēdum est nō erint futuz de sum es est.
Eruo is. rui. rutum. i. euertere: ab e. et eruo is.
Erusco cas. d̄ q̄si eruco cas. i. era in vnum colligere: sicut
numerari faciunt. et dicit ab es eris.
Erutus ta. tu. penul. cor. i. extra rapt' vel ereptus: aut euer
sus. **Z**ach. 3. **T**oris erutus de igne,

Eseris ge. neu. d̄ ab aer: q̄ sit eiusdez coloris cū aere. vñ
h̄ erariū ry. loc' vbi pecunia publica ponit. et d̄ abes
eris: q̄ oīm p̄us ibi es reponet. **E**n. p̄us oīm fuit i
v̄l auro et argēto et ferro nōdū iuētis: et q̄bus metallis
q̄uis postea facta fuiss pecunia: nome in eraru pmāst
ab eo metallo: vñ pecunia initiuū sūpsit. et q̄ es viptore p̄us
iuētū hēbas in v̄l cuīuslibz metalli: id ē q̄ iuēt pro
quolibet metallo gniāt: et scribiā p̄ ae: sed taceā a.
Esca esce d̄ ab edo es ē: et d̄ esca: q̄ eā os capiat: et est ety
mo. **E**ste ide escosus sa. su. i. escis plen': pinguis: crassus.
Escale. ab esca dicitur hoc escale lis. qdlibet vas ad escas
deferēdas vel accipiendas aptum.
Escaria rie. fe. ge. i. mēsa escis plena: et dicit ab esca esce.
Escari'. ab esca d̄ escarius ry. qdā piscis dicit sic: q̄ solus
escā ruminare phibet: nam oīy piscis nō ruminat.
Eschines et Demosthenes fuerūt duo oratores. **E**schines
ipugnauit cām thesifontis: et Demosthenes defendit et
p̄ualuit. **I**nueni etiā echinus echini: et corripit penl. tā.
Eschines q̄ Demosthenes. **D**e his facit metrōes Diero,
in ep̄la ad Paulinū ca. z. **V**ñ et eschines cū rhodi exula
ret: et legeret demosthenis illa oīo quā aduersus cū ba
buerat miratibus cūctis atq; laudatibus suspirans ait.
Quid si ipsa audisset bestiā sua yba resonatē?
Esco. ab esca d̄ esco cas. i. escā tribuere: v̄l escā p̄scere: et
cōponif: vt adesco cas. i. ad escā vocare: v̄l valde escare.
Inesco cas. i. escā impinguare vel decipere escis.
Esculentus ta. tum. i. pinguis componit ab esca et lento
greco q̄d̄ significat plenitudinem. **E**cparaf̄ esculentor
tissimus. vnde esculente tins. tissime aduersum: et hec
esculentia tie. i. pinguedo: crassitudo.
Esculetum ti. penult. pdu. locus vbi multe crescunt escu
le: et dicitur ab esculis.
Esculus li. fe. ge. ab esca d̄. **E**st enī qdā arbor cui' fructus
esca est. et vt dicit qdā est sorbus vel nespilus fm. **H**ug. p̄p̄. v̄d.
et fm. **H**ap. est arbor glandifera. et cor. scu.
Escobon accentuatur in fine: et interpretatur cingulum tristi
tie: et cogitatio merosis.
Esquillie ab esca t̄ales cōponif: vt he esglie arū. qdā vī
rome vbi erat vīstria publica. **V**ñ Juvenalis. Esquillas
dictū q̄ perut a vimine collē. Qui locus d̄ hebraice car
narū. et d̄ ille locus esquillie q̄si alitū esce: q̄ aues ibi co
medebat boīum cadavera. vñ qdā mons vicin' dictus
squilinus ni. in esquillie vide. **C**est esquillin.
Essedum di. genus est yebiculi. **H**oratius. **E**sseda festi
nant. et cor. penulti.
Esentia. ab esse ifinitiuō derivinatur hec essentia tie. i. sub
stantia vel p̄prietas essendi. vnde hic et hec essentia et
hoc le. vnde essentia et essentia natura: et eternitas eo p̄ semp
est. Et differt essentia ab eē: q̄ eē est actus essentiae. **E**ssentia
aut̄ d̄ cui' actus est esse. **E**ssibstentia cui' actus est sub
sistere. **E**ssibstacia cui' actus est substare. **H**oc aut̄ dupli
citer d̄: sīc in singulis patere p̄t. **E**ssc enī est actus alic'
vt qd̄ est: vt calefacere est actus calefacientis: et est act
alicuius vt quo est. s. quo denominat esse: sīc calefacere
est actus caloris. **U**trum aut̄ damnati velint non esse
dicam in infernis. **V**lide etiam in vñis.
Estas. ab estus d̄ hec estas estatis: et est calida et sicca. **E**st
scias q̄ q̄tuor sunt tpa anni: hyems: ver: estas: autumnus:
Hyems est frigida et humida et auenit cū elemēto aque
et cū humorē flegmatico. Ver aut̄ humidū et calidus ē: et
cōuenit cū elemēto aeris: et cū humorē sanguinis. **E**stas
v̄o est calida et sicca: et cōuenit cū elemēto ignis: et cū hu
more choleric. Autumnus aut̄ frigidus et siccius: et h̄z cōne
niētā cū elemēto terre: et cū humorē melācholie. **H**yems

De **E**

autem fuit quodammodo incipit. 9. kalendas decembres. s. in festo Clemensis. Ceteras incipit. 8. kalendas martyrum. s. in festo sancti petri. Etas incipit. 8. kalendas iunii. s. in festo sancti Urbani. Autem autem initium sumit. 9. kalendas septembres. s. in festo sancti Bartholomei: vel fuit alios. 8. kalendas septembres. vii. vniuersitas. bat clemens hyemem dat petrus verkathe dratus. Etiam ut urbani: autem natum bartholomaeus. De quoque nra elemetorum et humoris corporis dixi in elemetum.

Et statim le. dimi. parua etas. Et stiffera. rum. penul. cor. i. ferentes estate vel estum: ex etas vel estus: t. fero sers componit.

Et si uis. ab etas dicitur estius tua. uiz. ad estate pertinens. vii. plaliter hec estius tua. dicitur loca in nemoribus ubi in estate bestie sub umbra morantur ut vitent calorem. vii. estiuus. ad umbram in estate quiescere. Item ab etas vel estius dicitur hic et bec estiuus et hoc le. ad estatam vel ad estiuum pertinens.

Et stororis. i. vorator. epulon. maducus. madax: ardelio ab edo es est dicitur: t. pdm. penul. in gro.

Et strix. cis. fe. femina. gulosa. t. pdm. stri in gto: t. formaf ab etiu as. in estius vide.

Et stus. ab vro vris oritur estius stus. stui. qstvstus. i. calor: fervor. vii. estiuosus sa. stui. estiuosus. Et cōparat estiuosus sutor. sūsumus. vii. estiuose stus. sime. aduer. t. estiu as. feruere. bullire. calere. Et cōponit: vt exestiu as. t. inestiu as. est neu. cum suis compositis.

Et surioris. formaf ab esu supino de edo es est addita rīo. t. ē esurire meditari edere: vbi meditatiuus. ille esurit cuius ains est in patinis. t. inde hec esuries ei. t. cor. u. an. r. Et scias qd esurio ris. facit prerit esurio: vt p. Matth. 25. Esurio enim t. nō dedistis mihi maducare: qd est contra nām vbi meditatiu. Verba enim meditatiu carēt p. teritis: sed dic qd esurio ponit pro famui sue famez habui. de hoc mī plenius dixi in tercia parte in tractatu de speciebus verbōp. in ca. de vbo meditatiuo.

Esus. a passiuo huius vbi edo: qd iuuenit in tercia persona: dī esus sa. sum. i. comestus. corrosus. Et cōponit: vt preme sus. coesus. abesus. et. pdm. e.

E ante **T**

Et statim le. penul. cor. est dimi. de etas. i. parua etas. t. scribis per ae diptongum in prima. **E**tas. ab euo oritur hec etas etatis qsi euitas. Etas plerūq; dī pro uno anno: t. p. septē: t. p. ceterū: t. p. quouis tpe: sic dca. qsi euitas. s. similitudo eui. Nā euum est etas ppetua. cui nec initium nec finis extremus nosci: qd greci vocat etonas: qd aliqui apud eos p. seculo: qnq; p. eterno ponit: vnde apud latinos etas ē deriuatim ab eum vel ab esse ppter eiusurabilitatē. Et oritur etas duob; modis: aut mudi: aut hois. Mudo autem nō assignantur etates qsi ad subam: qd sic in ppetuū durabit. sed qsi ad statu: sic enim trāsibit mūdus: quia pterery figura mundi fuit apostolum. Si gura inquit nō est substantia: t. sic mundus antiquatur et senescit. Et fuit hoc distinguunt mudi etates metaphrice ad similitudinem etatis vnius hois. Varians enim in bonis etates fuit diuersas notabiles varietates i. statu ipsius. vii. prima etas hominis dicitur infanta. vscg ad septē annos. exinde vscg ad quatuordecim annos est etas secunda. s. pueritia necdū ad generandū apta: vii. puer dicitur a puritate: qd purus est: necdū lanuginē et flores genarū. **T**ertia etas est adolescentia ad gignendū apta etadulta: qd prorogat vscg ad vnguentum annos. Que tres etates cōputantur qnq; pro vna. Quarta est iuuentus firmissima omnium alias etatum finiens in quinquagesimo anno. Quia ē senioris. i. grauitas: qd est declinatio a iuuentute in senectutē nōdū senectus: sed iam nō iuuentus: qd senioris etas est: quā greci p. bytem vocant. Nam senex

ante

T 132
apud grecos nō p. byten: s. geron dicitur: qd etas a quinqua/ gesimo anno incipiēs in septuagesimo anno terminatur.

Extra etas est senectus: qd nullo anno usq; termino finit: sed post illas quinq; etates cōtumicung; vite est senectuti deputat.

Seniū autem est ultima pars senectutis durans usq; in fine: dicta: sic qd terminus est sexta etatis fuit Hugo.

Illi. Etates autem mudi sic distinguuntur. Nam prima etas mundi fuit ab Adam usq; ad Noe. in qua fuit generis humani institutio et lapis. Secunda a Noe usq; ad Abram: in qua fuit circumcisio et legis institutio. Quarta a David usq; ad transmigrationem babylonis usq; ad Christum in qua fuit populi captivatio et liberatio. Sexta a Christo usq; ad finem mudi: in qua est generis humani redemptio. In septima ergo etate et ultima venit Christus. vii. et Joannes dicit. Nonnulla hora ē. Et Paulus in i. ad Corin. Scriptum ē in quos fines seculorum deueniuntur. Nō tū opes qd eq̄li nūero anno etas humani generis cōpletas. sicut nec etas vnius hois: qd ultima etas hois qnq; hz tātu cōtū omnes ē. Nec sit enī finis ultime etatis hominis sine finis mudi ut dixi in antichristus. Et scias qd a principio mudi usq; ad incarnationē Christi fluxerūt anni quinq; milia ducenti viginti octo: sic dicunt Prosper et Eusebius Cesariensis: et Hieronymus in chronicis suis. Orosius autem p. byter scribēs ad Augustinū dicitur. Sunt ab Adam primo hois usq; ad Ninū magnū ut dicunt regem qui natus est Abram: anī tria milia centū octoginta quatuor: qd ab oībus historiographis vlomissi vel ignorati sunt. Anī autem ab Abram usq; ad cesarem Augustū i. usq; ad nativitatem Christi: qd fuit anno iperū cesaris quadragesimo secundo facta pace cū partibus: iam porto nō clausa sunt: t. bella toto orbe cessauerūt: colliguntur anī duo milia. i. et sic colliguntur anī quinq; milia centū et nonaginta unouen a principio mudi usq; ad Christum fuit Orosius. Et ut dicit in Aurora. Incipiens ab Adam fuit ad Noe labilis etas. Prima per anno milia pene duo. Et ut dicit frater Thomas triplex est pfectio. s. nature gratia: t. glorie. Perfectio nature est qd fuit in principio seculorum: de qd dicit in Henr. i. qd die septimo cōpletū datus opus suum. Perfectio vō glorie erit in fine seculorum. t. qd perfectio gratia est mediū inter vtrāq; ideo Christus per quē gratia facta est circa mediū seculorum venit. Usq; dicit in Abacuc 3. In medio anno notū facies. Quidā autem distinguuntur quatuor etates fuit qd aptantur quatuor temporibus anni. Hunc enim quatuor tempora. s. ver. etas: autumnus: et hyems. Et sunt quatuor hominis etates. s. pueritia: que est calida et humida sicut et ver. Secunda etas. s. iuuentus: que est calida et secca sicut etas. Tertia est senectus: qd est frigida et secca sicut autumnus. Quarta est seniū: qd est frigidum et humidum sicut hyems ex collectione flegmatici humoris qd abundant in senio: t. aptat hyemi frigide et humide. Et hoc etiam vide in etas.

Eternus. eternus syncopatur et dicitur eternus eterna eternum. Ut dicitur ab etas. s. qd caret principio: t. carebit finē. s. qd non habuit principium sive essentia: nec habebit finē qualis est solus deus. vnde eternus adhuc eternum. Et ut dicit Poetius in gnto libro de consolatiōe: eternitas est interminabilis vite tota simul et perfecta possessio. Et nota qd eternū est ut dixi quod caret principio et fine. Perpetuū enim ē qd in tempore incipit esse et caret fine. Temporū est qd cum tempore incipit esse et cum tempore desinit esse. Temporale est qd in tempore incipit esse et in tempore desinit esse. Solus ergo deus eternus est: angeli et anime perpetue sunt: mundus et tempus semper

D

Eterna sunt: temporalia sunt homines & hominum facta.
Item ab eternis hic & hec eternalis & hoc eternale. vnde
eternaliter aduerbiū. vnde hec eternalitas eterna
litaris. De coeteritate & equalitate personarum diuinarum
dicam in persona. Item vide in anima.

Etesticulo las. i. testiculos auferre: vel valde testiculare:
verbū actiū. & cōponit ab e. & testiculo las. & cor. cu.

Ether etheris est superius elementū. s. ignis. & est nōmē gre-
cum mas. ge. vnde ethereus rea. reū. & hec ethra ethre. i.
splēdor etheris. Unde illud in hymno. Quien terra pō-
tus ethra colūt adorant p̄dicant. Quidam tamē legūt
ibi ethera: ita q̄ sit nominatiū casus. dicimus enī eth-
erem vel ethera. vñ hec ethera re. sed ethra fīm Hug. de-
bet dīci. Cōmuniſtāmen ecclēſie yſus dicit ethera. Itē
ether dicitur superior pars aeris.

Etheroclitus ta. tū. qd sit nōmē etheroclitū dictū est supra
in diuersiū. & cor. penul. etheroclitus.

Etherogeneus ab ethero vel etheron qd est diuersum: &
genos qd est nā cōponit: vt ethereogeneus nea. neū. penul.
cor. i. diuersarū naturarū: vt patet in hoie q̄ est totū eth-
erogeneus. i. diuersarū naturarū. Docēt patet in parti-
bus organicis: vt in manu & in pede: q̄r manū & pes & stat
ex reb⁹ diuersarū nārū: puta ex pelle: ex carne: neruis
ossib⁹ & venis. H̄z alī est in homogeneis: qz in homoge-
neis totū & pars sūt vñ nature: sic frumentū: piper: vñū:
argentū: caro & ossa: qz q̄libz pars frumentū frumentū ē: &
q̄libz ps piperis yini argenti carnis & ossis pip yinū ar-
gentū caro & os est. & cōponit homogeneū ab homos qd
est vñū: & genos natura: id est homogeneus nea. neū. penul.
cor. i. vñū nāc. de hoc vide in. 3. pte in tractatu de nū-
ro nominum in ca. de nominibus complexius.

Ethicus. ethis grece latine dicit mos. vnde ethic⁹ ca. cu. z.
penul. cor. i. moralis. & hec ethica ce. i. moralitas: vel scie-
tia que tractat de moribus. & ethicus ca. cum. i. p̄prium
fīm Hug. Item vt dicit Papias. Ethica genus febris
cuius tres sunt species: p̄ma secunda & tertia: & habet eē
in membris. De prima leuiter liberatur aliquis: de secū
da vi: de tertia raro vel nunquam.

Etymologia. etymos vel etymō grece latine dicit verū: &
logos sermo vel rō: inde hec etymologia gie. q̄si verilo,
quū: qz etymologizādo vocabulū verā ip̄ originē elo-
qm̄ur. Et diffinit sic. Etymologia est expō vñū vocabu-
li p̄ aliud vocabulū siue vñū siue p̄la magis notū vñl ma-
gis nota in eadē lingua vñl diuersis fīm rez. p̄prietatez
vel litteraz similitudinē: vt lapis q̄si ledens pedē. piger
q̄si pedib⁹ eger. Et ide etymologicus ca. cu. i. figuratiū:
vel qd p̄tinet ad etymologią: vñl qui etymologizat. & ety-
mologizo zas. i. sic expōne fīm Hug. In etymologia fa-
ciat deriuatiōne dīxi in tertia parte q̄si in p̄ncipio in tra-
ctatu de specieb⁹ noīuz. Itē nota q̄ etymologia aliter
sumis q̄ est vna pars grāmatice. Grāmatica siquidē di-
uidit in q̄tuor partes. s. orthographiaz. etymologiā: dia-
syntastica: & psodiā. & tunc etymologia dicit ab etymon
qd est verum: & logos sermo: inde etymologia. i. tractat⁹
de veritate omniū partū orationis absolute. & sic sum-
pta est tertia pars istius libri.

Ethiopeia. Ab ethis quod est mos: & poīs. i. fingo fin-
gis: dicitur hec ethiopeia peie. id est confirmatio morū
in qua hominis personā singūmus pro exprimēdis esse
etibus etatis: study: forritudinis: letitiae: sensus: meritis:
audacie fīm Hug. Pap̄. dicit. Ethiopeia est cū sermonē
ex aliena persona inducimus: & cum singūmus personarū
mulieris vel vocem.

Ethiops p̄ ps. scribit: qd cogisci p̄t ad genitiūz q̄ forma-
tāntō iterposita i. & cor. penul. tā in ntō q̄z in grō. Et sicut
dīc Hug. ethiopes dicti sunt a chām q̄ vocat⁹ est chus: a

A

quo originē traxerūt. Thus enī hebraica ligua ethiops
interpretat. & hinc ethiopia pie. se. ge. quod interpretat
tenebre. vnde ethiopicus ca. cu. & ethiopius pia. piūm.
ambō gentilia.

This grece latine dicit mos: & accētuat in fine.

Ethna ne. mons sicilie ex igne & sulphure dictus. id est go-
benna fīm Pap̄iam.

Ethnicus ca. cu. penul. cor. i. gētilis: & df ab ethnos.

Ethnos grece latine dicit gens: & accētuat in fine.

Ethra ethre in ethber exponit.

Ethronus na. num. qui nullū habet thronū. s. qui nullā re-
gni partem habet. & componit ab e. & thronus ni. quasi
extra thronum. & corripit thro.

Etiā est p̄iūctio cālis vñl copulatiū: vñl fīm diuersa adiun-
cta alteri spēi eē p̄t. & est scđa līa t. in Pap̄ia.

Eu vox respondentis aduerbiū est.

Eus vox vocatis aduerbiū est fīm Hug. Et Pap̄. dicit.

Eu vox respōdētis. Eus vox aduerbiū est vocatis. Eu
grece latine dicit bonum. Intuēt etiam heu aspirat⁹
& tunc est interieccio dolentis.

Eua interpretatur vita: siue calamitas: siue ve. Vita quia
origo fuit nascēdi. Calamitas & ve quia propter preuari-
cationē causa extitit moriendi. Acadendo enim nō
assumpsit calamitas: q̄si calamitas. Uel ideo vita & ca-
lamitas est dicta: q̄ mulier sepe est viro causa salutis: &
sepe calamitatis & mortis origo: quod est ve. Quare eua
fuit facta de costa ade dicam in mulier: in m. līa.

Euagino nas. in vagina vide.

Euan. tis. mas. ge. i. bachus: dictus sic a voce sacrificatiū
p̄clamantium euoc. vel dīci ab eu qd est bonum. Itē
euan. tis. quasi bonus deus.

Euangelium bona annūciatio interpretatur. Grece. n. eu
bonū: latine angelus nūcins interpretatur fīm Pap̄.

Hugutio autem dicit q̄ angelus dicitur ab agios id est
sanctus: inde dicitur hoc euangelium id est annūciatio:

quod componit cum eu quod est bonum u. vocali cō-
uersa in consonantem: & fit euangelium id est bonū nū-
cium. vnde hic euangelista euangeliste qui euangeliū
composuit. & euangelizo euangelizas. i. euangelium an-
nūciare. vnde pater q̄ euangeliū scribitur per simplex
u. Et vt dicit Hieronymus in epistola ad Halathas: nō
debemus putare in verbis scripturarū esse euangeliū:
sed in sensu: non in superficie: sed in medulla: non in fer-
monum folys: sed in radice rationis. Item in originali
super. i. 4. Marci. In euangelicis ingt sermonibus sem
per Iſe iunctus est Iſus: & quicq̄d primo frigere videtur
aspectu si tetigeris calet. Vide in theologus. Itē de qua
euoz euangelistis figuratis per q̄tuoz facies in Ezechie-
le dicam in Marcus.

Euanidus in vanidus est.

Eubasis vel ebasis sine u. fīm quosdaz: vide in ebasis & in
quarta parte in ca. de colo. rheto.

Eucaris. Eu qd est bonum cōponit cum caris quod est
gratia: & dicitur bic & hec eucaris huius eucardis. i. ho-
mo bene gratiosus. & cor. ca. Ecc. 6. Et lingua eucaris in
bono homine abundabit.

Eucaristia. caris. qd est gratia componit cuz eu quod est
bonum: & dīci nominatiū hec eucaristia. genituō bū-
ius eucaristie. id est bona gratia: vel gratiarū actio. vñ
etia eucaristia dīci sac̄z panis & calicis. i. sacrificiū cor-
poris & sanguinis xpi: q̄si bona grā. Quid est enī meli?:
qd gratiosi corpore & sanguine xpi: Lerte nihil. Unicus
risto stas. i. gratulari. Vide in missa: & in cōmuniō.

Euchius ab eu qd est bonū & chios fili⁹ cōponit vt hic eu-
chius chy. i. bachus. i. bon⁹ filius: quo noīe cuz iuppiter

nominavit quū gigantē interfecit. vel potius cōponitur
ut euchiū ab eu t̄ ious qđ est filius: t̄ interponit ch.
Eudoxia xie. fe. ge. i. bona gloria: claritas. t̄ cōponit ab eu.
qđ est bonū. t̄ doto: qđ est gloria: quasi bona gloria.
Eudulia lie. fe. ge. cōponit ab eu. qđ est bonū t̄ dulia qđ est
seruitus: s̄ ide hec eudulia lie. q̄si bonū seruitū.
Euēmis. ab euēnīo nis. dř h̄ euēr̄tus. i. casus: finis: p̄ncipiū
vñ. Quid. epi. Lxix. acta. pbat: careat successibus opto.
Quisq̄ ab euēnīo facta notāda putat. De p̄dictis tribus
significatiōb̄ dicūt qđā. Euēr̄t̄ dic p̄ncipiū finē quoq̄
vestigio. i. cito t̄ t̄inuo: statim. t̄ cōponit ab e.
Casus. t̄ vestigiū fm̄ hu. Sed dic qđ in veritate nō ē hic p̄posi-
tio: sed irregularis vocū 2geries. t̄ hoc ideo: qđ casus cuž
sua ppōne fugiē loco aduerbiū: v̄l aduerbialis determina-
tionis. vñ p̄nt casualia cuž suis ppōnibus ad interrogatiōnes
aduerbiōz respōderi: vt quo vadis: ad vrbē. qñ
facies hoc: euēstigio. i. cito: vel statim: vel mor.
Euenīo filius chanaa: a quo dicti sūt euēi. Ipsi sūt t̄ gabao-
nīe de ciuitate gabaon: qui supplices venerūt ad Josue
tacuit penul. euēus.
Eufemia mie. i. bona fortuna ab eu. qđ est bonuz. vñ que-
dam virgo dicta est eufemia: quasi bene fortunata.
Eufonia in p̄sua acuit penl. in colorib̄ r̄theto. ē i. q̄rtā pte.
Eufortunīo ny. i. bonū fortunūm. ab eu. quod est bonuz:
t̄ fortunūm.
Eufrates bui. eufratis vel eufrate mas. ge. t̄ hoc eufrate
flui. ē mesopotamie de paradiſo exiēs copiosissim⁹ gē-
nis: qđ p̄ mediā babylonīa islūt: hic ab ybertate nomen
acceptit. Nā hebraice eufrata fertilitas iterptāt. Meso-
potamīa in qbusdā locis ita irrigat: sicut nilus alexandrī-
am: t̄ pdu. pe. Luca. Tigris t̄ eufrates vno se fonte re-
soluit. Jē Auroza. H̄ugifer eufrates natat h̄ qđ plurīa
p̄fert. De yltia aut̄ syllaba p̄t dubitari quō accentueſ.
Ad hoc dico qđ eufrates tis. t̄ casis ab eo descedētes nō
debēt in fine accentuari: s̄z hoc eufrate tes. t̄ casis ab eo
veniētes debēt accētuari in fine: s̄t̄ in penthecoſte stes.
Eufrat̄ qđ scribit q̄ m. descedēt ab eufrates tis. t̄ sic nō
accētuari in fine: s̄z qđ scribit q̄ m. descedēt ab eufrates tes.
t̄ zt̄ acīt̄ in fine: sic penthecoſten. t̄ sic de silibus dicas.
Eufrate⁹ tea. t̄ eu. dř ab eufrates flui: s̄z eufrate⁹ p̄ duo
ff. ab eufrata venit. vide supra in eufrate⁹. t̄ acuit penl.
Euge aduerbiū ē. p̄t̄ ēt̄ qñq̄ esse iteriectio. t̄ est euge ali-
qñ exultatoriu: vel exultatīs. Matth. i. 5. Euge serue bo-
ne t̄ fidelis: qđ sup panica fuisti fidelis: supra multa te cō-
stituā: intra in gaudiū dñi tui. euge. i. bñ tibi s̄z Chry-
so. vel fm̄ Rabanū. Euge dicit̄ qđ ad bonū genitus: ab
eu. qđ ē bonū t̄ genit⁹. t̄ videt̄ ee cōpositio: s̄z potius est
etymo. t̄ sic est exultatoriu: vt dixi vel applauſoriu. Hlo.
aut̄ dicit̄. Haudē dñs in gaudiū itare iubet: t̄ sic ē con-
gandētis. Jē euge aliqui est irrisoriu. Psal. Pilatauerūt
sup me os sūt̄ t̄ dixerūt mihi: euge euge viderunt oculī
t̄t̄ r̄t̄. t̄ sic ē euge irrisoriu: vt dixi vel exprobatoriū: siue
exprobant̄. Jē euge est exhortatoriū. Propheta. Nō
dicat in cordib̄ suis euge euge anime nostre: ne dicat
z̄. Jē euge aliqui est adulatoz̄. Psal. Ferant confe-
ſum confusione suam qđ dicūt m̄bi euge euge. Inuenit
etiam euge aduerbiū positiū noīaliter pro adulatioē: v̄l
adulatoria lande. vñde persius. Euge tuū t̄ velle. nam
velle hic excute tuū: qualis dicat: excute. i. remoue tuū
euge. i. tuā adulationē t̄ tuū velle.
Eugenēs penul. cor. greci dicunt qđ nos ingenuos vel no-
biles. i. boni generis dicimus.
Euidēs ab e. t̄ vides cōponit̄: vt hic t̄ hec t̄ hoc euēdēs tis.
ge. ois. i. clarus v̄l aptus. t̄ p̄parat. vñ hec euēdēs tie. i.
xp̄tio vel claritas. t̄ cōponit cuž in. t̄ dř inuenit̄ gene-
omnis. i. obscurus vel inopertus. t̄ simuliter cōparatur.

inde inuenientia tie. i. obscuritas. t̄ cor. ui.
Euīlat filius chus. a quo getuli. i. mauri. Jē euīlat dicif p̄
prīum terre fm̄ papīam.
Euīro ab e. t̄ viro cōponit̄: vt euīro ras penul. pdu. debi-
litare: enerare. Jē euīro ras potest cōponi ab e. t̄ vir: t̄
tunc cor. penul. t̄ est euīre. i. castrare: debilitare.
Euitaneus nea. neum. in euīum exponit̄.
Euīternus. in euīum vide.
Euīto tas. taui. tare. i. valde vitare: vel euīdenter vitare.
vñde hic t̄ hec euītabilis t̄ hoc le. vñ euītatus tata. tatū.
ideſt valde vitatus: vel euīdēter vitatus. Jē euītat̄ po-
test cōponi ab e. t̄ vita. t̄ tūc euītatus. i. vita priuatus. vñ
dicit fm̄ p̄pī. Euītatus vita priuatus. i. perterritus.
Eulogīu: g. ab eu. bonū t̄ logiū. t̄ est eulogīu sapiētia vel
bona fama: vel testimoniū: vel cantus. Item eulogia di-
cuntur laudes electe: t̄ summatim collecte: vt sigs in ima-
gine alicuius laudes scribat eulogia dicunt̄. Jē ab eu.
quod est bonū t̄ logos componit̄: vt hec eulogia gie. t̄
sunt eulogie benedictiones: salutationes: t̄ bone dona-
tions. vñde in decreto. i. 6. dis. de enologys ad sacra con-
ſilia cōſtitutis. et eulogicus eulogica eulogicum: tenlo-
gius g. gium. i. benedictus.
Eumenis dis. fe. ge. furia ifernalis: q̄si in bono d̄ficiēs ab
eu. qđ est bonū t̄ mene defect⁹: t̄ cor. penulti. vñ fm̄ Hrecis.
Eumenides qđ deficiūt bonitate vocant̄.
Eunucia cie. in eunuchs exponit̄.
Eunucizo zas. in eunuchs est.
Eunucio ci. mas. ge. greci est. i. spado: t̄ hinc eunucizo zas. t̄
eunuco cas. i. eunucuz facere: t̄ hec eunucia cie. i. facies:
sed pluralē eunucie eunuciaz sunt delitie. t̄ videſ esse
cōpositū eunucus ab eu. qđ est bonū t̄ nice victoria.
Euo enas. i. insano. t̄ euare iuenit̄ pro enaucare t̄ fugere:
t̄ dicitur ab euān. tis.
Euocatio ē qđā figura allothece. qđ t̄ineſ sub syntheſi: de
qđ dixi i. q̄rtā pte in. c. de allotheca: vbi egi de syntheſi.
Euphemismos. vide in coloribus rhetoricos.
Eupolis. eupoleos grece latine eupolis facit. i. bona ciuitas.
sic t̄ similia fm̄ fm̄ p̄pī. t̄ cōponit̄ ab eu. qđ est bonū. t̄
polis ciuitas. t̄ est fe. ge. t̄ cor. po.
Euprepia pie. pulchritudo: decor: fm̄ fm̄ p̄pī.
Eurip⁹. ripa p̄ponit̄ cuž eu. qđ est bonū. t̄ dř h̄ euripus pi. i.
maris estuatio: v̄l locus in mari piculosus. vñ sic dr. qđ
bona ripa: p̄ h̄tūm hoc. Estuātis more ferē euripi: fm̄
Hug. fm̄ p̄pī. vo dicit̄. Euripus est reductio maris v̄l aq̄z
qđ fit fm̄ cremetū vel decremetū lune: t̄ pdu. ri.
Euroauster stri. mas. ge. vēr̄ collateralis ab austro: sic dis-
ce: qđ sit̄ inter euru t̄ auſtrū: t̄ cōponit̄ ab euro t̄ auſter.
Einuenit̄ etiā euroaquilo. vide in triphonicus.
Europa fuit filia Agenoris regis lybie quam iupiter ab
aphrica rapta Cretam aduexit. t̄ ab ea tertiam partem
mūdi europam vocavit. vñde europius pia. pitum. t̄ eu-
ropicus ca. cuž. Et nota qđ tres sunt partes mundi. s. eu-
ropa: libya: t̄ asia. de quibus Lucanus in. 6. Europā mis-
seri: libyam: asiaq; timere.
Eurus. ab eos eoi. dř h̄ eurus euri: vētū flans ab oriēte:
quasi ab eo ruens. vide in triphonicus.
Eus vocantis aduerbiū est. vide supra in eu.
Eusebia bie. i. pietas. vñde eusebius. i. pius. t̄ est cōpoſi-
tum eusebia ab eu quod est bonuz t̄ sebes quod est pie-
tas. vñde fm̄ cōpositionem eusebia. i. bona pietas. hinc
etiam grece eiconia dicif eusebes. i. bone pietatis quis.
Ferē enīz qđ sicut alitur a parentib̄ dum parua est: ita
postmodum senes parentes alat: t̄ cor. bi. fm̄ ysluz. vide
de hoc in ciconia.
Eustochiuz. Tuchis qđ interpretat̄ fortuna componit̄
cum eu quod est bonū t̄ componit̄ vt hoc eustochiuz. i.

De**E**

bene fortunata: et est feminini generis: quod q̄litas vocis
essentiam rei non mutat.
Euticiani. quod heretici dicti ab eutice Constantinopolitano
abbate: quod post humana assumptionem negavit existere in
duabus natis: sed sola diuinam asservit in eo esse naz: et pdm. a.
Euum. ad hoc infinitum esse hoc euū dī. i. seculū vel tēpus:
vel spaciū: quod cū mūdo cepit eē. Euū etiā est p̄sentiarius
status oīus q̄ sūt: et futura sūt. i. in cuius p̄sentia
sunt oīa p̄terita et futura tanq̄ presentia. vñ euīternōna.
num. et eutaneus. nea. ne. i. perdurabilis.

E ante **X**

Ex. mō p̄ extra accipit: vt excludo: exlex. mō p̄ tuatiū est:
vt explicco: exoro. mō interiū vel p̄fectiū est: vt exoro:
explicco: efficio: extēdo. Itē ex. p̄positio interdū p̄ valde
accipit: sicut excelsus. iterdū p̄ extra: vt exul: fīm p̄pī.
Eli q̄bus aut̄ līs in cōpositione ponā ex: et cū q̄bus e. di
xi supra in p̄ma pte de syllaba: vbi egi de hac līa x. Quae
aut̄ sit differētia inter de. et ex. habes in de.
Exacerbo bas. cōponit ab ex. et acerbo bas. quod nō ē in v̄su:
et est exacerbare v̄nas acerbas colligere: expasperare.
Exacerbo ras. i. ab acere purgare: ab ex. et acero cōponitur et
Exactio onis. fe. ge. iniūsta petitio. et deriuat ab cor. ce.
exigo gis. actū. tu. u. in i. et addita o. fit exactio.
Exactor. ab exigo gis. dī h̄ erator. toris. i. iniūstus petitor.
Exactus cra. cū. vide in exigo gis.
Exaggero ras. rau. sponit ab ex. et aggero ras. et exagge
ro valde aggerare: atollere: maius facere: sic ē illud euā
gely. Et tu capharnaū q̄ v̄sq̄ ad celū exaltata es. Nō q̄
des v̄sq̄ ad celū capharnaū exaltata erat: sed eius nimia.
Exalage xīne sub synthesi. vide **C**upbiā exagerat.
in quarta parte in ea. de coloribus rhetoriciis.
Exalto tas. i. in altū tollere. ab ex. et alto tas.
Examen nis. i. filū mediū quo trutina et statera regit: et la
ces equant. vñ et i. lācis amētū dī. vel examen dī lingui
la q̄ in foramine trutine vertiſt̄ hic et illuc: sed quā p̄side
rat eq̄litas p̄oderatoz. vñ et examē dī iudicū discretio:
p̄batio: inḡsitio. Examē ēt dī apū zgregatio: et p̄ trāſla
tionē hōiū. vñ examino nas. nau. nare. i. pbare: eq̄lī iu
dicare: vel discutere: et diligēter ingrere: inuestigare.
Examūsim aduerb. sponit ab ex. et amūsim q̄d ēplūbatū
cēmetarioz. et ide examūsim aduer. i. valde sine dubita
tione: et oīno sine dubitatio. Nā p̄positio in hac cōpone
auger. vñ p̄pis. Videz ḡ p̄ seipsaz syllabā deficere predi
ctoz rōne: nec alr posse examūsiz tractari: nisi posita sit
Exanclo clas. i. haurio. vide in anclo clas. **C**in dictione.
Exancoro ras. i. ancoram euellere: nauem disoluere: et cō
ponitur ab ex. et ancoro ras. et est verbum actiū. vel po
test cōponi ab ex. et ancora ancore.
Exanguis ab ex. et sanguis cōponit: vt hic et hec exanguis
et hoc exangue: huius exāguis. i. extra sanguinē vel palli
dus: et triū syllabarū: tam in nō q̄ in ḡto.
Exanimis et exanimus dicit. et componit ab ex. et animus.
vide in animus.
Exanimo mas. aui. are. i. dībilitare: per terrefacere. ab ex. et
animo mas. vñ exanimatus ta. tū. i. debilitatus: p̄terre
factus: cōsternat. Hester. i. Et pene exanimata est.
Exaplois. dī ab exa. qd est sex et plois. qd est plica: q̄si sex
habēs plicas. i. sex colūellas: et h̄z quosdā dī. p̄ferri ex
aplois: qd ē triū syllabarū. Di. enī est dīp̄thōgus greca q̄
sonat i. tā apō nos q̄ apud grecos. Diero. in plogo iostue
vt p̄ grecoz explois: que et sūptu et labore maximo id
gent: editionē nostrā habeant: et sponit explois hic pro
sex exemplaribus vel interpretationibus.
Exaro ras. i. describere: vel valde arare: ab ex. et arao aras
componitur: et cor. a.
Exartuo exartuas. i. dimido ab ex. et artuo artuas sponit.

ante**E**

Exascio as. i. dolare. ab ex. et ascio as.
Exaspero peras. perau. ab ex. et aspero ras. cōponit. et ep
aspire: exacerbare: vel cōmouere: vel facere asperu.
Exauto ras. vñ exautozatus ta. tū. in autoz ras. vide.
Exādescō scis. inchoati. i. incipio candere: ab ex. et cādeo
des. addita co. fit exandescō scis.
Exaturiso ras. in scaturio exponitur.
Excauo uas. penul. cor. ab ex. et cauo uas. verbū actium.
Job i. Lapidē excauant aque.
Excedo dis. cessuz. excedere: exire: extra cedere. et excede
i. excello: vel trāscendo: vel supero: et pdm. ce.
Excedra dre. ab idoz. vel idros. qd est aqua dī hidrus. vñ
hec idra: serpēs aquaticus. De idra legitur q̄ fuit draco
multoz capitu: q̄lis fuit in leerna palude p̄uincie archa
die. Nec latine excedra dī: qd vno ceso tria capita exre
scēbat: sed hoc fabulosuz est. Nā dī stat idrā locu fuisse voi
mentē aq̄s vastatē ciuitatē vicinā: in quo vno meani
clauso multi erūpebāt. Nō hercules vidēs loca illa cō
busit: et sic aque meā clausit. vñ et idrā dī interfecisse.
Et scias q̄ i. aligb̄ libris scribit excedra p̄d. et tūc ē ety
mo. excedra q̄s exella idra: in aligb̄ p̄t. exectra q̄s ex
celsa tria. et ista līa cōior est: et h̄z media nāliter pdm. Ex
cedre aut̄ cōparat Hieronymus emulū suū p̄p detractio
nis sibili. vel forte q̄ q̄n aufer̄t vna via detrahēd̄ iue
nit detractor alia vñ v̄plures. vñ in plogo. Esdrē dicit
Hieron. Itaq̄ licet exectra sibili vtori q̄z si nō incēdia
iactet. Simon aut̄ fuit quidam pditor: cuius insidias ca
pta fuit troia: et ideo dī vtori cui cōparat Hieronymus
emulū suū detractionis incendia iacentem.
Excelleō les. in excello lis. vide.
Excello. cello lis. vel celleo les. sponit cū ex. et dī excello
les. lui. vel excello lis. culi. vel elui. culsum vel celsuz.
Excelleo neutrū est et absolutū: et strūtū tūc abtō: ve
iste exceillet sapia. Excello lis. trāstitū est: et strūtū cū
actō et dītō in codē sensu: vt iste exceillet illū. et fm hoc est
actinū. et iste exceillet illi. et est idē sensus. et fm hoc ē new
trum. vñ excellens ge. oīs. et hec excellentia tie.
Excelsus. celsta cōponit cū ex. et dī exclsus sa. sū. et cōpa
tur vt exclsus sfor. simus. vñ exclsus sūs. sime. et hec ex
celstudo dinis. i. altitudo. sublimitas.
Exendo dis. i. valde accendo: ab ex. et candeo des.
Exceptioz ria. rium. dī ab excipio pis. Exceptoria sunt
que excipiunt vel debent excipi.
Excerpto pis. p̄s. excerptū. i. extra carpe: eligere: extrahere
et componit ab ex. et carpo pis.
Excessus sus. ab exedo dis.
Exectra tre. vide in excedra.
Excidiosus sa. sū. i. plenus excidio: et dī ab excidū dy.
Excidū dy. i. destructio: vñ euersto: vñ casu: et p̄t deriu
ri ab exedo dis. i. destruere: vel cedere. et dī ab excido
dis. pro cadere. et fm hoc antepenul. cor. sive ci.
Excido dis. sī. sū. i. extra vñ valde cedere: vñ dīstruere. vel
euerter: et p̄pōt ab ex. et cedo dis. cecidi. et pdm. ci. vbiq.
itē excido dis. excidi p̄t p̄pōt ab ex. et cedo dis. et tē caret
sūp. et cor. ci. vbiq. et exēdē extra cädē: vñ ex aligcā.
Excidū dua. dū. qd facile cadi: ab excido dis. dī. (dī.
Excieo es. ciui. ciuitū. i. puocare: cōmouere: et cōponit ab ex
et cieo es. ciui. ciuitū. et cor. penl. istd supinū excitū: et tūc ab
eo descēdit h̄ freq̄tatinū excito. tas. pe. cor. Itē dī ex
cio cis. ciui. tū. et tūc excitū tu. pe. pdm. qz a cieo ciuitū. nō
venit imo ciuitū. et tūc ab eo dīriuat excito tas. penl. pdm.
vñ p̄z q̄ i illo r̄nsoriō grue p̄t dici. Excita dīne poten
tia tuā: ita q̄ penul. de excita sit lōga vel breuis.
Excilliare. i. cum vxore esse.
Excido ab ex. et scindo dis. sponit: et abycit s. x. p̄cedente.
Excio cis. ab ex. et cieo cis. vide in excieo es.

Excipio ab ex. et capio cōponit excipio pis. excepti. et est ex-
cipere; eligere; extrahere; extra capere; sup alia capere; reci-
pere; lateiter capere; suadere; et p̄tinet ad insidiatores.

Excipitū li. i. venabulū ab excipio pis. quia excipiat app-
roximatus pua. puius. i. cōpicius. et melior ab **C**veniente.
excipio pis. q̄ meliora solēt excipi et eligi; q̄si extra alia.

Excoito tas. tauri. in excieo es. exponitur.

Exclamatio expōit in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetorico.

Exclusor. soris. mas. ge. qui et exclusarius dī. i. ianitor qui fo-
ras excludit hoies. et dī ab excludo dis. et pdu. clu.

Excodico ab ex. et codex p trūco p̄pōit excodico cas. et est
exdicare circa codicē. i. truncū aperire terraz et velut
lacum efficer.

Excole ab excolo dī h b⁹ et b⁹ excole tis. q̄ excolit vel
pur⁹ et deliciose; et diligenter parat⁹; et tūc cōparat⁹; vt exco-
lens tio. sumus. vñ Joan. cassian⁹ dicit. **E**xcolētores ci-
bi aīe no adimūt puritatē si cū moderamine sumant⁹.

Excolitus ta. tū. i. bene cult⁹ et diligenter. et dicit ab excolo
lis. et cor. li.

Excolitas. laui. vñ excolatas tis. oīs ge. i. purgans; vel emit-
tens; discuties. Mat. 23. **E**xcolates culice. i. minima di-
scutientes. camelū aut glutientes. i. de maiorib⁹ p̄ceptis
no curates. et cōponit excolo las ab ex. et colo las. vide in
colo las. Inuenit et excolo lis. tertie cōingatiōis ab ex.
ecolo lis. vide in colo las. et pdu. co. excolo. q̄i est prime
cōingatiōis; sed quādo est tertie cor.

Excommunicatio onis. vide in excōmunicato.

Excoico cas. cani. care. i. extra cōtōne facio; cōtōne p̄uare; et
actuum; et cōponit ab ex. et cōico cas. vñ excoicat⁹ ta. tū. et
hee excoicatio onis. **C**et scias q̄ duplex ē excoicatio.
vna ē minor q̄ separat tūn a participatiōis sacroz; s̄z nō a
cōtōne fideliū; t̄o talr excoicato licet cōicare; sed nō li-
cer cōtōna p̄ferr. **A**lia ē maior excoicatio; et b⁹ sepat ho-
minē a sacris ecclie; et a cōtōne fideliū. et t̄o tali excoica-
tione excoicato cōicare nō licet. **S**z q̄ ecclia excoicatio
nē ad medelā nō ad iudiciū iducit. excipiūt ab hac gnā-
litate qdā q̄b⁹ cōicare licet. s. in his q̄ p̄tinēt ad salutē;
q̄ de talib⁹ licite bō cū excoicato log pōt; et alia vba i-
terserere; vt facili⁹ salutis vba ex familiaritate recipian-
tur. Excipiūt aut qdā p̄fone ad q̄s spāl p̄tinēt p̄fisiō
de excoicatis. s. vxor. fūl. fili⁹. rusticus. et fūciēs. **S**z b⁹ in-
tellegēdū ē de filiis nō emācipatis; als tenent vitare pa-
trē excoicatū. **D**e alis at intellegit q̄ licet excoicato cōi-
care; si ante excoicationē ei se subdiderūt; nō aut si post.
Quidā vō itelligūt ecōuerso. s. q̄ supiores possint licite
cōicare iferib⁹ excoicatio. **A**ly vō ūtū dicūt; s̄z ad mi-
nū i his eis cōicare debēt; q̄b⁹ sūt eis obligati; q̄ sc̄i i-
feriores obligant ad obsequiū supioroz; ita supiores ad p-
uidētā iferioz. **H**ūt et qdā casus excepti; sic q̄i ignorat-
ur excoicatio; et q̄i alig sūt pegrini; et viatores i terra ex-
coicatōz ḡ licite possunt ab eis emere vel et accipe ele-
mosynā; et s̄l si alig s̄ideat excoicatū in necessitate; q̄
tūc ex p̄cepto charitatis teneat ei puidere. vñ vñs. Ut-
ile; lex; humile; res; ignorat; neccesse. vt vtilitas referat ad
vba salutis; lex ad matrimoniuū; humile ad subiectiōne;
et etiam patet. **I**n q̄b⁹ aut vitādū sit excoicat⁹: p̄z in his
vñb⁹. Si p̄ delictis anathema q̄s efficiat. **O**s orare; va-
x consulin consul est. **C**le: cōmuniō. mēsa negat⁹.

Excoras ab ex. et cor. cōponit h b⁹ et b⁹ excoras dis. i. iers:
fatu⁹; istipie. ex vñ excoras dis. oīs ge. q̄si extra cor. et eo-
dē sensu cū e. et dī excoras dis. oīs ge. q̄si sine corde. vnde
vora. i. epi. Sub dia meretrice fuisse turpis et excors.

Excremētū ē qdā superexcrescit; vt i arboribus qdā putat̄; seu
qd̄ expūm̄ s̄z pap. et dī ab excresco scis; vñ ab excreo.

Excreas. aut. are. i. expuere; et pycere; et cōponit ab ex. et
screas. et abyct̄ s̄. precedēt̄ x.

Excretus ta. tū. penul. pdu. dicit̄ ab excresco scis.

Excubie arū. i. vigilie; custodie; insidie; et deriuat̄ ab excu-
bo bas.

Excubo bas. i. vigilare causa custodie. quasi extra cubare
qd̄ faciūt ḡ ciuitates vñ castella; vñ castra custodiunt de
nocte. et p̄pōit ab ex. et cubo bas. **P**ōt ē dici excubo bis.
ab ex. et cubo bis ē eodē sensu; et cor. cu. excubo bas. vide
i cūbō bis. **E**xcubare ē s̄z pap. dī p̄re forib⁹ iuigilare.

Excudo dis. di. cūsum. cūdere. i. feriēdo exccere. i. extra cu-
dere. et cōponit ab ex. et cudo dis. et pdu. cu.

Excursus. verbū frequēt̄. et formāt̄ ab excursu supino de
excuro ris. u. mutata in o.

Excuso sas. laui. sare. q̄si extra cōfusōne ponere; q̄si nō cede-
re; vel excutere dī q̄si frequēt̄ cūdere; vt ille q̄ excusat̄
sit extra malā famā. et p̄pōit ab ex. et cuso sas qd̄ ē freq̄n.
de cudo dis. cūsu. **C**et scias q̄ bō multipl̄ et libētē se
excusat̄. vñ dīc Bernar. de gradib⁹ hūilitatis. Multis
modis fūt excusatiōis i petis. **A**ut. n. dīc q̄ se excusat̄ nō
fec̄; aut si fec̄ bñ fec̄; aut si male nō multū male; aut si
multū male nō mala itētōe. **S**i at̄ et dī illa sc̄i adā et euā
sc̄iūt̄; aliea se nitif̄ excusār̄ p̄missōe. s̄z sic p̄criter ē ap-
ta si dīfēderet; qñ occeltas et malas cogitatiōes cordi suo
adueniētes hūl̄r renelaret abbat̄. vide i vbi. **E**t addit̄
Bernar. **L**icet. n. gñā b̄ excusatiōis eaten̄ male iudicē-
tur; q̄t̄ ore p̄pheticō vba malitie appellant̄; mltō tñ
piculōt̄ ē fallax atq̄ supba ḡfessio q̄p̄ p̄uicax et obſta-
ta defensio. **N**ōnulli. n. cū de aptiorib⁹ arguunt̄ sc̄iētes
q̄ si defenderet nō crederet; subtilliū iuēnt̄ argumētū
defensiōis vba r̄identes dolose ḡfessionis. **A**st gppe vt
scriptū est: qui negter humiliat se; et iteriora eius plena
sunt dolo: vult⁹ demittit. p̄sternit̄ corp⁹; aliquas sibi la-
chrymas extorquēt si p̄nt̄; vocez suspirys; vba gemitib⁹
interrūpunt. Gloriosa res ē humilitas; q̄ ipsa quoq̄ sup-
bia palliare se appetit ne vilescat; sed bec cito tergiueria
tio a plato deprehēdit; si ad hanc supbā culpā nō diffe-
rat penā. vasa figuli p̄bat fornax; et tribulatio vere peni-
tentē discernit. **Q**ui. n. veraciter penitet; laborē penitē-
tie nō abhorret; sed q̄cqd̄ sibi p̄ culpa quā odit iungit̄;
tacita cōsciētia patienter amplectitur.

Excro: ab ex et sacro cras. cōponit exero cras. sed frequē-
tius iuēnt̄ exeroz craris. in deponēti: et est exerari ma-
ledicere; excoicare; extra sacru facere. et cor. e. slue penl.

Exedra dre. i. cathedra; thronus; sedes; sella; suggest⁹; vel
exedra est camera secreta; vel loc⁹ thesauri; vñ loc⁹ sub-
sellioz. i. absida; vel camera; vñ loc⁹ qdā sepat̄ modi-
cū a p̄torio vel a palatio. **V**el exedra gen⁹ est fenestra q̄
exterius dilata; sed interius coartat. **I**tem iuēnt̄ ex-
edra pro gazophilacio; et ē pro thalamo. et cor. penul.

Exēplū. ab ex. et ampl⁹ pla. plū. dī b⁹ exēplū; qd̄ fit ad istar
alteri⁹. vñ b⁹ exēplar aris; ad c⁹ fillitudine fit. vñ exēplo-
plas. vñ actiuū. vñ qdā. **E**xēplar gen⁹ ē exēplū qd̄ tra-
bis ide. **V**el exēplar liber e. exēplū qd̄ trabis ide. **E**t est
exēplū alic⁹ dicti vel facti p̄teriti ppō cuiz certi autoris
noic; vt oēs p̄ supna p̄ria laborare debem⁹; sic fec̄ Apls
q̄ tot vbera passus est. **I**tē exēplū est qdā sp̄s argumē-
tatiōis; et fm̄ hoc exēplū est q̄i fit p̄cessus ab uno p̄tici-
lari ad aliō; vt atheniēses pugnare ḡ thebanos ē malā.
ergo thebanos pugnare p̄tra socenses est malum.

Exemptus ta. tū. dī ab eximo mis. et dī exēptus subtract⁹
sublatuſ; extractus; q̄si ex aliquo emptus. i. tractus.

Exeniū. ab exenos qd̄ ē pegrinū dī b⁹ exeniū ny. munus
puū; et qd̄cūq̄ mun⁹ mittit alieui; qd̄ vulgo dī et gallilee
p̄sent. et p̄pōit b⁹ exeniū p̄ eodē s̄z bug. pap. dīc. **E**xenia
pmia; dona; munera bñficia. Eccl. zo. **E**xenia et dona ex-
ecant oculos iudiciū.

Exensis. sensus p̄ponit cū ex. et dī hic et hoc exensis et hoc

Exentero ras.rani.rare.quasi exintrare dī.i.que ita sunt extrahere. Enteria enī dicunt intestina que sic dicunt̄ quasi exintrā. et cor.penul.exentero.

Exequie.ab exequor q̄ris. dī he exēge garuz. officiū mor tuoz. et obfega q̄ fuit circa sepulturā. vñ hic et hec exeq̄lis et hoc le.ad exegas p̄tinēs: vel res exeq̄ari.

Exequor q̄s. qui. q̄re. ab ex. et equo eq̄s: et scribit p̄ ae diph.

Exequor. ab ex. et sequor q̄ris. cōponit (thōgū exaequo. exequor queris. i.extra alia sequi: aligd pficere: ad effe ctuz ducere.instar ad aligd faciēdū. vñ executio dī effe ctus: et abycit s. p̄cedēt x. et cor.e. exequor.

Exerceo ces cui.citū. ab ex. et arceo ces. et est vñbz actiuoz. et est exercere: op̄ari: experiri: extra arcere.

Exercito ab vltio supi. de exercēo ces. exercitio u. in o. mu tato fit exercito tas. frequē. vñ exercitat̄ ta.tū. **C**et nō q̄ exercit̄ dī p̄pe defatigat̄: s̄ exercitat̄ artib̄ assue tus. i.collectio hōiuz in expeditiōe. vñ dī hoc exercitius ty. et adiectiū exercit̄ ta.tū. et dī exercitus p̄pe defati gatus. et scribit p̄t. in penul.exercitiū: s̄ t. h̄z sonū de c.

Exermis. ab ex. et arma p̄ponit hic et hec exermis et hoc ex erme. i.extra arma: et exermis ma.mū.idem.

Exero. ab ex. et sero ris. componit exero ris.rni.tū. i. foras emittere: vñ nudare: manifestare. vñ exerto tas. frequē. et exertus ta.tū. et cor.penul.exero ris.

Exelus. ab exedo dis. qđ cōponit ab ex. et edo dis. dī ex e sus sa.sumi. i.corrosus: extra vel valde esus: cōsūpt̄: eu a cuatus. et pdu.penul.esus.

Exolo las. ab ex. et thalo las. cōponit exhalo las.lau. lare. i. foras emittere: redolere: vel de vita recedere: et est neu sicut et suū simplex. et pdu.ha.

Exhaurio ris. ab ex. et haurio. in haurio vide.

Exhaustus sta.stū. i. p̄sūpt̄: euacuat̄: extenuatus. ab ex et haurio ris. et p̄pōit cū in. et dī iexhaustus. i. n̄ exhaustus.

Exhebenus ni. fe. ge. qđā gēma p̄ciosa et cādida qua aurifi ces aurū poliūt. et cōponit ab ex. et hebenus.

Exheredo das. ab ex. et heredo das. cōponit. et pdu.re. vi de in heredo das.

Exhibeo bes.bui. bitū. cōponit ab ex. et habeo. et cor.bi. et ē exhibere: ostēdere. vel p̄sentare: vel dare.

Exhortor taris. ab ex. et hortor cōponit. in hortor vide.

Exitiol. in exitiū est: et pdu.a.

Exitiolū li.dimī. paruoz exitiū.

Exitiū. ab exī dī b̄ exī tū. i. tornētū: vñ mors: clades: calamitas: casus: aduersus: exī mal. vñ exitiosus sa.sū. et h̄b̄ exitiabilis et h̄b̄ le. piculosum: vñ qđ ifert exitiū.

Exigo. ago p̄pōit cū ex. et dī exigo gis. egi. actū: qđ h̄z gn̄os significatiōes. nā exigere. i. expellere. et exigere. i. pficer. et exigere. i. iniuste petere. et exigere qñq̄s simpl̄ ponit p̄ regrere vel petere. et exigere. i. extra vñ ultra agere. et exi gere. i. diuidere. vñ exact̄ cta.citū. z. **M**acha. vlti. Sicut enī vinū semp bibere: aut semp aquā. h̄z ē alternatim aut vñ delectabile: ita legētib̄ si semp exact̄ sit sermo nō erit grat̄. **A**exact̄. i. p̄fect̄: exḡst̄: delectabilis.

Exiguus. ab exigo gis. qđ est diuino dis. deriuaf exiguus gua.guū. i. paruoz. qđ enī est exiguū alterius eget suffra gio fin. **P**u. **P**ap. vñ dicit. Exiguus ibecillis: firm̄ mul xilio lis.liu. vel lui. exultū. exilire. i. (tū egēs: paruoz. extra vel valde salire. vnde exulto tas. et cōponit exilio ab ex. et salio salis. vide in salio lis.

Exilis. ab ex. et hilus vel hiluz p̄ponit h̄ et h̄b̄ exilis et h̄b̄ le. i. tenuis: et macer. vñ exilis q̄s sine ilibus. nō enī exilis vñ h̄b̄ illa. vñ exilis dī ab exeo: q̄ possit q̄s sup̄ agustū ex ire. et p̄parat̄: vt exilioz lissim̄. vñ exilis li. lissime. aduer. et h̄b̄ exilitas tatis. i. tenuitas. et pdu. exilis pe. et videt ē spirādū: q̄s cōponit ab hilus: sed alias nō. vñ **P**ora. in

ep̄la. **E**xilis domus est vbi nō multa supersunt. **E**ximus. ab ex. et imus. cōponit exim̄ mia.mii. et dī exi mī q̄s extra imā posit̄. s. maxim̄: p̄claru nobilis: sub limis: et h̄z vñ suplatiui. vñ strūt̄ cū ḡto plurali: vt da uid exim̄ p̄phetaū. vel cōponit ab ex. qđ est valde et eminēs: id exim̄. i. valde eminēs. et hec iuctura ep̄pol let suplatiuo: et ita significationē suplatiui: h̄bit a suis cō ponētib̄. et cōparat̄ p̄ suppletionē quū nō h̄eat vñ supla tiū: vt exim̄ magis exim̄ eximyssim̄. vñ h̄ eximē tas tatis. i. sublimitas: magnitudo: nobilitas: claritas. **E**ximmutuo as.aui.ore. cōponit ab ex. et imutuo as. et est eximmutuare: depauperare: pauperē facere. **E**ximo mis.emi.emptu. eximere. i. auferre: vñ extrahere. et dicit̄ eximo quasi extra emo. i. traho. et cōponit ab ex. et emo mis. et cor.penul. eximo. **E**ximproviso nō est dictio cōposita: s̄ quedaz irregularis vocū cōgeries fungens loco vñtis dictionis: sicut dixi tercia partē ybi determinauit de figura cōposita nois. **E**xinanio nis.nii. cōponit ab ex. et inanio nis. et ē exinanire: adnihilare: dep̄mire: euacuare: diminuere. et pdu. a. vñ apls ad philip. **E**xinanivit semetipsuz formā huius cōpiēs. i. ex mia sua quoddā inane sūp̄sit. s. formā servū. i. naturā humanaq̄ est qđā inane respectu diuinitatis. **E**xinteger: in integer vide. **E**xistimo. ex p̄ponit cū estimo: et dī existimo mas. i. putare. vñ h̄ existiatio. i. putatio: vel illese dignitatis stat̄ fa xisto stis. extit. stere. ab ex et fisto (ma et morib̄ acq̄st̄. stis. et ē existere p̄mātere extra stare. vide ēt in fisto. **E**xit̄. ab exeo is. dī h̄ exī tū. et signat mīta. **N**ā exī. i. finis. vñ **Q**ui. epi. **E**xit̄ acta pb̄at careat successib̄ opro. Quisq̄s ab euētu fata notāda putat. **I**tē exīt̄. i. mora. **I**tez exī. i. egressus. vñ pp̄ha. In exīt̄ israel de egypt. et lex gis. ge. ois. i. sine lege: extra lege: ab ex et lex gis. cōponit: et vñ dicit̄ p̄ris. **L**. sequente x. iuenit in hoc noie exī lex: et pdu. le. et definit in ex nāliser p̄ductam. **E**xoccupo pas. i. expedire: ab ex et occupo: et cor. cit. **E**xodiarius in exodium vide. **E**xodiū ab ex et oda qđ ē cāt̄ p̄pōit hoc exodiū dy. i. pm̄ cāt̄us. i. initiu cātilene. et hic h̄ exodiarī rū. i. p̄cēt̄ or cāt̄us icipit at̄i alios: et exodiarī ria. riū. ad exodiuz vel ad **E**xodus odo. qđ ē via p̄ponit cū ex. **E**xodiariū grīnes. et dī bic exodus dī. exīt̄ q̄si itis vñ viatio extra. et hinc gdām liber dī exodus q̄ cōtinet et exīt̄ vel egressus puli israel de egypto. et cor.penul. exodus. **E**xoleo les. leni. vel lui. exoleiū vel litū. i. crescere: ab ex et oleo les. p̄pōit. in oleo les. vide. **P**ap. vñ dicit̄. **E**xoleuit. i. in obliuionē venit. deficit. corrump̄t̄ est. et cor. o. ante l. **E**xoleit̄ ab exoleo les. dī exoleit̄ ta.tū. i. excret̄ nutrit̄ vñ adult̄. **P**laut̄ i. empidicō. Domi relig vñtē exoleat̄. i. grādē. **I**tē dī exoler̄ ta.tū. i. valde fetid̄: et tūc p̄pōit ab ex et olet̄. i. fetid̄: et est nomē. **C**ne. i. extra somnū. **E**xomnis. ab ex et sonus cōponit hic et hec exomnis z hoc exomologesis fe.ge. grecc. latine iterpretat̄ confessio: vel p̄ces sūe sit laudis. vt cū dī **M**attth. ii. **L**ōfiteor tibi pa ter celī et terre z. sūe sit p̄tōz. et differt a letanys q̄ iter pretant̄ rogationes: q̄z exomologesis. p̄ sola cōfessione p̄tōz agit. letanie aut̄ p̄pter rogandū deū et p̄petrando in aliquo malo misericordiam eius sūnt. **E**xorabilis. ab exoro dī hic et hec exorabilis et hoc le. qđ scile p̄t̄ exorari. i. concedere rogata. et hinc exorabiliter aduer. et componit ut in exorabilis. i. nō exorabilis. vñ de inexorabiliter. et comparatur. **E**xorcism̄ mi. i. cōcrepatio vñ z iuratio aduersus diaboluz: vt recedat. id est h̄ et hec exorcista ste. i. cōiurator vel ieropator. inuocat. n. super cathecuminos. et sing eos qui h̄t̄ sp̄m̄ imundū nomine dñi n̄i iesu xp̄i adiuwans per euz. vñ

De

E

egrediat ab eis. et exorcizo zas. i. adiurare: increpare fz
Dug. p̄p. etiā dicit. Exorcism⁹ grece cōjuratio vel ser-
mo icrepatio est aduersus diabolū ut discedat: sicut ē
illud Zacha. 3. Increpet in te dñs sathan. vide in ordo.
Exorcista ste. in exorcism⁹ est.
Exordi⁹. ab exordi⁹ or⁹ exordi⁹ ria. ri⁹. i. ad exordi⁹
grines. et hinc exordi⁹ rh. q̄ incipit vel exordi⁹ facit.
Exordi⁹ diris. exordi⁹ suz. v̄l exorsus suz. ab ex. et ordior.
et exordi⁹ icti: v̄l log. v̄l exorsus sa. su. i. locut⁹ icti.
Exordi⁹ ab exordi⁹ diris. or⁹ b⁹ exordi⁹ dy. i. ictio. Itē
exordi⁹ of p̄p oronis i rhetorica. Nā fz Isido. i. li. ety.
mo. partes oronis i rhetorica arte sūt q̄tuor. s. exordi⁹:
narratio: argumētatio: et xcl. Barū p̄p auditoria ai⁹z. p̄
uocat. 2° res gestas explicat. 3° fidē assertorib⁹ facit. 4°
finē tori⁹ oronis p̄plicat. et vt dīc p̄p. Exordi⁹ dī p̄n-
cipi⁹ oronis q̄ orator i sua cā faci⁹ in q̄o reddit auditores
beniuolos: dociles: et attētos. De exordio ēt dīti supra in
Exoria. fe. ge. i. nascēta. ab exorioris. or⁹.
Epistola. Epis. sois. spōis cū ex. et dī h̄ et d̄ exorsis. i. extra torte.
abys. sp̄cedēte x. p̄p. z. Nō nr̄uz sit exors luxurie
Exorsus. i. exordi⁹ vide. Cn̄re. i. alien⁹. v̄l extra sortē.
Exorsus. sa. suz. ab ex. et osso. las. p̄ponit. et exorsare: lania-
re: discindere: ossa extrahere. et est actiūz. Ponit ēt pro-
debitilitate. vel ifirmare. Quā enī ossa sunt corporis robur
Exorsus sa. suz. i. valde v̄l p̄. Q̄ ea aufert corp⁹ debilitat.
fecte odiens. et struit cū acto: vt exorsus bella. i. odiens
valde. et cōponit ab ex. et osus. vide in osus. et fz p̄p. exo-
sus est q̄ aliquē odit. odiosus vero qui oditur.
Expando. dis. di. expasius: v̄l illud. Expasis in cruce ma-
nibus. i. extēsis. Inuenit ēt expasis q̄d sustinēdū est. sed
fīm p̄is. p̄deo pateo patior faciūt supinū passuz. et cō-
ponit expādo ab ex. et pando dis. vide in pando dis.
Expapillo. ab ex. et expapilla cōponit expapillo las. laui. lare.
ideit expolire: denudare: et pprie papillas.
Expassus sa. sum. vide in expando dis.
Expatulor. laris. latus. lari. v̄bū deponē. ab ex. et spatulor.
laris. q̄d deriuat a spatula. et est expatulari spatulaz au-
ferre: vel frangere: et cor. tu.
Expecto. etas. aui. are. i. demorari: sustinere: p̄stolari expe-
ctat q̄ vēturus ē: spectat q̄ videt vel appropiat fz p̄p.
Expecto ras. rau. expectorare. ab ex. et p̄ct⁹ spōis. et est
expectorare: exoluere: firmaculū a pectore remouere.
Expedio. ab ex. et pedica p̄ponit expedio dis. diui. ditū. et ē
expedire: liberare: explicare: exoluere: q̄si extra pedicā
ponere. et id expedīt ta. tu. i. exolut⁹: liber. p̄mpt⁹. et cō-
parat vi⁹ expedit⁹ tior. tissim⁹. v̄l expedite t⁹. tissime. ad-
uerb. et hoc expeditio onis: sic dicim⁹ aliquē ē i. expedi-
tio: v̄bū hoies liberi et p̄mpt⁹ efficiunt⁹. Expedit⁹ cōpo-
nit vi⁹ expedit⁹ ta. tu. Itē. expedire. i. xuenire v̄l p̄desse
v̄l vīlē ē: fz fz hoc sepe iuenit iſponale expedit: vt ibi.
Expedit yobis: vt v̄nus moriaſ hō p̄ pplo: ne tota gens
Expeditus. in expeditio est. C̄peat. et cor. pe. expeditio dis.
Expedio dis. pensuz. p̄dere. i. expētas facere. ab ex. et pen-
do. dis. vnde hec expensa se.
Exgefacio. cis. feci. factū. i. excitare: vel facere euigilare.
et cōponit ab expgiscor sceris. et facio cis. et acui⁹ fa.
Exgiscor sceris. exprect⁹ expgisci. i. a sōno euigilo. et p̄po-
nit ab ex. et p̄go gis. q̄d spōis a p̄. et rego gis. v̄l dīc p̄is.
.io. li. Exgiscor: q̄z a p̄go ē exprect⁹ fac. q̄d. s. spōis ex p̄.
et rego q̄d fac recūt: q̄uis vetustissimi et expḡt dicebat.
Expor ab ex. et paro p̄ponit expgor riris. expt⁹ suz. expiri
v̄bū cōe. i. pbare vel pbari: cognoscere: tētare: cognosci
vel tētari. v̄l b⁹ expiētū ti. et b⁹ expiētia tie. et expt⁹ ta.
tū. q̄ aut expgor cōponat a paro. fz p̄p p̄is. in. io. dicētē.
Butēt alia ex hoc ipso. i. paro cōposita deponēta expe-
rior opioz. quoꝝ participia expert⁹: opt⁹: a paro ostēdūt

ante

E

i. 35

esse cōposita: cuius participiū partus est. et vt vult p̄is.
p̄z q̄ experior sit verbum deponēs: sed dic q̄ olim expe-
rioz fuit deponens: sed nunc est cōmune.
Experrectus cta. ctū. est participiū de expgiscor: vt i ex-
pergiscor dixi. Ila. 29. Et sicut sōniat elurēs et comedit:
qui autē fuerit experrectus vacua est aia eius.
Expers. pars p̄ponit cū ex. et dī hic et hec expers. tis. i. imu-
nis sine parte. v̄n expertius tia. tiu. i. expers fīm Dug.
p̄p. vero dicit: expers. i. extra partē v̄l patriā: alienus:
extraneus: ide expertia. i. extraneitas.
Expes. ex. cōponit cuz spes. et dīc hic et hec expes: et
deficit in obligis. i. extra spes: vel sine spe. delpat. Persi-
us. Donec decept⁹ et expes. et ē gntē declinatiōis. Et sci-
as q̄ expes nō potuit obliquis h̄re: q̄z oporteret q̄ abla-
tūs suis desineret in e. et in i. quā sit ois ge. qđ in qnta
declinatiōe ēē nō potuit. Sūl'r oporteret q̄ abltū desin-
eret in e. cor. vt zingit in oib⁹ his q̄ sūt ois ge. vt felice
audace. fz abltū gntē declinatiōis nō p̄t desinere in
xpicoz caris. et xpicoz cas. dī ab ex. et spicoz cas. C̄e. cor.
et pdu. pi. yde in spicoz cas.
Expilo las. idē est qđ depilo: et ex eisdez verbis p̄t cōponi
de quibus depilo. v̄n potest corripepi. et producere fīm
diuersas compositiones. vide in pilo las.
Expingo gis pegi pactū. i. expellere. et cōponit ab ex. et p̄a-
go gis. quod est impello vel itingo.
Expinis. spina cōponit cuz ex. et dī h̄ et hec expinis et hoc
ex pine. i. extra spinas. vel sine spinis. et pdu. pi.
Expinas. naui. nare. i. spinas auferre v̄l extrahere. et cō-
ponit ab ex. et spino nas. et producere penul.
Expio. ab ex. et pio as. cōpōit expio as. i. expurgare: ex toto
v̄l pfecte piare. v̄l b⁹ expiamē pe. pdu. et hec expiatio. i.
purgatio: pia actio: mundatio: et expiabilis expiabile qđ
Expiro ras. rau. rare. i. mozi. extra spīn mit. C̄epirari p̄t.
tere. ab ex. et spiro ras. cōponit. et p̄ducit pi.
Expiscor scaris. i. ex toto a piscib⁹ euacuare: vel acgrere. et
cōponit ab ex. et p̄scor scaris.
Explet⁹ ta. tu. i. finit⁹: ab expleo ples. dī: qđ spōniz ab ex. et
pleo ples. Explet⁹ cōponit cū in. et dī explet⁹ ta. tu. i. nō
finit⁹. Itē ab expleo dī expletius ua. uiu.
Explicit. ab explico cas. drīnaſ explicit et expliciūt v̄bū de-
fectiū. i. termināt et fini⁹: v̄l fini⁹ et terminant⁹: nec i.
Explicit⁹. ab explico cas. vel ab expli. C̄uenit de eo pls.
cit v̄bo defectiū deriuat⁹ explicit⁹ ta. tu. i. extēsus: fini-
tus: vel terminat⁹ et cōponit vt inexplicitus ta. tu.
Explico cas. cui. citū. Inuenit ēt plicauit catū. antiquit⁹ ab
ex. et plico cas. cōponit. et est explicare ordinare digerere
distentare: extra plicam ponere: soluere: operire.
Explodo. dis. si. sum. in plundo exponit. et pdu. plo.
Explodo ras. rau. rare. i. exgrere: uestigare: et producere. et
spōis ab ex. et plodo ras. Aurora. Per quos exploret ple.
Explodus. sa. sum. penul. pdu. ab ex. C̄bis et v̄rbis opis.
plodo dis. sum. vide in plundo dis.
Explolia: ab expolio as. qđ cōponit ab ex. et spolio as. dī h̄
expolia lie. p̄da sic dicta: ab expoliando.
Explomo pas. pani. pare. i. vituperare: detestari: et com-
pōnit ab ex. et pompo pas.
Explomis. p̄sli. p̄sli. exp̄mire. i. extra p̄mire effūdeſ: ma-
nifestare: rep̄nitare. et p̄ponit ab ex. et p̄mo mis. et cor. pri.
Exploratio bras. cōponit ab ex. et pbio bras. et cor. pro nāli-
ter et est exprobare dissimare: increpare: zuiciari pteri-
tam culpam opprobriose enarrare.
Explutrix tricis. mulier expelleſ: et format ab expulsor or
in rix. et sic deberet dici expulsrix: fz mutat⁹ s. in t. sc̄vult
p̄is. vt ēt dīxi in tertia pte in ca. de v̄bo: q̄st in p̄ncipio.
Explumo mas. māui. mare. i. valde vel extra spumare: vel
spumas auferre: ab ex. et spumo.

Expunctor etoris. in pungo gis. est.
Expou pui. putu. puere. i. extra spuere. t. pōit ab ex.
Exquiror is. sini. situ. ab ex. t. qro ris. oponit. t. C. t. spuo.
 pdu. qui. t. est exgrere: inuestigare: extra querere.
Extra sūt medie pecoz ptes: itestina: fibre fz. pap. fz autē
 Du. dī hoc extū ti. intesinū. ab exeo. is. vel ab exto. tas.
Ezech. zi. Interrogauit idola: exta. psuluit tē. de exta di/
Extales t. ani idē sūt. i. yie alui purgādi. vñ i. Cetē t. i. sto.
 p. Regū. Cōputre cebat pminētes extales eoz: qd. dicit
 Josephus factū fuisse ex violēta passiōe difynterie: t. vt
 putrefā itestia egererēt. vñ mures ebulliētes de agris
 comedebat extales eoz. t. dcliat h. extales lis. t. pd. ta.
Extales sis. fe. ge. pe. cor. i. excessus mētis. s. cū hō ponit ex/
 tra statū sue mētis: sic i. articulo mortis. t. oponit ab ex. t.
 stasis. qd. ē stat. vñ fz. pap. extas excessus mētis dī: q
 fit pauore mētis: vñ aliq. renelatiōe. Itē extasis ē queda
 spēs metaplasmi: de q. dictū ē i. qrra parte i. ca. de meta.
Extemplo dicēdu ē nō extiplo. Tractu ē eni ab (plasmo.
 atiquoz. suetudie: q. audire solebat rīsa i. tēplis: t. pple/
 to offo dicebat sacerdotes clara voce. Extiplo: ac si dice
 rēt: exite de tēplo. Qm̄ hō igit statiz audito exhibat ita so/
 leuit yluis: vt ponere extiplo aduerbialr. p statiz vñ cō/
 festiz. ita dī. Alexā. Du. aut in libello de accētu dicit: q
 extiplo dicēdu ē p. e. nō extiplo p. i. pap. ēt dī. Extiplo:
 repētine. Extiplo: subito. i. extra tēpis aplitudinē. Maḡ
 et bñ. dī. q. extiplo nō ē vñ ppositio: i. z. poti? qdā irregu/
 laris vocū. Agries sic de cetero: defacili. vñ ppositio h
 nō venit p. oponit fz. p appōne: sic dixi i. z. pte i. ca. de figu/
 ris nois i. fine. Ex dictis fz. q. i. 6. ca. puer. ybi dī. Hic ex/
 templo veniet pditio sua. vñ dici extiplo p. e. in pen. syl.
 i. z. vicio scriptoz. itenias ibi extiplo p. i. scriptū t. male.
Extempo dis. di. tentū. vel extensis. extēdere. i. extra tēde/
 re: explicare: ab ex. t. tendo. componit.
Exter tera. terū. i. yltim. vñ extrane. extern. : t. dī ab ex.
Extermio nas. aui. are. i. terminū auferre. vñ exu. Cera/
 le facere: qsi extra terminū ponere: t. eycere: t. ppe dicit
 de exilib. t. oponit p. demoliri. Mat. 6. Exterminat fa/
 cies suas. i. demoliunt: dissoluūt: deuenus tāt: dissipat: q
 si extra terminos humane adiōnis abducit. vñ h. t. b.
 exterminabilis t. hoc le. t. cōponit vt iexterminabilis t.
 hoc le. Itē ab extermiō dī. extermiō ny. i. desola/
 tio: extra termios electio: exiliū. Mors ēt qnq. dī extermiō
 minū: q. extra termios vite pōit: t. cor. mi. extermiō as.
Extern. ab extra dī exterm. na. nuz. i. alienus. vñ extero
Exter ra. rū. idē ē qd. extern. (nas. natu. nare. i. alienare.
Extesis in extasis ē in ca. de metaplasmo in quarta parte.
Extimo. timo. qd. ē mēs. oponit cū ex. t. dī extimo mas. i.
 appreccari: vel putare: qsi ex mēte sic habere.
Extinguo guis. xi. ctū. guere. i. mortificare: t. ptiēt ad ignē:
 t. oponit ab ex. t. stinguo guis. t. abycit s. x. pcedente.
Extipex. extū. pōit cū specio cis. vñ iſpicio cis. t. dī h. t. b.
 t. hoc extipex: vel extispex cis. i. augur q. inspīct exta.
Extipo pas. paui. pare. i. emittere: euacuare: ab ex. t. stipo
 pas. cōponit. t. pdu. sti.
Extirpo. ab ex. t. stirpo pas. cōponit extirpo pas. i. a radice
 subiūtere: a stirpe extrahere: distruere: ex toto vñ l'euide
Extispex. i. extipex. oponit. Ceter siue castra stirpare.
Extollēs. ab extollo lis. dī extollēs lis. ge. ois. inde extolle
 ter aduerb. t. hec extollentia tie. i. superbia.
Extoris. ab ex. t. terra. cōponit hic t. hec extorris ris. i. exp
 pers: vel extra terrā posīt. exul. t. pprie expulsus de ter
 ra sua vi. vel pōt cōponit ab ex. t. torris. ide extorris. i. exp
 ul. pprie cui interdicebaſ ignis patrie.
Extra. ex. ppositio est. inde extra aduer. loci. t. cōparat vt
 extra exterior extim. vel extrem. i. nouissim. vñ hec
 extremitas tatio. t. extremo mas. i. extremuz facere vel

yltimū: vel purgare: auferre extisecus: deforis fz. D.
Ex traduce sūt due ptes: t. ex. ppositio t. traduce qd. est ca/
 sus abli de tradux cis. C. vñ qri an aie sūt ex tradu/
 ce. i. ex altero ducet vel. ppageate: vt sit aia: vel de aia. t. e
 dicēdu q. nō: mo a deo creant: qz. os aias creādo ifudit:
 t. ifudēdo creat. vide i. tradur. C. hic pōt qri qn. aia in/
 fundat corpī. Ad hō dico q. qdragēsimō die aia mascu/
 li ifudiſ suo corpī. Aia vero mulieris post conceptionē sui
 corporis ifudiſ i. octuagesima die. In xpo āt alr. fuit. Vn
 scias q. pceptio xpī subito facta fuit: ita q. b. q. tuoz i. ista
 t. eodē fuerūt. s. uersio sanguis illi' mālis i. carnē t. ali
 as ptes corporis xpī: t. formatio mēbroz organicoz: t. aia
 tio corporis organici: t. assūptio corporis aiat in unitate di/
 uine psone. In alijs āt hō successiue stigat: ita q. maris
 pcept' nō pf. cit. vscq ad qdragēsimō die: vt dī. Ar. i. 9.
 li. de aialib. Semie aut vscq ad nonagesimū: vel fz. ali
 os vscq ad octuagesimū: t. ide ē fz. istos: sic i. historys ba/
 beſ ſug. Lenit. q. mlier pariēs masculi areebat ab ito
 itu tēpli qdragita dieb. paries vñ feminā octuagata. In
 pariēte ſigdē feminā duplicabat dies q. ad tēpli igres/
 sionē: sic t. duplicabat q. ad corporis formationē. Nā sic
 qdragita dieb. corp. masculi organizat: t. pfectit. t. iplo
 die qdragēsimō aia ifundit: sic corp. semie i. octuagata
 dieb. pfectit: t. in octuagesima die aia rōnal. ſpirat. h. in
 pplete corporis masculi videt Aug. ſupaddere sex dices:
 q. ſic distinguit fz. eu i. epi. ad Piero. Semie p̄is ſex die.
 b. p̄mis qsi lactis fz. ſilitudinē noue dieb. uertit i. ſa/
 guinē: deinde duodeci dieb. ſolidat: dececocto dieb. for/
 mat vscq ad pſca mēbroz lineamēta: t. hic iā reliquo pte
 vscq ad tēp. p̄t. augēt magnitudinē. vñ vltis. ſex ſi laete
 dies: ter ſunt in ſanguine trini. His ſeni carnē: ter ſeni mē/
 bra figurat. t. b. videt eē figurat in euāgelio Joān: ybi dī in. z. ca. Quadratigafex ſanis edificatū ē tēplū h.
In xpi āt pceptō mā quā vgo mīstrāni ſtati formāt
 figuraz corporis humani accepit: t. anima in veritate di/
 ne psone ē ſilupta. fz. vide diligētē q. Aug. dī. g. nū
 t. tēpli ſuenit corpī xpī. Vn nō q. ſic dī gloſa Aug. ſic
 tēplū qdragitasex ſanis edificatū ē: ſic corp. xpī i. vtero
 v̄gis qdragitasex dieb. ſuit formatū. fz. hoc ſtelligelz
 .n. ab iſtātē pceptō xpī corp. ſuerit formatū: t. oia mē/
 bra t. lineamēta huierit: ni corp. ita paruū erat q. hōli
 neamēta nō apgebāt i. iplo vscq ad qdragita ſex dies:
 i. ſtū ad augmetū dī ſormatu i. qdragitasex dieb. ſtū
 cū ſit duplex pfectio. ſ. exūtia t. apparetē: p̄mā pfectoē
 hūt corp. xpī in iſtātē pceptio. ſedaz ait nō hūt nīſi
 poſt qdragitasex dies. t. i. bñ dī Aug. q. nūr. tēpli ſo/
 uenit corp. xpī iſtō mō ſtelligēt. Itē ſcias q. in deilo
 quūt de edificatō ſtēpli ſub ſorobobel ſcā cū dīt. Ma
 dragitasex ſanis edificatū ē tēplū hoc: nō de illa q. ſcā ē
 ſub Salomone. nā illa in viginti ſanis cōplēta fuit.
Extrāe. nea. neū. qsi exterrāe. i. extra terrā ſuā posīt. ab
Extrēmico ſcī. i. ſcipio extēmē ſuū ichoa. (extra dī.
 ſ. ſormatur a ſcā ſona extēmī ſaddita co.
Extrēmo mas. penil. pdu. in extra exponit
Extrēo is. ui. ere. qsi extra tremere ab ex t. tremo is. a. co.
Extrēm. ab extra aduer. dī extērō extim. vel extēm.
 i. pclarus. pcelles. nouissim. fz. pap. vide i. extra. t. ſe/
 trem. magis est in vſu q. extim. P. ſacō extēmē vñ
Extricabilis in extērō cas. est. (ctōis regre in vnguo.
Extrēo cas. ab ex t. trico cas. oponit extērō cas. t. e. extē/
 care expedire: exoluere: t. pdu. tri. vñ Virgi. in. 6. Ene.
 Bic labor ille dom. t. extricabil' error. Tho. 6. ſumos
 ei. extricat oē demoniū. Ab extērō drīnat h. t. b. extri/
 cabilis t. hoc le. t. oponit. vt extricabilis. i. ifsolubilis.
Extringo gis. xi. ctū. ab ex t. strigo gis. oponit. t. e. extinge
 re extra vel valde strigere vel a ſtrictura remouere.

De

Egrinsecus ex extra veriuas extrinsecus ca. cū. t est extri
secus deforis aduer. loci: vel potius adverbialis positiū i
xtrudo dis. trusi. trusus. extrudere. i. **C**uenit: t cor. pe.
valde vel extra trudere: depellere: lōge abire: lōge face
re: t ponit ab ex. t trudo dis. t pdu. tri.
Extruo is. x. ctū. ab ex. t struo is. ponit. t e extri
secus. **E**xtruo tū. i. extra exto: exponit. **C**on vel extra struere.
Extupeo pes. pui. vbi neutr. t caret lupio. t poit ab ex.
t stupeo es. t e extupe valde stupre: vel a stupore cessare:
Exuberis. vber p māma ponit cū. **L**iberare: t cor. stu
ex. t dī h. t b. exuberis t b. re. t dicunt exuberes infan
tes q exiracti sūt ab vber: t pdu. u. sed penul. cor.
Exuber ras. ab ex. t vber ras. vide etiā in vber ras.
Exuco cas. in suis est.
Exudo das. davi. ab ex. t sudo das. poit vbi neutr. t est
exudor sudore emittre. v. extra sudore ire. t pdu. penl.
Exul lis. cōig. ge. t descēdit ab exulo remota. **E**xudo das.
o. sic a vigilo vigil. t a vulo v. t e exul extra solū ppri
us positiū: t hic b. exiliū ly. qsi extra solū ppriū positiū:
exterminiū: t exulariō ria. riū. q exultat: t cor. pe. exul i. gto.
Exularius ria. riū. in exul vide.
Exulcero ras. rani. poit ab ex. t vlcero ras. t exulcerare
. extra vel deorsum vlcera: vel vlcera auferre: t acer
uare: eneuare. t est actiū: t cor. ce.
Exulo solū poit cū ex. t dī exulo las. i. extra solū sue ter
re ponit: t extermiari: t est neutrā passiū: t sic dī. v. strui.
ego exulo a rege. t nō dī dici: ego exulo illū fz. hū. **P**ap.
et dī. **E**xulare extra solū habitare. Exulo a te. Que aut
sint vba neutrapassiuā: t q neutrapassiuā: dictū ē supra i
tertia parte in tractatu vboz. in ea. de genere verboz.
Exulto. exulio lis. liui: vel lui. vltū vltu. i. valde v. extra sa
lire. v. exulto ras. i. frequenter exuire: qd prie fit quim
letamur: t iō ponit exultare p letari: fz. prie saliendo fz.
Pu. **P**ap. v. dicit. Exultare gaudere: gloriar. t ponit ab
ex. t saltare. Exultatio vboz atq mēbroz est: letitiat vbo
xundo. ab ex. t vndo das. ponit exū. **C**mētis gaudiū
do das. i. valde abundare: vel ex crescere.
Exuo ab ex. t suo is. poit exuo is. cui. utu. exuef. i. extra
ber. expoliat. ide exut. ta. tu. i. expoliat. extract. expli.
xupo. ab ex. t suo as. poit exupo as. cui. i. valde supar
xuro ris. exusti. istū. poit cu ex. t vro ris. t e exurer val
de viere. t pdu. u. v. exustus ta. tu. i. obustus: de quo ni
xuie. ab exuo is. he exuie arū. i. spolia: **C**hil supest
vestes: idumēta: qz exuunt. Exuie t iduie dicunt tu
nica serpētū: qz iduunt t exuunt fm. **P**u. **P**ap. v. dicit.
Exuie spolia occisoz hostiū: vel tunice serpentum.
zechias interptā fortis dñs: vel fortitudo dñi.
zechiel interptā fortitudo dei: vel imperiū dñi.

In latinis viceribz ponimus vt fama: fili. in gre
cis vō dictiōibz ph. vt orphens: pheton.
Chic scire debem. qd nō tā fixis la
bris est pñuciāda f. quō ph. atq; b. solū
iterest: sic dī. **P**ris. in p. lib. maio.
Faba be. dī qsi faga: a fagin qd est come
dere. v. fabari. ria. riū. qd fit de fabio: vel qd ptinet ad
faba. t h. fabari. i. cator. t dicebant apō gētēles catores
fabary: qz illo legumine maxie vtebanf i cibo t pōne
b. fabafresa se. qz hoies cā frēdeat. i. frāgāt: cū molēdo
cā cōminuit: vel sūt due ptes. t dī fresus la. suz. i. fract.
Fabafresa se. in faba est. **C**a frendeo des.
Fabella le. dimi. pna fabula. t hinc fabello las. i. loqui.
Faber bri. deriuat h. t b. facil. t hoc le. qd spa
rat vt facil. lio. lim. t ide aduer. facil. lins. lime. t sunt
gnqz suplatina qz finiū i lim. v. v. lins. In lim. gnqz dat
fag. cetera linq. t scribis facil. p v. l. fz. facillim. p duo.
qz formāt a suo positivo facil. remota ie. t addita lim.
Facilis cōpo. vt difficil. v. difficil. t difficulter aduer.
t vide qz p facil. v. t v. difficil. t p difficil. v. t v. difficil.
Facile v. t difficile. t p difficultas v. t v. difficultas. t vt
dī. **P**ap. facile. i. sine difficultate: leue: t v. dī. **H**ecis. dī
id facile qd nō grauat ad faciendū. cui nō pōdus iest of
esse leue. Oppositū facili graue dico leui quoqz pond.
Facīt. a facio cis. dī b. facīt. facioris. t differt a flagitio.
Quicqz. n. agit idomita cupiditas ad corrūpedū animā

Ante

A 136

vñ h. fabrilla: t fabercula le. di. vñ h. fabrica ce. loc. fab
ricādi. faber poit: vt h. aurifaber bzi. **J**ē a faber bri.
dī faber bra. bzi. i. igeniosus: cauit. puleber: pposit. vñ
fabre aduer. qd poit: vt fabrefect cta. ctū. i. artificiose
t igeniose fact: t poit faber: vt affaber bra. bzi. i. vald
faber: t ēt ifaber bra. bzi. i. nō faber: nō pulcer: nec po
abos grece: latine dicit timor sue metus. **C**litus.
Fabreraria: a faber bri. dī hec fabreraria rie. i. ornatus fa
broz: vel loc: vel dom: vbi fabrice sūt: v. fabreraria rie.
est ciuitas cāpanie. vñ fabriterius na. nū. **N**ōia enī de
sinētia in teria faciūt possēt in mis r. precedētē.
Fabrefactus cta. ctū. in faber bri. exponit.
Fabrico. a faber bri. dī fabrico cas. i. instruo: cōpono: mir
nio: t est neu. cū oib. suis cōpositis. vides tñ ponit aliqui i
deponēti gñt. vñ illud ppheticū. **F**abricat est auroz t
solē. Sed multa vba iuueniūt actua t deponētia in ea
dez voce. vñ potius dicēdū est q fabricatus fm q con
struitur cū actō significat actionē: t descēdit a vbo neu
tro. s. fabrico: sicut a ceno nati. cenatus. t cor. bri.
Fabrilis. a faber bri. dicit hic t hec fabrilia t hoc le. penl.
pdu. ad fabrū pertinens: vel a fabro perfectus.
Fabula. a for faris dī h. fabla le. res q nec vā ē nec vīsilia.
t fabla ē illa vā: q nibil h. vītaris i se. t illa falsa ē q ali
qd vītatis i se. t ineret admītū. **S**ic. n. ē i amore mod' nō
hūsle modū: sic ē in fabula vītatis nō hūsle vītate. t dī
fabla a fādo: qz i solo fatu vīstat. **J**ē fabla qz dī histo
ria silra fādo: qz eā famur. qz locutio: vñ fablosus sa
fū. t h. t b. fablaris t b. re. t h. fablo onis. recitator fabu
laz. v. inētor. t fabulor laris. i. fabulas dicere vel falsa
ace impatiūtum de facio cis. t nunc vtimur p apocopaz
fac. est enim face ablutiūtus de fax cis.
Facesso. a facio cis. dī facesso si. sitū. v. dī dīsideratiūtū. i. de
sidero facer. itē facessē. i. dīsinere: cessare: recedere: vt di
cas facesso qz facere cesso. vñ. **P**rudēti in li. hymnoz.
facessite ingt ne nostrā grauet obsequela mortē. i. disce
dite fz. **H**ug. t format pteritū a pīna psona pītis. o. i. i.
mutata: vt facesso si. fz. sup. facessitū pe. pdu. ad mo
dū qz qz dīsiderer ab h. pterito facessiū. **Q**uidā dīt
capessi facessiū: fz. ego dico qz facessiū t capessi nō sūt vo
ces significatiue. vñ i tertia pte vide vbi egī dī pteritis t